

കേരളോല്പത്തി.

കേരളോല്പത്തി.

എ. പരശുരാമന്റെ കാലം.

കൃത, ത്രേതാ, ദ്വാപര, കലി എന്നിങ്ങനെ നാലു യുഗത്തിങ്കലും അനേകം രാജാക്കന്മാർ ഭൂമി വഴി പോലെ വാണു രക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം ക്ഷത്രിയ കുലത്തിങ്കൽ ദുഷ്ടരാജാക്കന്മാരായുണ്ടായവരെ മുടി.

കാണൂ ശ്രീപരമേശ്വരൻ

അവർ ഒരു താന്താന്റെ ദിക്കിൽ പോയ്ക്കുളഞ്ഞു.
രതിന്റെ മേതു: കേരളത്തിൽ സുറ്റുങ്ങൾ വന്നു
നീങ്ങാതെ ആയിപ്പോയി. അവരുടെ പിഡകൊണ്ടു
ആക്കും ഉറെച്ചു നില്പാൻ വശമല്ലാഞ്ഞതിന്റെ ശേ
ഷം നാഗത്താമ്പാർ (കറയക്കാലം) കേരളം രക്ഷിച്ചു.
എന്റെ പ്രയത്നം നിഷ്ഫലം എന്നു വരുത്തു എന്നു
കല്പിച്ചു, ശ്രീപരശുരാമൻ ഉത്തരഭൂമിയിങ്കൽ ചെ
ന്നു (ആയുപുരത്തിൽനിന്നു) ആയുബ്രാഹ്മണരെ
കൊണ്ടുപോന്നു. ആയുബ്രാഹ്മണൻ (നടെ) അരി
ച്ചുതും ആകുന്ന ദിക്കിന്നു പുറപ്പെട്ടു സാമന്തപ
ഞ്ചകം ആകുന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇരുന്നു. ആ ക്ഷേ
ത്രത്തിന്നു കുരുക്ഷേത്രം എന്ന പേരുണ്ടു. അവിടെ
പരശുരാമൻ നരഗ്രാമത്തെയും പുറപ്പെ
രിയ്ക്കിപ്പിച്ചു.

ങ്ങിനെ നന്മഗ്രാമം എന്നു കല്പിച്ചു. പൈയന്തർ, പെരിഞ്ചെല്ലർ, കരിക്കാട്ടു, ഈശാനമംഗലം, ആലത്തൂർ, കരിന്തോളം, (കാരന്തോളം), തൃശ്ശിവപേരൂർ, പന്നിയൂർ, ചോവരം¹⁾ ഇങ്ങിനെ പത്തും; പറപ്പൂർ, ഐരാണിക്കുളം,²⁾ മൂഷികക്കുളം, ഇരിങ്ങാടിക്കോട്ടു,³⁾ അടപ്പൂർ, ചെങ്ങന്നൂടു,⁴⁾ ഉളിയന്തർ, കഴുതനാടു, കഴച്ചൂർ, ഇളിളം, ചമുണ്ഡ,⁵⁾ ആവട്ടിപ്പുത്തൂർ ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടും; കാടകറുക,⁶⁾ കിടങ്ങൂർ, കാരനല്ലൂർ, കവിയൂർ, എററുവനിയൂർ,⁷⁾ നീലുണ്ണ,⁸⁾ ആണങ്ങി, ആണക്കുളം, തിരുവല്ലായി,⁹⁾ ചെങ്ങനിയൂർ ഇങ്ങിനെ നരഗ്രാമം എന്നു കല്പിച്ചു.

അവരെ ഗോകുണ്ഠത്തിൽ വെച്ചു തലമുടി ചിറച്ചു¹⁰⁾ മുമ്പിൽ കടുമവെട്ടിച്ചു, “(പൂർവ്വശിഖ പരദേശത്തു നിഷിദ്ധം) മുമ്പിൽ കടുമവെച്ചാൽ പിന്നെ അങ്ങു ചെന്നാൽ സ്വജാതികൾ അംഗീകരിക്കു ഇല്ല” എന്നിട്ടത്രെ മുമ്പിൽ കടുമവെച്ചതു. അതിന്റെ ശേഷം അറുപത്തുനാലിന്നും പൂവും നീരും കൂട “ബ്രഹ്മക്ഷത്രമായി”¹¹⁾ നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊൾക” എന്നു പറഞ്ഞുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. ആ കൊടുത്തതു ഏകോദകം.

അതിന്റെ ശേഷം ഭൂമി രക്ഷിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു “നിങ്ങൾക്കു ആയുധപ്രയോഗം വേണമല്ലോ; അന്നുണ്ടു അന്നേപ്പോൾ ആയുധം വാങ്ങിക്കൊൾക” എന്നു നരപിള്ളയുവാക്കോടു ശ്രീപരശുരാമൻ അരുളിച്ചെ

1) ശിഖപുരം. 2) — കുളം. 3) — ണിക്കടം. 4) — നാട്ടു. 5) ചമുണ്ഡ. 6) കടുമറുക. 7) എററുവന്തൂർ. 8) നീലുണ്ണ. 9) — വില്ലായി. 10) കളയിച്ചു. 11) — ഹരതം, — ക്ഷത്രിയരായി.

യ്ക്കാരെ എല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചു “ആയുധം വാങ്ങിയാൽ രാജാശാസനം തപസ്സിൻ കൂറിലാതെ പോം വേദോച്ചാരണത്തിന്നു യോഗ്യമില്ല; ബ്രാഹ്മണരായും ഉണ്ടു (അനേകം കർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടും വൈകല്യമുണ്ടു)” എന്നു കല്പിച്ചു നരഹർ പെരിഞ്ചെല്ലർ ൩൦൦൦, പൈയന്തർ ൨൦൦൦, പനിയൂർ ൨൦൦൦, പറപ്പൂർ ൧൦൦൦, ചെങ്ങനിയൂർ ൧൦൦൦, ആലത്തൂർ ൧൦൦൦, ഉളിയന്തർ ൧൦൦൦, ചെങ്ങന്നോടു ൧൦൦൦, ചെറുതറയിൽ ൨൦൦൦, മൂപ്പിക്കുളം ൧൦൦൦, കഴുതനാടു ൧൦൦൦ ഇങ്ങിനെ പത്തര ഗ്രാമത്തിൽ ൧൨ ഗോത്രത്തിൽ ചിലരെ അവരോടിച്ചു ൩൩൦൦൦ ബ്രാഹ്മണരെ കല്പിച്ചു. ൩൩൦൦൦ ബ്രാഹ്മണരും കൂടി ചെന്നു നരഗ്രാമത്തിന്റെ കരവു തീർത്തു - അവരുടെ സംവാദത്താൽ ശ്രീപരശുരാമനോടു ആയുധം വാങ്ങി പരശുരാമൻ ആയുധപ്രയോഗങ്ങളും ഗ്രഹിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു “കന്യാകുമാരി ഗോകണ്ഠപത്നം കേരളം ൧൩൦൦ കാതം ഭൂമി വാങ്ങു രക്ഷിച്ചുകൊൾക” എന്നു പറഞ്ഞു വാളിന്മേൽ നീർ പകർന്നു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അവർ ൩ വട്ടം കൈ നീട്ടി നീർ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. (ഭരദാജഗോത്രത്തിലുള്ളവർ ശ്രീപരശുരാമനോടു “ശസ്ത്രഭിക്ഷയെ ദാനം ചെയ്തു” എന്നു ആയുധം വാങ്ങി എല്ലാവരുടെ സമ്മതത്താൽ “കൈ കാട്ടി വാങ്ങിയതു). ശ്രീപരശുരാമന്റെ അടുപ്പാടാൽ വാളും ഭൂമിയും വാങ്ങുക ഹേതുവായിട്ടു വാഴുവാൻ¹⁾ എന്നവരെ പേരും ഇട്ടു, അവർ ഒരുത്തരെ കൊല്ലുവാൻ²⁾ ഒരുത്തരെ സമ്മതിപ്പിക്കേണ്ട.

1) ചാഴൂർ, വാഴിയൂർ, വാഴിയോർ. 2) — അം.

(മുമ്പിനാൽ (ആയുധം) വാങ്ങിയതു: ഫ. ഇട പ്പള്ളി നമ്പിയാതിരി, പിന്നെ ഡ. വെങ്ങനാട്ടു നമ്പിയാതിരി', ന. കനിത്തലപ്പണ്ടാല, ര. പു തുമനക്കാട്ടു നമ്പിയാതിരി, ര. ഇളമ്പയിലിങ്ങാ ല, ന. പുനത്തൂർ നമ്പിടി, ഐ. തലയൂർമുസ്സുതു ഖ. പിലാനോളി മുസ്സുതു, ന്. ചോഴത്തു ഇളയതു, ഫ. കഴിമണ്ണ മുസ്സുതു, ഫ. കല്ലക്കാട്ട് ഇളയതു, ഫ. ചൊന്നിനിലത്തു മുമ്പിൽ ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടാൾ മുമ്പാക്കി കല്പിച്ചു). “തങ്ങൾ”²⁾ എന്നു പരാവാൻ കാരണം: തലയൂർക്കു എന്നു ചിലർ നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതങ്ങിനെ അല്ല ശബരിക്ഷയെ തങ്ങളുടെ ഗോത്രം വാങ്ങുകയാൽ; “വാൾ നമ്പി” ആകാകാരണം: വാൾ തങ്ങളുടെ കൈയിലുണ്ടെന്ന സിദ്ധാന്തം. ഇങ്ങിനെ ഭൂമി രക്ഷിപ്പാൻ ൩൦൦൦൦ ബ്രാഹ്മണരെ ആയുധധാണികളാക്കി കല്പിച്ചു.

അനന്തരം നാലു ഗ്രാമത്തെയും കൂടെ വരുത്തി “നടെ നടെ പീഡിപ്പിച്ചു സർപ്പങ്ങൾക്കു എല്ലാവരും ഓരോ ഓഹരി ബ്രാഹ്മണസ്വത്താൽ കൊടുത്തു, നിങ്ങൾക്കു അവർ സ്ഥാനദൈവമായിരിക്കേണം”³⁾ എന്നു കല്പിച്ചു, അവർക്കു ബ്രാഹ്മണസ്വത്താൽ ഓരോ ഓഹരി കൊടുത്തു പ്രസാദത്തെയും വരുത്തി (അവർക്കു ബലിപുഷ്പാകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു പരിപാലിച്ചുകൊൾക എന്നുരുളിച്ചെയ്തു) അവരെ സ്ഥാനദൈവമാക്കിവെച്ചു, കേരളത്തിൽ സർപ്പചീഡയും പോയി. അതിന്റെ ശേഷം (ആയുധധാണികൾക്കു) കേരളത്തിൽ

1) വെണ്മ —, നമ്പിടി. 2) “ഞങ്ങൾ”. 3) പരമേശ്വരയായിരുന്നു രക്ഷിക്കേണം.

മഹാ നാല്പത്തിരടി സ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കി അനേകം കളരിപ്പാദേവതമാരെയും സങ്കല്പിച്ചു, അവിടെ വി ഉഷം പൂജയും കഴിപ്പിച്ചു, സമുദ്രതീരത്തു ദുർഗ്ഗാദേവിയെയും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, (മലയരികെ ശാസ്താവിനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു), നാഗവും ഭൂതവും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, ഭൂമിയിൽ കനകചൂണ്ണം വിതറി (അമർത്ത കനകനീർ സ്ഥാപിച്ചു), രാശിപ്പണം അടിപ്പിച്ചു, നിധിയും വെച്ചു അങ്ങിനെ ഭൂമിക്കുള്ള ഇളക്കം തീർത്തു (മാറി ഇരിക്കുന്നു).

അതിന്റെ ശേഷം “ആയുർബ്രാഹ്മണർ മലയാളത്തിൽ ഉറെച്ചിരുന്നു പോൽ” എന്നു കേട്ടു മുമ്പിൽ (സുപ്തഭീതി ഉണ്ടായിട്ടു) പോയ പരിഷയും പോന്നു വന്നു, അവർ കൈയും പഴുത്തുളവാർ ആയി പോയി; അവരെ തുളനാട്ടിൽ തുളനമ്പിമാർ എന്നു പരിശുദ്ധ അവർ നരലിൽ കൂടിയവരല്ല.

അതിന്റെ ശേഷം ശ്രീപരശുരാമൻ നര ഗ്രാമത്തെയും വരുത്തി വെള്ളപ്പനാട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചു, നര ഗ്രാമത്തിനും നര മഠവും തീർത്തു നര ദേശവും തിരിച്ചു കല്പിച്ചു, കാരോരോ ഗ്രാമത്തിന്നു¹⁾ അനുഭവിപ്പാൻ വെച്ചേറെ ദേശവും വസ്തുവും തിരിച്ചുകൊടുത്തു. ഒരു ഗ്രാമത്തിനും വെള്ളപ്പനാട്ടിൽ വസ്തുവും തറവാടും കൂടാതെ കണ്ടില്ല; (അവിടെ എല്ലാവർക്കും സ്ഥലവുമുണ്ടു) നര ഗ്രാമത്തിനും സ്വയം ഉള്ളപ്പനാട് പ്രധാനം എന്നു കല്പിച്ചു.

(പെരുമനഗ്രാമത്തിന്നു) ചിലക്കു പുരാണവൃത്തി കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. രണ്ടാമതു വന്ന പരിഷയിൽ ചിലക്കു തന്ത്രപ്രവൃത്തി കൊടുത്തു; നര ഗ്രാമത്തി

(1 പരിഷെക്കു്.

ന്നും തത്രപ്രവൃത്തി കല്പിച്ചിട്ടില്ല. നര. ഗ്രാമത്തിലുള്ള ഇരിങ്ങാടിക്കൂട്¹⁾ താണനല്ലൂർ²⁾ കൈവട്ടക എടുത്ത തുടങ്ങി (വട്ടകം വൃത്തി (നാലു) ആറു ഗ്രാമത്തിന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു). പയ്യന്നൂർ ഗ്രാമത്തിന്നു നമ്പിക്കൂറു എല്ലാവരും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. അന്നത്തരം നരലിലുള്ളവരോടടുത്തിച്ചെല്ല: “ഇക്കേരളത്തിങ്കൽ ദേവതകൾ പോന്ന വന്നു മനുഷ്യരെ പീഡിപ്പിച്ചു ദേവതോപദ്രവം വർദ്ധിച്ചാൽ അപമൃത്യു അനുഭവിക്കും അതു വരരുത്” എന്നു കല്പിച്ചിട്ടു നരയുടെ ആറു ഗ്രാമത്തിൽ ഫല ആളും കല്പിച്ചു, ഫല ആൾക്കു മന്ത്രോപദേശവും ചെയ്തു (അതാകുന്നത്: മുമ്പിന്നാൽ പെരുഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമത്തിൽ “അടികച്ചേരി” “കാളകാട്ട്” അങ്ങിനെ രണ്ടാൾ കല്പിച്ചു; മലയിൽനിന്നു വരുന്ന ദുദ്ദേവതകളെ തടുപ്പാൻ ദുർമ്മന്ത്രം സേവിച്ചു ദുദ്ദേവതകളെ തടുത്തു നിർത്തുക എന്നും ആപല്ലാലത്തിൽ ഭദ്രനെ സേവിച്ചു ആപത്തുകളെ നീക്കുക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. ഈ ധർമ്മങ്ങളെ കർമ്മങ്ങൾക്കു വൈകല്യമുണ്ടെന്നു കണ്ടു രണ്ടാമതു കാളകാട്ടിന്നു കല്പിച്ചിതു: സമുദ്രതീരത്തിങ്കന്നുവരും ജലദേവതകളെ തടുത്തു നിർത്തുവാൻ സന്മന്ത്രങ്ങളെ സേവിച്ചു സൽകർമ്മമുത്തിയെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു, ആപല്ലാലത്തിൽ ദുർഗ്ഗയെ സേവിച്ചാൽ ആപത്തു നീങ്ങും എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. പിന്നെ രിക്കാട്ടു ഗ്രാമത്തിൽ “കാണിയോട, കാട്ടുമാടം” ഉണ്ടിനെ രണ്ടാൾക്കും ദുർമ്മന്ത്രവും സന്മന്ത്രവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു; പിന്നെ ആലത്തൂർ ഗ്രാമത്തിൽ “കു

1) — അണികുട്ട. 2) — നെല്ലൂർ.

ക്കാടു, കഴിമന" ഇങ്ങിനെ രണ്ടാളോടും ദുർമ്മനം കൊണ്ടും സന്മനം കൊണ്ടും ജയിച്ചോളുക എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ ചോവരത്തിൽ "പുതുക്കോട്ടു, പുതുമന" എന്നവരെയും, ചെരുമനഗ്രാമത്തിൽ "കല്ലുകാടു, കാക്കാട്ടുകൊളം" എന്നിരിവരെയും, ഇരിങ്ങാടിക്കടുത്തെ ഗ്രാമത്തിൽ "ചുണ്ടക്കാടു, മൂത്തേമന" ഇങ്ങിനെ രണ്ടാളെയും കല്പിച്ചു. മലയിൽനിന്നു വരുന്ന ദുദ്ദേവതകളെ തടുത്തു നിർത്തുവാൻ ആറാളെ ദുർമ്മനശൃംഗത്തിലെ സേവിപ്പാനും സമുദ്രത്തിങ്കന്നു വരുന്ന ദേവതകളെ തടുത്തു നിർത്തുവാൻ ആറാളെ സന്മനശൃംഗത്തിലെ സേവിപ്പാനും ആക്കി. ഇങ്ങിനെ ഉത്തമത്തിലും മദ്യമത്തിലും പന്ത്രണ്ടാളുകളെ കേരളത്തിൽ സമ്പ്രദായികൾ എന്നു കല്പിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം ശ്രീപരശുരാമൻ അതളിച്ചെഴുതു "എന്റെ വീരഹത്യാദോഷം ആർ കൈ എടുക്കുന്നു" എന്നതു കേട്ടു ഭരദാജഗോത്രത്തിൽ ചിലർ വീരഹത്യാദോഷം കൈ എല്പിച്ചുതെയ്തു. അവർ രാവണനാട്ടുകാരേ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ ഉൾപ്പെടെ പരിഷ്കരിച്ചു എന്നു ചേരുമിട്ടു "നിങ്ങൾക്കു ഭരീശ്വരൻ പ്രധാനമായ്തരണമല്ലേ അതിന്നു സുബ്രഹ്മണ്യനെ സേവിച്ചുകൊൾക എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന അല്ലലും മഹാച്ഛാധിയും നീങ്ങി ഐശ്വര്യവും വംശമുഷ്ടിയുമാകുമെന്നു വരുമിരിക്കും, വാളിന്നു നന്മിന്നാൽ വിപ്രാർജ്യം സേവിച്ചു കൊൾക" എന്നതളിച്ചെഴുതു വളരെ വസ്തുവും കൊടുത്തു. (ഇക്കേരളത്തിൽ എല്ലാവരും മാതൃപാരമ്പര്യം അനുസരിക്കേണം, എന്നിങ്ങനെ മാതൃപ്രീതി ഉള്ളു എന്നു നമുക്കിപ്പോൾ വരേണ്ട കല്പിച്ചു

പ്ലോൾ എല്ലാവർക്കും മനഃപീഡ വളരെ ഉണ്ടായി. എന്നാറെ പൈയന്റർ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ നിരൂപിച്ച പരശുരാമൻ അരുളിച്ചെയ്ത പോലെ അനുസരിക്കേണം എന്നു വിശ്വസിച്ചു മാതൃപാരമ്പര്യം അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു. ചില ഗ്രാമത്തിങ്കന്നു കൂടെ അനുസരിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു; അതിന്റെ ശേഷം ആരും അനുസരിച്ചില്ല. പിന്നെ പരദേശത്തു നിന്നു പല വകയിലുള്ള നൂറ്റുകൾ വരുത്തി, അവരെ കൊണ്ടും മാതൃപാരമ്പര്യം വഴി പോലെ അനുസരിപ്പിച്ചു. അവർ നരഗ്രാമത്തിന്നും അകമ്പടി നടക്കേണം എന്നും അവർക്കു രക്ഷ ബ്രാഹ്മണർ തന്നെ എന്നും കല്പിച്ചു).

ഇങ്ങിനെ ശ്രീപരശുരാമൻ കർമ്മഭൂമി മലയാളം ഉണ്ടാക്കി നര ഗ്രാമത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർക്കു ഉദകഭാസം ചെയ്തു. മുമ്പിൽ നര ഗ്രാമത്തിന്നും ഒരുമിച്ചു പൂവും നീരും കൊടുത്തതു അനുഭവിപ്പാൻ ജനം എന്നു പറയുന്നു. ആ കൊടുത്തതു ഓരോ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള തറവാട്ടുകാർക്കു ഒരുമിച്ചു കൊടുത്ത ഏകോദകം. പിന്നെ (ആറും, നാലും) പത്തു ഗ്രാമത്തിൽ ഹൃദയോത്രത്തിൽ നന്നും ബ്രാഹ്മണർക്കു വാളിന്മേൽ നീർ പകർന്നു കൊടുത്തതു രാജാക്കന്മാർ; അവർക്കു എന്റെ ജന്മം എന്നു ചൊല്ലി വിരൽ മുക്കാം. മറേവർക്കും “എന്തെന്തെ ജന്മം” എന്നു വിരൽ മുക്കരുതു; അവർക്കു അനുഭവത്തിന്നു മുക്കുള്ളു. അവരന്യോന്യം മുക്കുവാൻ “എനിക്കനുഭവം” എന്നു ചൊല്ലി വിരൽ മുക്കേണം; ഇതറിയാതെ ജന്മത്തിന്നു വിരൽ മുക്കിയാൽ വിരൽ നേരെ വരിക ഇല്ല. മുപ്പത്തൊന്നായിരം

ത്തിലുള്ളവർക്കു കൊടുത്തതു ഏകോദകമല്ല; ഭൂമിയെ രക്ഷിപ്പാൻ അവരെ ആയുധപാണികളാക്കി കല്പിച്ചു.

ഇക്കേരളത്തിങ്കൽ വാഴുന്ന മനുഷ്യർ സ്വർഗ്ഗവാസി കളോടു ഒക്കും ദേവലോകത്തിന്നു തുല്യമായ്തരണം എന്നും സ്വർഗ്ഗാനുഭൂതി അനുഭവിക്കേണം എന്നും വെച്ചു ശ്രീ പരശുരാമൻ ദേവേന്ദ്രനെ ഭരം ഏല്പിച്ചു തപസ്സിന്നാമാറു എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. ആറു മാസം വഷം വേണം രാജ്യത്തിങ്കൽ അനേകം അനേകം സന്യാസികൾ ഉണ്ടാക്കേണം, അന്നവും പൂവും നീതം (പുല്ലും) വഴിപോലെ വേണം, ദാനധർമ്മം വർദ്ധിച്ചു ഐശ്വര്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണം, ഐശ്വര്യം ഉണ്ടായിട്ടു ഈശ്വരസേവ വഴിപോലെ കഴിക്കേണം, ദേവപൂജയും പിതൃപൂജയും കഴിക്കേണം, അതിന്നു പശുക്കൾ വളരെ ഉണ്ടാകേണം അവററിന്നു പുല്ലും തണ്ണീരും വഴിക്കേ ഉണ്ടായ്തരണം എന്നിട്ടു ദേവേന്ദ്രനെ ഭരം ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വേനിൽക്കാലത്തു ആറു മാസം വഷം ആകുന്നതു. ദേവാലയങ്ങളും ദൈവത്തിൻ കാവുകളും ഐയപ്പൻ കാവുകളും ഭദ്രകാളിവട്ടത്തും ഗണപതിക്കാവിലും മറ്റും പല ഈശ്വരന്മാരെ കുടിവെച്ചു കാവല്ലാടുകളിലും സ്ഥാനങ്ങളിലും, ഉടുപ്പം പാട്ടും കഴിപ്പാനും, ഉത്സവം, വേല, വിളക്കു, തീയാട്ടം, ഭരണിവേല, ആറാട്ടു, കളിയാട്ടം, പൂരവേല, ദൈവമൂർത്തിമൃതം,¹⁾ താലപ്പെലി, പൈയാവിശാഖം, മഹാമഠവേല എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള വേലകൾ കഴിപ്പിച്ചാറാം

1) തെയ്യം, ദൈവമാററ. 2) തണ്ണീരമരേത്തു = തണ്ഡുലം + അമരേത്തു. 3) മാമാങ്ങ.

അവന്നു ഒരു സങ്കടം ഉണ്ടായാൽ കളങ്കടവിൽ ചെന്നു കൊണ്ടെന്നും കാട്ടിയാലും കൊന്നാലും ശംഖുവിളിച്ചു പട്ടിണിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉള്ളു; (വാൾനമ്പിയെ കൂടെ സമീപത്തിൽ നിറുത്തുകയും ചെയ്തു).

ഇനിമേലിൽ ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളിൽ അന്യോന്യം ഓരോരോ കൂറ്റ ചൊല്ലിയും സ്ഥാനം ചൊല്ലിയും വിവാദിച്ചു കമ്ബവൈകല്യം വരുത്തി കമ്ബഭൂമി ക്ഷയിച്ചുപോകരുതു എന്നു കല്പിച്ചു, നരലിനെയും (പെരിഞ്ചെല്ലൂരിൽനിന്നുള്ള) മുറ്റായിരം തൊട്ടു നൂറുനൂറ്റത്തിലുള്ളതെയും പലദിക്കിൽനിന്നും പല പരിഷയിൽ പോന്നു വന്ന ബ്രാഹ്മണരെയും ഒരു നിലയിൽ കൂട്ടി അവരോടടുത്തുചെയ്തു, “ഇനി സ്വപ്നകാലം ചെല്ലുമ്പോൾ അന്യോന്യം പിണങ്ങും അതു വരുത്തു” എന്നു കല്പിച്ചു, നരഗ്രാമത്തിന്റെ കുറവും തീർത്തു നടപ്പാൻ നാലു കഴകത്തെ കല്പിച്ചു. അതാകുന്നത്: മുന്ധിനാൽ പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, പിന്നെ പൈയന്തൂർ¹⁾ പിന്നെ പറപ്പൂർ, പിന്നെ ചെങ്ങന്നിയൂർ²⁾ മുപ്പത്തൊന്നായിരത്തിലുള്ളവർ വളരേ കാലം രാജ്യം രക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഓരോരോ കൂറ്റ ചൊല്ലിയും ദേശം ചൊല്ലിയും തങ്ങളിൽ വിവാദിച്ചു നാട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷ കുറഞ്ഞു കാഞ്ഞു ഹേതുവായിട്ടു ബ്രാഹ്മണർ എല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചു: നാലു കഴകത്തു ഓരോരുത്തർ രക്ഷാപുരുഷരായിട്ടു മുറ്റാണ്ടേക്കു മുറ്റാണ്ടേക്കു അവരോടിപ്പാൻ ഈ നാലു കഴകവും കൂടിയാൽ മതി എന്നു വ്യവസ്ഥ വരുത്തി. (നാലു കഴകവും അകലത്താകകൊണ്ടു

1) പന്നിയൂർ. 2) ചെങ്ങന്നിയൂർ.

കായ്ത്തിന്നു കാലവിളംബനമുണ്ടെന്നറിക, നാലു കഴകത്തിന്റെ കുറവു തീർത്തു നടപ്പാൻ പെരിഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമത്തിൽ രാദേശത്തു നാലാൾ തന്നെ കല്പിച്ചു. (ഈ നാലിൽ ചെങ്ങനിയൂർ നരഗ്രാമത്തിൽ കൂടാ എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ആ പറയുന്ന ജനം വഴി പോലെ അറിഞ്ഞതുമില്ല. ഇതു പറവാൻ കാരണം: ചെങ്ങനിയൂർ കഴകത്തിലുള്ളവർ (കുഞ്ഞക്ക) ഒരു കല്പന ഉണ്ടായാൽ നരലിന്നും കൂട ക്ഷേത്രസംബന്ധം കൊടുത്തു. അവിടെ ചില തമിഴർ വന്നു നിറഞ്ഞു. ആ വന്ന തമിഴരും അവിടെയുള്ള ബ്രാഹ്മണരും തമ്മിൽ ഒരു ശവം ദഹിപ്പിക്കുകൊണ്ടു തങ്ങളിൽ ഇടഞ്ഞു തമിഴർക്കു സംസ്കരിക്കായതുമില്ല. അതിന്റെ ശേഷം തമിഴർ കുഞ്ഞക്ക നിരൂപിച്ചു, അവിടെ ഉള്ള ജനത്തെയും അറുപത്തുനാലിൽ ക്ഷേത്രസംബന്ധം കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരെയും കൂട്ടി കൊണ്ടുപോയി ശവം പുഴയിൽ വലിച്ചിടുകകളയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു ചെങ്ങനിയൂർ കഴകത്തിലുള്ളവരെ നരലിൽ കൂട്ടുകയില്ല എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. തമിഴരായതു എങ്ങിനെ എന്നും അവർക്കു ബ്രാഹ്മഹത്യാ ഉണ്ടായതു എങ്ങിനെ എന്നും ഈശ്വരന്നു അറിഞ്ഞു കൂടും).

വിശേഷിച്ചു ഈ കല്പിച്ച നാലു കഴകത്തിലും ഓരോരുത്തൻ മൂവാണ്ടക്കു മൂവാണ്ടക്കു രക്ഷാപുരുഷനായിട്ടു രക്ഷിപ്പാനാകുമ്പോൾ രക്ഷാപുരുഷൻ അവനോടു കൂട നടക്കുന്നവർക്കു അനുഭവത്തിന്നുനാ കൊണ്ടു എല്ലാവരുടെ വസ്തുവിന്മേൽ¹⁾ ചാലത്തേ

1) — വിങ്കലും.

തെന്ത ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ വളരക്കാലം കഴിഞ്ഞ ശേഷം അന്നന്നു അവരോടിച്ചു നടക്കുന്നവർ അവരോടനന്വി¹⁾ എന്നു ചൊല്ലുന്നു. അവരോടനന്വി²⁾ ആകുന്നതു: കാഞ്ഞൂർ³⁾ കിണാങ്ങാടു⁴⁾ കരിങ്ങംവള്ളി⁵⁾ എന്നിങ്ങനെ തെക്കുവടക്കു വസ്തുവുള്ള പരിഷ പലതുമുണ്ടു. അതല്ലാതെ തെക്കും വടക്കും തങ്ങളുടെ സ്വം (തങ്ങൾ) കൊണ്ടുണ്ടാക്കിട്ടുമുണ്ടു.

ഇങ്ങിനെ അവരോടിച്ചു നടക്കും കാലങ്ങളിൽ “തനിക്കു തനിക്കു മൂച്ചാണ്ടേക്കല്ലോ ഉള്ളു; അതിനിടെക്കു വസ്തു ഉണ്ടാക്കുക അത്രേ വേണ്ടതു” എന്നു കല്പിച്ചു നാട്ടിലുള്ള പ്രജകളെ ഉപദ്രവിച്ചു തുടങ്ങി കോഴകൊണ്ടു അത്ഥം തടിപ്പിക്കയും നിധി സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്തു മുഴുത്തു. ഇങ്ങിനെ സ്വപ്നകാലം ചെല്ലുമ്പോൾ “ഈ അവരോടിച്ചു പരിഷെക്കല്ലോകും തെക്കുവടക്കുള്ള വസ്തുവൊക്കെയും അതു വരരുതു” എന്നു കല്പിച്ചു ഐക്യമത്രപ്പെട്ടു നാം കാരോരോ രാജാവിനെ ഉണ്ടാക്കുമാറു എന്നു കല്പിച്ചു. (ഈ അവരോടിച്ചു നന്വികൾക്കു ജന്മത്തിന്നു ജന്മം ചൊല്ലി വിരൽ മുക്കേണം എന്നു വരികിൽ അവർക്കു ജന്മത്തിന്നു കഴിവില്ല; മറേയവർക്കു മൂക്കിയാൽ അതു കണ്ടു നടക്കേ ഉള്ളു).

[ബ്രാഹ്മണർ തിരുനാവായിമണ്ണപ്പറത്തു കൂടി കലഭയായി നിരൂപിച്ചു: ഇനിമേലിൽ ൧൦^{൧)} ഗ്രാമ

1) — ധിനന്വി. 2) അവരോടനന്വി. 3) കണ്ണൂർ, കാഞ്ഞൂർ, ഞാടു, കാഞ്ഞിരങ്ങാടു. 4) — പള്ളി, — പുള്ളി, — ചെള്ളി.

ത്തിൽ ഓരോരുത്തർ പന്തിരാണ്ടു പന്തിരാണ്ടു നാടു പരിപാലിക്കു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു തൃക്കാരിയൂർ¹⁾, തൃക്കോട്ടിന്നും രക്ഷാപുരുഷന്മാരായി വാൾ എടുപ്പാൻ അവരോധിച്ചപ്പോൾ²⁾ ഞാൻ എന്നും ഞാൻ എന്നും തമ്മിൽ വിവാദിച്ചതിന്റെ ശേഷം എല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു: ഇനിമേൽ ബ്രാഹ്മണർ നാടുപരിപാലിച്ചാൽ നാട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷ ഉണ്ടാകയില്ല, ഇനി നാടുപരിപാലിപ്പാൻ ഒരു രാജാവു വേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു, രാജാവിനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ നരഗ്രാമത്തിന്റെ കുറവു തീർത്തു, പന്നിയൂർ, പറപ്പൂർ, ചെരിഞ്ചെല്ലൂർ, ചെങ്ങനിയൂർ ഈ നാലു കഴകം കൂടിയാൽ മതി എന്നു വ്യവസ്ഥവരുത്തി, രു കഴകവും ഒരു സഭയായിരുന്നു നിരൂപിച്ചു പുറപ്പെട്ടു പരദേശത്തു ചെന്നു കേയാപുരത്തിങ്കൽനിന്നു കേയപ്പെരുമാളെ കൂട്ടികൊണ്ടു പോന്നു കേരളം എന്ന പ്രദേശത്തു വെച്ചുവാഴിച്ചു.]

൨. പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലം.

൧. ആദ്യ പെരുമാക്കന്മാർ.

അനന്തരം രാജാവിനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അറുപതു കൊത്തക്കു പരദേശത്തു ചെന്നു ഒരു ക്ഷത്രിയനെയും ക്ഷത്രിയസ്രീയെയും കൂട്ടി കൊണ്ടുപോന്നു. ക്ഷത്രിയസ്രീയെ ബ്രാഹ്മണർ വിവാഹം ചെയ്തിരിപ്പു, അല്പുണ്ടാകുന്ന സന്തതി ക്ഷത്രിയനത്രെ ആകുന്നതെന്നാരുമിട്ടു സമയം ചെയ്തു, (ആപരപ്പു കുറുക്കു) അമ്മ

1) — കരിയൂർ. 2) കല്പിച്ചപ്പോൾ.

ന്നു പറയാനുണ്ടു, അതു വേണ്ടു). വിശേഷിച്ചു അന്നു കൊണ്ടുവന്ന ക്ഷത്രിയന്നു പെരുമാൾ¹⁾ എന്നു പേരാകുന്നതു. ഇതു മലനാട്ടിലേ രാജാവു. ചോഴമണ്ഡലത്തിലേ രാജാവു ചോഴപ്പെരുമാൾ, പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിലേ രാജാവു പാണ്ടിപ്പെരുമാൾ²⁾; ഇങ്ങിനെ പെരുമാക്കുമാറാകുന്നതു. മലനാടു കൊണ്ടു ഹ ഖണ്ഡം: ഗോകണ്ഠത്തിൽനിന്നു തുളുനാട്ടിൽ പെരുമ്പുഴയോളം തുളുരാജ്യം, പെരുമ്പുഴക്കൽനിന്നു പുതുപട്ടണത്തോളം കൂപരാജ്യം³⁾, പുതുപട്ടണത്തിൽനിന്നു കന്നേറ്റി⁴⁾ ഓളം കേരളരാജ്യം, കന്നേറ്റിയിൽനിന്നു കന്യാകുമാരികളും മൂഷികരാജ്യം⁵⁾ ഇങ്ങിനെ ഹ ഖണ്ഡത്തിന്റെയും പേർ. കേരളത്തിൽ ഹഹ അന്നാചാരം, പരദേശത്തു ഹഹ അന്നാചാരം.

മുമ്പിനാൽ രാജാവിനെ കൊണ്ടുവന്നു വെക്കുമ്പോൾ ബ്രാഹ്മണർ കൈപിടിച്ചു സമയം ചെയ്തു ഇപ്രകാരം “ഞങ്ങളാൽ സാധ്യമല്ലാത്തതിനെ സാധിപ്പിച്ചു രക്ഷിച്ചു വെപ്പു. ഞങ്ങൾ അന്ത്രായപ്പെട്ടാൽ (ആപത്തുകൾ ഉണ്ടായാൽ) അന്നു ഞങ്ങൾ രാജ്യകാർയ്ക്കുങ്ങൾ തന്നെ വ്യാപരിക്കാം⁶⁾ പോൾ: അതു എന്തു നിങ്ങൾ എന്നെ കല്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം നിങ്ങൾ തന്നെ വ്യാപരിക്കുന്നു⁷⁾ എന്നു രാജാവു പറകമാത്രം ഉണ്ടു; ബ്രാഹ്മണരോടു ചോദ്യം വേണ്ട”. എന്നിട്ടു ഇന്നും⁸⁾ ഓരോ അപരാധങ്ങൾ⁹⁾ ഉണ്ടായാൽ ഞങ്ങൾ തങ്ങൾ തന്നെ വ്യവഹരിക്കുന്നു, എന്തു നി

1) ചേരമൻ, കേരളൻ. 2) കലശേഖരപ്പെരുമാൾ. 3) മൂഷികരാജ്യം. 4) കണ്ണേറ്റി. 5) കൂവള, കൂപ. 6) വ്യവഹരിക്കുവാനായി. 7) എന്നും. 8) ആപത്തുകൾ, അപസ്ഥകൾ.

ങ്ങൾ നമ്മോടു അന്യായപ്പെടാഞ്ഞു” എന്നു പറക മാത്രം ഉണ്ടു. അതു നടയത്തേ സമയകാരണം: മറ്റുള്ള രാജ്യത്തിങ്കൽ രാജാവെ അന്വേഷിച്ചുപോ കേണ്ടു(വതു), കേരളത്തിൽ ഇതൊക്കെയും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടു എല്ലാവരും (ഉദ്ധരിപ്പിച്ചല്ലോ) രാജാവിന്നു അനുഭവിപ്പാൻ (വസ്തു) കൊടുക്കു ചെയ്തതു. അദ്ധിച്ചതു ത്തിലിരുന്നു ഹര ഗോത്രത്തിങ്കലേ ബ്രാഹ്മണർ കൂടി നെൽ വീഴ്ത്തി¹⁾ കൊടുത്തു. അതു ഇന്നും വിതത്തി²⁾ എന്നു ചൊല്ലുന്നു. രാജഭോഗം ചില ദിക്കിൽ കൊടുത്തതു. ചില ദിക്കിൽ ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങൾക്കു തന്നെ എന്നു കല്പിച്ചു, ചില ദിക്കിൽ ക്ഷേത്രം പ്രധാനമായി രാജാവിന്നു അനുഭവം. രാജാവിന്നു അരയിരിക്ക സ്ഥാനവും കൊടുത്തു, അല്ല³⁾ പെരുങ്കോവിലകം എന്നു കല്പിച്ചു.

[കേയപ്പെരുമാളും ബ്രാഹ്മണരുമായി അന്യോന്യം കൈ പിടിച്ചു (പല സമയവും) സത്യവും ചെയ്തിട്ടത്രെ മലനാടു വാഴുവാൻ കല്പിച്ചതു. പിന്നെ മലനാട്ടിൽ അപ്പെരുമാൾക്കു രാജഭോഗം വിതത്തിയും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. പെരുമാൾക്കു എഴുന്നള്ളി ഇരിപ്പാൻ തളിപ്പറമ്പിന്നു വടക്കു തലയ്ക്കർ എന്ന പ്രദേശത്തു ഒരു കോവിലകം തീർത്തു പരശുരാമഭൂമി കേരളം വഴിപോലെ പരിപാലിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു, പന്തിരാണ്ടു വാഴുവാൻ കേയപ്പെരുമാളെ കൈ പിടിച്ചിരുത്തി (“ഭൂമേ ഭൂപോയം പ്രാപ്ത” എന്നു എന്നു = ഭൻഭഹകലി, ഹന ക്രിസ്താബ്ദം. ആ ൧൭൦൦ മാൾ പുസംവൽ രമാസാറും നാടു പരിപാല^൩

1) നീർ വീഴ്ത്തി, നല്ല വൃത്തി. 2) വൃത്തി. 3) കൊടുങ്ങല്ലൂർ

ശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വർ്ഗാരോഹണം). പ
നീരാണ്ടു കഴിഞ്ഞ ശേഷം അപ്പൊരുതമായും ബ്രാഹ്മ
ണതമായി അടിയന്തരം കല്പിച്ചു. (ഇങ്ങിനെ കേ
യപ്പൊരുതമാളുടെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞു സ്വർ്ഗത്തിന്നു എഴു
ന്നെള്ളിയ ശേഷം) ചോഴമണ്ഡലത്തിങ്കൽ¹⁾ ചോ
ഴപ്പൊരുതമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നു. കേരളത്തി
ങ്കൽ ഫര ആണ്ടു വാണു പരിപാലിപ്പാൻ കല്പിച്ചു
വാഴ്ച കഴിച്ചു. (പെരുമാൾക്കു എഴുന്നെള്ളി ഇരി
പ്പാൻ ചോഴക്കുറ എന്റൊരു കോവിലകവും തീർത്തു),
ഫര സംവത്²⁾ വാണതിന്റെ ശേഷം ചോഴമണ്ഡല
ത്തിങ്കലേക്കു എഴുന്നെള്ളുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ
ശേഷം പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിങ്കന്നു പാണ്ടിപ്പൊരുതമാ
ളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു പാണ്ടിവന്ദന³⁾ എന്ന
പ്രദേശത്തു കൈപിടിച്ചിരുത്തി വാഴ്ച കഴിച്ചു. ആ
പെരുമാൾ (ആകട്ടെ) അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടിയും തീ
ർത്തു, ഫര സംവത് നാടുവാണ ശേഷം “പാണ്ടിമണ്ഡ
ലം രക്ഷിപ്പാനാളില്ല” എന്നു കല്പിച്ചു, പാണ്ടിമണ്ഡ
ലത്തിൽനിന്നു ആൾ പോന്നു വാണതിന്റെ ശേഷം
ആ പെരുമാൾ പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിന്നു എഴുന്നെള്ളു
കയും ചെയ്തു].

(മുമ്പിൽ ഭൂതരായ പാണ്ഡ്യ പൊരുതമാൾ എ
ന്നൊരാൾ കേരളം വാണിരുന്നു. അയാളുടെ ശരീര
രക്ഷക്കും ഭൂതപ്രവൃത്തിക്കും രണ്ടു ഭൂതങ്ങൾ ഉണ്ടാ
നിന്നു. ഈ പെരുമാൾ രാജാക്കാരും ചെയ്തു പോ
ന്ന കാലത്തു ബ്രാഹ്മണർക്കു ഇദ്ദേഹത്തോടു വൈരം
വെച്ചു വശമായി ഇദ്ദേഹത്തെ എതുപ്രകാരം എ

1) — നിന്നു. 2) ഫ. മാസവും. 3) പാണ്ടിപ്പറമ്പു.

കിലും കല ചെയ്യേണം എന്നു വിചാരിച്ചു അവർ ആഭിചാരം ചെയ്തു നോക്കിയതിൽ ഈ ഭൂതങ്ങളുടെ സഹായം ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ആ പെരുമാളെ കൊന്നു കൊൾവാൻ പ്രയാസം തന്നെ എന്നു കണ്ടു, ആ ഭൂതങ്ങളെ അകറ്റേണ്ടതിന്നു ഒരു ചതിപ്രയോഗം ചെയ്യേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഒരുഭട്ടത്തിരി: ഞാൻ ചെന്നു ഭൂതങ്ങളെ അകറ്റി കൊന്നേച്ചു വരാം എന്നു ശപഥം ചെയ്തു പുറപ്പെട്ടു പെരുമാളുടെ അടുക്കേ ചെന്നു ചതുരംഗം വെച്ചു പെരുമാളെ തോല്പിച്ചു കാരോരു വാതുവെച്ചു ജയിച്ചു തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ ഒരു വരെക്കു ഈ ഭൂതങ്ങൾ രണ്ടും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാസ്യപ്രവൃത്തി ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അടിമയായി എടുത്തു, ആ ഭൂതങ്ങളോടു “നിങ്ങൾ ചെന്നു സമുദ്രത്തിൽ എത്ര തിര വരുന്നുണ്ടു എന്നു നോക്കിക്കണക്കു കൊണ്ടു വരുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞയക്കയും ചെയ്തു. ഭൂതങ്ങൾ സമുദ്രക്കരയിൽ ചെന്നു തിര എണ്ണി കടക്കം കാണാതെ അവിടെ തന്നെ നിന്നുപോയി പിന്നോക്കി വന്നതുമില്ല. അന്നു വൈകുന്നേരം പെരുമാളെ കലചെയ്യേണം എന്നു ശേഷം ബ്രാഹ്മണരെ അറിയിച്ചാറെ ബ്രാഹ്മണർ ഹംഗ്രാമക്കാതം തികഞ്ഞ ആയുധപാണികളായി കോവിലകത്തു ചെന്നതിന്റെ ശേഷം ഈ ഭട്ടത്തിരി വധിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ “ഹിംസചെയ്തു ദോഷം ഉണ്ടല്ലോ” എന്നു വിചാരിച്ചു നാം പടിമേലിരുന്നു കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു വേറെ ഒരു പടിമേൽ കുത്തിയിരുന്നു. നു തുടങ്ങി നമ്പടി¹⁾ എന്ന പേരുകയും ചെ

1) നമ്പിടി.

ആയതത്രെ കഷാടു കാരണപ്പാടു എന്ന നമ്പിടി ആകുന്നത്).

(ഭൂതരായർ എന്ന പേർ വരുവാൻ സംഗതി കേരളമാഹാത്മ്യം അഭ്യ. ൯൦ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: പാണ്ഡ്യഭൂപസ്സമാഗത്യ സേനാഭിഃ ഭൂതസങ്കലേ ഇത്യാദി. ആ. പാണ്ഡ്യൻ മലയാളത്തെ ഭൂതസൈന്യങ്ങളോടു വന്നാക്രമിച്ചു ഭൂതനാഥൻ എന്ന അമ്പലത്തെയും അങ്ങാടിയെയും നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുമ്പോൾ, പരശുരാമൻ അവനോടു: യുഷ്മാകഞ്ചതു മദ്ഭുമാവേ വം ആഗമനം വൃഥാ, എന്നും ആദിത്യായ മയാ ദത്താ: ഞാൻ ആദിത്യവർമ്മൻ എന്ന തെക്കേ രാജാവിന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും കോപിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം, യുദ്ധം ഉണ്ടായിട്ടു ഭൂതങ്ങൾ തോറ്റു ഭൂതപാണ്ടി എന്ന സ്ഥലം നാടതിരുന്ന മയ്യകയും ചെയ്തു¹⁾.

കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം തുടങ്ങി ദൃഷ്ടന്മാർ വന്നതിക്രമിക്കുവാൻ നൂറു ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ ഓരോരോ രാജാവിനെ കല്പിക്കേണം എന്നു ശ്രീപരശുരാമനോടു ഉണർത്തിച്ചാറെ ശ്രീനാവാക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ¹⁾ ഭഗവാന്റെ ഉത്സവത്തിന്നായ്ക്കൊണ്ടു ഗംഗാദേവി ഏഴുനെള്ളം ദിവസം സ്നാനം ചെയ്തു, ഭൂമിക്കു ചുറ്റും ഭാഗവും കൂടാതെ നിങ്ങൾക്കു തെളിഞ്ഞ ആളെ രാജാവായി, പേരാറിലേ വെള്ളംകൊണ്ടഭിഷേകവും

1) തുളുനാട്ടിൽ പറയുന്ന വൃത്താന്തം: ഭൂതാളപാണ്ടി എന്നൊരു ഋഷിൻ ഭൂതസഹായം കൊണ്ടു തുളുനാട്ടിൽ കല്പൻവഴിയായി പോയിവന്നു ഖറഗൂറിൽ രാജാവായ ശേഷം ജൈനരിൽ ൧൨ കന്യകമാരെ പരിഗ്രഹിച്ചു അവരുടെ മക്കൾക്കു തുളുനാട്ടും വിഭാഗിച്ചു കൊടുത്തു മരുമക്കത്തായം എന്ന അനാചാരത്തെ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. 2) തിരുനാവായി.

ചെയ്തുകൊള്ളുക എന്നതളിച്ചെയ്തു. ശേഷം ശത്രു സംഹാരത്തിന്നും ക്ഷേത്രരക്ഷക്കും പരശുരാമൻ ഭദ്ര കാളിയുടെ വാൾ വാങ്ങി ബ്രാഹ്മണരുടെ വക്കൽ കൊടുപ്പുതും ചെയ്തു. അവർ എല്ലാവരും കൂടി ചോഴമണ്ഡലമാകുന്ന രാജ്യത്തിങ്കൽ ചെന്നു കേരളൻ എന്ന പേരായിരിക്കുന്ന രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു കർക്കടകവ്യാഴം മാഘ¹⁾ മാസത്തിൽ പൂയത്തു ന്നാൾ പേരാറിൽ സ്നാനം ചെയ്തു, (അഗസ്ത്യമഹാഷിയുടെ മോമകണ്ഡത്തിൽനിന്നു തീർത്ഥം ഷ്ടകി സമുദ്രത്തിൽ കൂടിയിരിപ്പൊരു പുണ്യനദിയാകുന്ന പേരാറിങ്കര) നാവാക്ഷേത്രത്തിൽ ഇരുന്നു. വാകയൂർ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിന്മേൽ ഇരുത്തി ശ്രീപരശുരാമൻ ഭാനം ചെയ്തു ഭൂമിക്കു രാജാവായി അഭിഷേകവും ചെയ്തു. അങ്കവും മുങ്കവും, വഴിപിഴയും അമ്പവരിയും, ഐമ്മൂല, മുമ്മൂല, ചെങ്കൊമ്പു, കടകൻ പുള്ളി, നരിവാൽ, കിണററിൽ പന്നി, ആററു തിരുത്തുക, കടൽ വാങ്ങിയ നിലം, തലപ്പം കടൽമുങ്കവും ഇഷ്ടരേഖത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിൽ ശിലവും മുളവും ഈ വകകൾ എപ്പോൾപ്പെട്ടതും പരശുരാമൻ ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ സാക്ഷിപ്പെട്ടതളിയ ഭദ്രകാളി തങ്ങളുടെ വക്കൽ തന്ന വാളും കൊടുത്തു. തങ്ങളുടെ ദാസന്മാരെക്കൊണ്ടു ചേകവും ചേകിപ്പിച്ചു തൃക്കട മതിലകത്തു രാജധാനി ഉണ്ടാക്കി. അവിടെ ഇരുന്നു കേരളവും വഴിപോലെ ഹമ ആണ്ടു രക്ഷിച്ചു തന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു പോകയും ചെയ്തു. ആ രാജാവിന്റെ ഗുണാധികൃതകൊണ്ടു കേരളം

1) കുംഭം.

എന്നു പേരുണ്ടായി. പിന്നെ ബ്രാഹ്മണർ പാണ്ടിരാജ്യത്തിങ്കൽ ചെന്നു പാണ്ടിയൻ എന്ന ചെങ്ങർ ആകുന്ന രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു മുമ്പിലത്തെ പോലെ അഭിഷേകവും ചെയ്തു. ആ രാജാവു ഹൃത്തുണ്ടു രക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കണക്കു പറയിച്ചു വാളും വെട്ടിച്ചു രാജാവിനെ പാണ്ടിരാജ്യത്തിങ്കൽ കൊണ്ടാക്കി, ചോഴമണ്ഡലത്തിൽ ചെന്നു ചോഴിയൻ എന്ന പേരുകാരനായ രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു ആ രാജാവു ഹൃത്തുണ്ടു കാലം കേരളം രക്ഷിച്ചു. പിന്നെ പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിങ്കൽ കലശേഖരനെന്ന് പേരുണ്ടായ പേരുമാൾ.

ഇങ്ങിനെ മലനാടു രക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ച അന്നന്തരം “രാജാവു സ്വല്പകാലം ചെല്ലുമ്പോൾ ആക്രമിച്ചുപോകും; അതു വരാതെ ഇരിപ്പാൻ കേരളത്തിൽ ഹനനം കാതം നോക്കിക്കണ്ടു ഹനനം കാതം കൊണ്ടു ഹനനാടാക്കി അതുകൊണ്ടു രാജകാര്യങ്ങൾ കൂടി നിശ്ചയിച്ചു ഉള്ളു. താൻ തന്നെ വ്യാപരിക്കരുതു” എന്നു കല്പിച്ചു നിത്യകാര്യങ്ങൾ രാജാവോടു കൂടി പ്രവൃത്തിച്ചു കോവിലകത്തിൻ സമീപത്തു തന്നെ രക്ഷകത്തിന്നു കല്പിച്ച പരിഷേക്കു ഇരിപ്പാൻ രാജാവിനും തീർത്തു, മേത്തളി, കീഴ്ത്തളി, നെടിയത്തളി,¹⁾ ചിങ്ങപുരത്തളി. ഇത്തളിയിൽ ഇരുന്നു രക്ഷിക്കുന്നതു തളിയാതിരിമാർ എന്നു പേരുള്ളവർ. കീഴ്ത്തളി ഐരാണിക്കടത്തിന്നു²⁾, ചിങ്ങപുര³⁾ ഇരിങ്ങാടിക്കടത്തിന്നു,⁴⁾ നെടിയത്തളി പറവൂർ,⁵⁾ മേല്പുളിമുഷികക്കുളം

1) നിടിയത്തളി. 2) — കോട്ട. 3) ചിങ്ങത്തളി. 4) — കോട്ട. 5) പറവൂർ.

ഇങ്ങിനെ രംഗത്തിൽ ആകുന്നു. പണിയൂർ, ചെരിയെല്ലൂർ, ചെങ്ങന്നിയൂർ ഇവ കൂടെ തങ്ങളിൽ അകലത്താകയാൽ, പറവൂരുടെ സമീപത്തുള്ള ഐരാണിക്കുടത്തും മൂപ്പികക്കുളത്തും ഇരിങ്ങാണിക്കുടത്തും പറവൂരോടു കൂടി രംഗം കഴകം എന്നു പേരുണ്ടായി. ഇതു നാലും ചെരുമാക്കുമ്പോൾ രക്ഷിക്കുകയാലത്തു (കല്പിച്ചതു) മറ്റേ കഴകം പരശുരാമൻകാലത്തുണ്ടായതു. തളിയാതിരിമാർകാലത്തു തീട്ട് എഴുതേണ്ടുന്പോൾ തളിയാതിരിത്തിട്ട് എന്നു എപ്പോഴും എഴുതേണ്ടു. തളിയാതിരി അവരോടും പൂക്കു തോന്നിയതു¹⁾; കരിങ്ങപ്പള്ളി²⁾ സ്വരൂപവും, കായ്മമുക്കിൽ സ്വരൂപവും³⁾, ഇളമ്പരക്കോട്ട സ്വരൂപവും — ഇച്ചൊല്ലിയ സ്വരൂപങ്ങളിൽ ഇളമയായിരിക്കുന്നവർ തളിയാതിരിമാരായ കാരണം: രാജാവിന്നു മലനാട്ടിൽ ചാലാലം കൊടുത്തിട്ടില്ല, വൃത്തിയേ കൊടുത്തിട്ടുള്ളു: എല്ലാവരുടെ വസ്തുവിന്മേലും ചാലാലം രക്ഷാപുരുഷന്മാർ അനുഭവിച്ചു; രണ്ടാമതു തളിയാതിരിമാർ അനുഭവിച്ചു. പിന്നെ ചാത്തിരക്കായി കല്പിച്ചുവെക്കയാൽ ഇന്നും ചാത്തിരക്കു⁴⁾ ആയതുണ്ടു.

ഇങ്ങിനെ രാജാവും തളിയാതിരിമാരുമായി രക്ഷിച്ച സ്വല്പകാലം കഴിഞ്ഞശേഷം, (വയസ്സിനി) ചെരുമ്പുഴക്കു വടക്കു നൂറു ഗ്രാമവും, ചെരുമ്പുഴക്കു തെക്കു നൂറു ഗ്രാമവും തങ്ങളിൽ കൊള്ളുകൊടുക്കയും മുറിച്ചു. തെക്കു നൂറു ആകുന്നതു:— കരുമാൻപുഴയ്ക്കുവടക്കു ഗ്രാമം ൧൦; അതിന്നു വിവരം: ൧. ച

൧ 1) — പോയതു. 2) — വെള്ളി. 3) കരിമുക്ക — . 4) ചാത്തിരക്കു = ശത്രു, ശത്രു.

യന്തർ, ട. പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, ന. കരിക്കാട്ടു, ര. ഇശ്ശാ
നിമംഗലം, ഉ. ആലത്തൂർ, ന. കരിന്തോളം¹⁾, ക. തൃ
ശ്ശിവപേരൂർ²⁾, വ. പെരുമാണം³⁾. ന്. പന്തിരൂർ,
ഫ. ചോവരം; കരുമാൻപുഴക്കു തെക്കു പുണ്യാ
ററിനു വടക്കു ഗ്രാമം ഫ. — അതാകുന്നത്: ഫ. ചറ
വൂർ⁴⁾, ട. ചെറുരാണിക്കുളം⁵⁾, ന. മൂഷികക്കുളം,
ര. ഇരിങ്ങാണിക്കടം⁶⁾, ഉ. അടവൂർ⁷⁾, ന. ചെങ്ങന്നാ
ട്⁸⁾, ക. ഉളിയന്നൂർ, വ. കഴുത്തനാടും⁹⁾, ന്. കഴയൂർ¹⁰⁾,
ഫ. ഇളിട്ടൂരം, ഫ. ചാമുണ്ട¹¹⁾, ഫ. ആവട്ടിപ്പു
ത്തൂർ¹²⁾, ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം ഫ. പുണ്യാററിനു തെ
ക്കു കന്യാകുമാരിയ്ക്കു വടക്കു ഗ്രാമം ഫ.: ഫ. കിട
ങ്ങൂർ¹³⁾, ട. കാടുകുറുക്¹⁴⁾, ന. കാരനെല്ലൂർ¹⁵⁾, ര. ക
വിയൂർ, ഉ. ഏറുമാന്തൂർ¹⁶⁾, ന. നിമണ്ണ¹⁷⁾, ക. ആ
ണ്ണമണി¹⁸⁾, വ. ആണ്ണമലം¹⁹⁾, ന്. ചെങ്ങന്നിയൂർ,
ഫ. തിരുവിലപായി ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം ഫ. ആകെ
ന. ശേഷിച്ചു ന. ഗ്രാമം പഞ്ചദ്രാവിഡന്മാ
രിൽ പോയിക്കുളഞ്ഞുവന്ന പഴയ്ക്കു വർ എന്നും
തളുനമ്പികൾ എന്നും പേരുള്ളവർ; അവരും അ
തിൽ കൂടി ചേർന്നവരും പണി ചെയ്തു “ഞാൻ ഞാൻ
മുപ്പത്തുരണ്ടിൽ കൂടും” എന്നിട്ടു പരദേശത്താചാര
ങ്ങളെ നടത്തി അവരുമായി കൊള്ളുകൊടുക്കലും തു
ടങ്ങി, പരദേശത്തേ രാജാക്കന്മാരെ അടക്കി അവര

1) കാരന്തല. 2) തൃച്ചമ്പേരൂർ. 3) — വനം. 4) — പൂർ.
5) — കുളം. 6) — ടിക്കോട്ട. 7) — പൂർ. 8) — നോട്ടു, ചേണാട്ടൂർ.
9) കഴുത്തനാടും. 10) — വൂർ, — കിയൂർ. 11) — ണ്യ. 12) ആല
പ്പടിപ്പുത്തൂർ. 13) — ണ്ടൂർ. 14) കടുമണ, — മറ. 15) നല്ലൂർ.
16) — വന്തൂർ. 17) നിഗണ്ഡ, നിൽമണ്ണ. 18) വെണ്മ. 19) ആ
ല്ലം, അമ്മുളം, — മംഗലം.

ടെ കോയ്മ നടന്നു പോയി, കാരോ ഗ്രാമമാക്കി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പലപല ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന (പരിഷ്) കാരോ ചേരുമിട്ടു. ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം എന്നു വേണ്ട; ബഹുവിധമായുണ്ടു, സ്വത്വം ഇങ്ങിനെ ആകുന്നതു.

൨. ബൗദ്ധനായ പെരുമാൾ.

അനന്തരം കലിയുഗം സ്വപ്നം മുഴുത്തകാലം (ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്നു ബാണപുരത്തിൽ നിന്നു ബാണപ്പെരുമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടുപോന്നു. അല്ലർ പെരുങ്കോയിലകത്തു കൈപിടിച്ചിരുത്തി. ആ പെരുമാൾ വാഴുന്നകാലത്തു) ബൗദ്ധന്മാർ വന്നു പെരുമാളെ കണ്ടു ബൗദ്ധശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യം ആക കേൾപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം “ഇതത്രേ നേരമാകുന്നതു” എന്നു പെരുമാൾക്കു ബോധിച്ചു; അന്നേത്തേ പെരുമാൾ ബൗദ്ധമാഗ്ഗം ചേരുകയും ചെയ്തു. ആ പെരുമാൾ ബ്രാഹ്മണരെ വരുത്തി ബ്രാഹ്മണരോടു ചോദ്യം തുടങ്ങി “ഈ മലനാട്ടിലേക്കു (എല്ലാവരും) ഈ മാഗ്ഗം അനുഷ്ഠിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ച ശേഷം എല്ലാവരും ബുദ്ധിക്കെടു തൃക്കുറിയു ക്കു” വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഒരുമിച്ചു തൃക്കുറിയൂർ ഇരുന്ന ഗ്രാമത്തിൽ വലിയ പരിഷകൾ എല്ലാവരെയും ഭരിപ്പിക്കുകാലം പലരെയും സേവിച്ചിട്ടു നിത്യവൃത്തി കഴിക്കുമ്പോൾ ശുദ്ധാശുദ്ധി വഞ്ചിച്ചു കൊൾവാനും വശമല്ലാഞ്ഞു മനുഷ്യപാപം ഉണ്ടായതിന്റെ ശേഷം, ഈശ്വരാനുഗ്രഹം കൊണ്ടു

ഒരു മഹർഷി അവിടേക്കെഴുന്നള്ളി, ജംഗമൻ എന്ന പേരാകുന്നത്. ആ മഹർഷിയോടു അവിടെയുള്ള ബ്രാഹ്മണർ എല്ലാവരും കൂടി ക്ഷത്തക്കം ചെന്നു സങ്കടം ഉണർത്തിച്ചതിന്റെ ശേഷം, മഹർഷി അരുളിച്ചെയ്തു: “ഈ വെച്ചുടുന്നേടത്തുണ്ടാകുന്ന അശുദ്ധിദോഷം പോവാൻ ഞാൻ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം നിങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിപ്പിച്ചു തരാം, അതാകുന്നത്: അസ്തമിച്ചാൽ ഒരു വിളക്കു വെച്ചു ബ്രാഹ്മണർ ദീപപ്രദക്ഷിണം ചെയ്തുകൊൾവു”. ദീപപ്രദക്ഷിണം ചെയ്യാൻ മഹർഷി ഒരു ഗാനവും ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്തു. ബ്രഹ്മസ്തുതിയാകുന്നതിനാലും “ഇതിന്നു നിങ്ങൾക്കു ഒരു ദേവൻ പ്രധാനമായി ഗാനം ചെയ്തുകൊൾവാൻ തൃക്കാരിയുരപ്പൻ തന്നെ പരദേവത” എന്നു മരുളിച്ചെയ്തു. “നിന്നും ഇതു ഗാനം ചെയ്തുകൊണ്ടാൽ നിങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ ക്ഷേപേ പോവാൻ കഴിവു വരും” എന്നിങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്തു, മഹർഷി എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ബ്രാഹ്മണർ അസ്തമിച്ചാൽ ഒരു വിളക്കു വെച്ചു ദീപപ്രദക്ഷിണം (ചെയ്തു) തുടങ്ങുമ്പോൾ, പരദേശത്തുനിന്നു ആറു ശാസ്ത്രികൾ വന്നു, ഒന്നു ഭാട്ടാചാര്യൻ ഒന്നു ഭാട്ടബാണൻ, ഒന്നു ഭാട്ടവിജയൻ, ഒന്നു ഭാട്ടമയൂരൻ, ഒന്നു ഭാട്ടഗോപാലൻ, ഒന്നു ഭാട്ടനാരായണൻ. ഇങ്ങിനെ നാലു ശാസ്ത്രികൾ വന്നപ്പോൾ, അവിടേ ഉള്ള ബ്രാഹ്മണരോടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾക്കു ബൌദ്ധന്മാരെക്കൊണ്ടുള്ള സങ്കടങ്ങൾ ഞാങ്ങൾ പോക്കുന്നുണ്ടു നിങ്ങൾക്കു എന്തും ക്ലേശിക്കേണ്ട” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ബ്രാഹ്മണർ പ്രസാദിച്ചു ശാസ്ത്രികളുമായി ക്ഷത്തക്കം

ചെന്നു, മാറ്റം പൂക്കു പെരുമാളെ കണ്ടു ശാസ്ത്രികൾ പറഞ്ഞു: “അല്ലയോ പെരുമാൾ എന്തീയബദ്ധം കാട്ടിയതു” എന്നു പറഞ്ഞു (പല രാശിയും പെരുമാളോടു കല്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം) “ഇതത്രേ നേരമാകുന്നത്” എന്നു പറഞ്ഞതാറെ ശാസ്ത്രികൾ കല്പിച്ചു; “എന്നാൽ¹⁾ ബൌദ്ധന്മാർ ഞാങ്ങളും കൂടി (ഈ ശാസ്ത്രംകൊണ്ടു) വിവാദിച്ചാൽ, ഞാങ്ങൾ തോറ്റുവെന്നു വരികിൽ ഞാങ്ങളെ നാവു മുറിച്ചു നാട്ടിൽനിന്നു കളവു; എന്നിയേ ബൌദ്ധന്മാർ തോറ്റുവെന്നു വരികിൽ അവരുടെ നാവു മുറിച്ചു (അവരെ) നാട്ടിൽനിന്നു ആട്ടിക്കളവു” എന്നു കേട്ടാറെ: “അങ്ങിനെ തന്നെ” എന്നു പെരുമാൾ സമ്മതിച്ചു, ശാസ്ത്രികളും ബൌദ്ധന്മാരുമായി വാദം ചെയ്തു ബൌദ്ധന്മാരുടെ ഉക്തി²⁾ വീണു (ബൌദ്ധന്മാർ തോല്ക്കുകയും ചെയ്തു). പെരുമാൾ അവരുടെ നാവു മുറിച്ചു ശേഷമുള്ളവരെ നാട്ടിൽനിന്നു കളവുതും ചെയ്തു. “ഇനിമേലിൽ ബൌദ്ധന്മാർ വന്നു വിവാദിക്കുമ്പോൾ വാദിച്ചുകൊണ്ടാലും എന്നേ രാജാവു പറയാവൂ, പിന്നെ വേദാന്തിയോടു, അവരെ ശിക്ഷിച്ചു കളയാവൂ എന്നേ”. പിന്നെ വാണ പെരുമാളെക്കൊണ്ടു സമയം ചെയ്യിപ്പിച്ചു, മാറ്റം പൂക്കു പെരുമാൾക്കു വസ്തുവും തിരിച്ചുകൊടുത്തു വേറെ ആക്കുകയും³⁾ ചെയ്തു. “ബൌദ്ധശാസ്ത്രം ഞാൻ അനുസരിക്കുകൊണ്ടു എനിക്കു മരൊന്നിങ്കലും നിവൃത്തി ഇല്ല” എന്നു കല്പിച്ചു, അപ്പൊരുതാൽ ആ സ്ഥാനത്തെ മരൊന്നത്തരം വാഴിച്ചു, ഇങ്ങിനെ നാലു സംവത്സരം നാടു പരിപാ

1) എങ്കിലോ. 2) മുക്തി. 3) പാട്ടിക്കയും.

ലിച്ച് മകുത്തിന്നു തന്നെ പോകയും ചെയ്തു. (ബെൽ
ലാമാർ ചേരമാൻ പെരുമാൾ മകുത്തിന്നത്രേ പോ
യി സ്വർഗ്ഗത്തിന്നല്ല എന്നു പറയുന്നു; അതു ചേര
മാൻ പെരുമാളല്ല, പള്ളിബാണപ്പെരുമാളത്രേ
[കേരളരാജാവു]. ചേരമാൻ പെരുമാൾ സ്വർഗ്ഗത്തി
ന്നത്രേ പോയതു. ശേഷം നാലു പെരുമാൾ വാ
ഴ്ചകഴിഞ്ഞു അഞ്ചാമതു വാണ പെരുമാൾ ചേര
മാൻ പെരുമാൾ).

൩. കലശേഖരൻ കൊളം വാണ പെരുമാക്കന്മാർ.

ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്നു ഉത്തരഭൂമിയി
കുൽനിന്നു തുളുഭൻ പെരുമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടു പോ
ന്നു. ആ പെരുമാൾ ഗോകണ്ഠത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി
പെരുമ്പുഴയോളമുള്ള നാടു കണ്ടപ്പോൾ ഈ രാജ്യം
തന്നെ നല്ല എന്നു വിചാരിച്ചു കോടീശ്വരൻ എ
ന്ന പ്രദേശത്തു എഴുന്നള്ളി ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ബ്രാ
ഹ്മണരോടൊന്നിടുകയും ചെയ്തു. അവിടെ വാഴുകക്കൊണ്ടു
തുളുനാടു എന്നു പറവാൻ കാരണം; നസംവത്സരം
പരിപാലിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വ
ർഗ്ഗാരോഹണം.— പിന്നെ ഇത്ര പെരുമാളെ കൂട്ടി
ക്കൊണ്ടു പോന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു; അല്ലാൻ പെരിങ്കോ
വിലകം എന്നു കല്പിച്ചു അവിടെ സമീപത്തു രാക്ഷ
സത്തിന്നും നാലു തളിയും തീർത്തു, (ആ പരപ്പു മുന്പെ
പ്പഴുതിയതു,) തളിയാതിരിമാർ പെരുമാളുമായി കൂടി
പല തളിയിലും അടിയന്തരമായിരുന്നു; പന്തിരാണ്ടു
നാടു പരിപാലിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇത്രൻ ആ സ്ഥാ

നത്ത മറൊരുത്തരെ വാഴിപ്പാൻ¹⁾ കല്പിച്ചു (പരദേശത്ത്) എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.—പിന്നെ (ആയുർപ്പുരത്തിങ്കൽനിന്നു) ആയുർപ്പുരമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു. ആയുർപ്പുരമാൾ കേരളരാജ്യം ഹനുമാതം നാടു നടന്നു നോക്കി കണ്ടെത്തു ഗോകുണ്ഠം തുടങ്ങി തുളുനാട്ടിൽ പെരുമ്പുഴയോളം തുളുരാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു; പെരുമ്പുഴയിൽനിന്നു തുടങ്ങി പുതുപ്പട്ടണത്തഴിയോളം കേരളരാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു; പുതുപ്പട്ടണം തുടങ്ങി കന്നേറിയോളം മൂഷികരാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു; കന്നേറി തുടങ്ങി കന്യാകുമാരിയോളം കൂവളരാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു²⁾. ഇങ്ങിനെ ആ നാടുകൊണ്ടു രചനയും ആക്കി അതുകൊണ്ടു ഹനോടാക്കി, ഹനോടുകൊണ്ടു ഹവകണ്ടം ആക്കി, ഓരോരോ ദേശത്തിന്നു ഓരോ പേരുമിട്ടു, ഓരോരോ ദേശത്തു ദാനവും ധർമ്മവും കല്പിച്ചു, ബ്രാഹ്മണരെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു നാലു കഴകത്തു രാജാക്കന്മാർ തീർത്തു (രാജാക്കന്മാരിരിമാരുമായി അടിയന്തരം ഇരുന്നു). നാടു പരിപാലിച്ച ശേഷം ൭³⁾ ആണ്ടു ചെല്ലുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കൽനിന്നു ദേവകൾ വിമാനം താഴ്ന്നു പെരുമാൾ സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കൽ എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണന്റെ മനഃപീഡ വളരെ ഉണ്ടായതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണൻ പരദേശത്തു ചെന്നു,

കുന്ദൻ പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു. അപ്പുരമാൾ (കന്നേറി സമീപത്തിങ്കൽ) കുന്ദിവാകക്കോവിലകം തീർത്തു, രാ⁴⁾ ആണ്ടു വാണശേഷം പരദേശത്തു തന്നെ എഴുന്നള്ളുകയും

1) വാഴ്ചാൻ. 2) ഹ. ആ പരപ്പു മ നോക്ക. 3) ഹ. 4) ഹ.

ചെയ്തു. — പിന്നെ കോട്ടിപ്പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു (ആ പ്രദേശം കോട്ടിക്കൊല്ലം എന്ന പേരുണ്ടായി) ഒരു സംവത്സരം നാടു പരിപാലിച്ചു സ്വർഗ്ഗാരോഹണമായതിന്റെ ശേഷം,

മാടപ്പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നതിന്റെ ശേഷം, ൧൧¹⁾ സംവത്സരം വാഴുമ്പോൾ അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടി തീർക്കണം എന്നു കല്പിച്ചു, (തന്റെ അനുജൻ) എഴിപ്പെരുമാളെ വരുത്തി പരദേശത്തു എഴുന്നള്ളിയ ശേഷം എഴിപ്പെരുമാൾ അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടി തീർത്തു മാടയേഴി കോട്ട എന്നും പേരിട്ടു. ൧൨ ആണ്ടു വാണശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം.²⁾

കൊമ്പൻ പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു വാഴ്ച കഴിച്ചു. ആ പെരുമാൾ നെയ്തൂർ എന്ന പുഴയുടെ കരകൾ ൩ സംവത്സരം നമാസവും കൂടാതെ കെട്ടി വാണു.

പിന്നെ വിജയൻ പെരുമാൾ വിജയൻകൊല്ലത്തു കോട്ടയെ തീർത്തു. (പാണ്ഡവന്മാരിൽ അജ്ഞാനൻ വളരെ കാലം ആ പ്രദേശത്തു ഇരുന്നിരിക്കുകൊണ്ടു അതു സത്യഭൂമി എന്നു കല്പിച്ചു). ൧൨ സംവത്സരം വാണശേഷം മരണാതത്തരെ വാഴിപ്പാൻ കല്പിച്ചു, വിജയൻ പരദേശത്തേഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.

ബ്രാഹ്മണൻ പരദേശത്തു ചെന്നു വളഭൻ പെരുമാളെ കേരളാധിപതിയാക്കി വാഴ്ച കഴിച്ചു. ആ പെരുമാൾ നെയ്തൂർ എന്ന പുഴയുടെ കരമേൽ ശിവശ്രംഗൻ എന്ന പേരുടെ മഹാർഷി പ്രതിഷ്ഠിച്ച ശിവ

1) ൧൧. 2) പരദേശത്തു തന്നെ എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.

പ്രതിഷ്ഠയും കണ്ടു മറ്റും പല ഈശ്വരത്വവും കണ്ടു ക്ഷേത്രവും പണി തീർത്തു മറ്റും ചില പരദേവതമാരെയും സങ്കല്പിച്ചു, അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടിയിലും തീർത്തു സിംഹമുഖം എന്ന പേരുമിട്ടു ക്ഷേത്രത്തിന്നു ശിവേശ്വരം എന്ന പേരുമിട്ടു; വളഭുൻ പെരുമാൾ കല്പിച്ചു തീർത്ത കോട്ട വളർത്തുകോട്ട എന്ന പേരുണ്ടായി. ഇനിമേൽ കേരളത്തിങ്കൽ വാഴുന്നവർ കലരാജധാനി ഇതെന്നു കല്പിച്ചു. അവിടെ പല അടുക്കം ആചാരവും കല്പിക്കേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു ഫലസംവാൽ വാണശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം.

അതിന്റെ ശേഷം കൊണ്ടുവന്ന ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പെരുമാൾ പൂരളിമലയുടെ മുകളിൽ ഹരിശ്ചന്ദ്രക്കോട്ടയെ തീർത്തപ്പോൾ വനദേവതമാരുടെ സഞ്ചാരം ആ കോട്ടെക്കകത്തു വളര കാഞ്ചകൊണ്ടു ശേഷം മനുഷ്യർ ആ കോട്ടയിൽ ചെന്നു പെരുമാളെ കണ്ടു ഗുണദോഷം വിചാരിച്ചു പോരുവാനും വശമല്ലാതെ ആയതിന്റെ ശേഷം, ഇതിൽ മനുഷ്യസഞ്ചാരമില്ല എന്നു കണ്ടു കൈയും ഈശ്വരമയം എന്നു തിരുമനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചു; കരയക്കാലം വാണതിന്റെ ശേഷം പെരുമാളെ ആരും കണ്ടതുമില്ല. — കാണാത്തതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ മല്ലൻ പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നപ്പോൾ ആ പെരുമാൾ മൃഷികരാജ്യത്തിങ്കൽ മല്ലരുമല്ലൻകോട്ട എന്ന കോട്ടപ്പടി തീർത്തു (ഫല ആണ്ടു വാണം) പരദേശത്തെഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.]

അനന്തരം വാണ പെരുമാൾ (ചാണൂരരാജ്യത്തി

കൽ) കലശേഖരപ്പെരുമാൾ. (അവനെ കൂടി കൊണ്ടു പോരുമ്പോൾ മഹാഭാരതഭട്ടത്തിരിയും വാസുദേവഭട്ടത്തിരിയും പെരുമാളെ കണ്ടു ബഹുമാനിച്ചു പെരുമാൾക്കു അനുഗ്രഹം കൊടുത്തു. ആ പെരുമാൾ മുഷികരാജ്യത്തിങ്കൽ ചിത്രകൂടം തീർത്ത അവിടെ എഴുന്നള്ളി ഇരിക്കയും ചെയ്തു). ആ പെരുമാൾ വ്യാപരിച്ച അവസ്ഥകൾ: നല്ല ക്ഷത്രിയർ വേണം എന്ന്വെച്ചു പലദിക്കിൽനിന്നും ക്ഷത്രിയരെയും സാമന്തരെയും വരുത്തി അവർക്കു ഐക്യം ഐക്യം വണ്ണം നാടു ചണ്ഡിച്ചു കൊടുത്തു. (അതു വെഴി ക്ഷത്രിയരും പ വഴി സാമന്തന്മാരും ആകുന്നത്). അതിന്നു കാരണം: ഇനി ഒരിക്കൽ ബൈലന്മാരുടെ പരിഷ വന്നു രാജാവിനെ ഭൂമിപ്പിച്ചു സമയം പുലമ്പിച്ചു എന്നു വരികിൽ ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു പോകേണ്ടി വരും; അതു വരുത്തു എന്നു കല്പിച്ചു എല്ലാവർക്കും ഐക്യം വെച്ചു തിരിച്ചു കൊടുത്തു. ഒരുത്തന്നു നേതൃകേടുണ്ടെങ്കിൽ അയൽപക്കത്തു തന്നെ (സമീപത്തു തന്നെ മറെറാരിടത്തു) വാങ്ങി ഇരിക്കുമാറാക്കേണം ഈ കർമ്മഭൂമി ക്ഷയിച്ചു പോകും; പുറപ്പെട്ടു പോകാതെ ഇരിക്കണം എന്ന കാരണം. ശേഷം കലശേഖരപ്പെരുമാൾ വ്യാപരിച്ച അവസ്ഥ: വന്ന ശാസ്ത്രികളിൽ ഭട്ടാചാര്യരെയും ഭട്ടബാണനെയും അഴിവിന്നു കൊടുത്തിരുന്നി മലയാളത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണർക്കു ശാസ്ത്രം അഭ്യസിപ്പാൻ, മുമ്പിന്നാൽ ശാസ്ത്രാഭ്യാസമില്ലായ്മകൊണ്ടു. അന്നു പരദേശത്തുനിന്നു ഒരു ആചാര്യൻ ഭട്ടാചാര്യനാടു കൂട വന്നു വായിച്ചു; അതു പ്രഭാകരഗുരുക്കൾ,

പ്രഭാകരശാസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കിയതു. മറ്റുള്ള ആചാര്യന്മാർ പഠിച്ചു പോയ ശേഷം ഈ ശാസ്ത്രം അഭ്യസിക്കുന്ന പരിഷേഷ്ട പ്രയോജനം വേണം എന്നിട്ടു കലശേഖരപ്പെരുമാൾ ഒരു സ്ഥലം തീർത്തു ഈ വന്ന ശാസ്ത്രികൾക്കു കൊടുത്തു. അവിടെ അവരെ നിറുത്തി, മലയാളത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരും ശാസ്ത്രം അഭ്യസിക്കയും ചെയ്തു. ശാസ്ത്രികളുടെ¹⁾ സ്ഥലമാകുക കൊണ്ടു ഭാട്ടം²⁾ എന്നു ചൊല്ലുന്നു. (നരഗ്രാമത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരിൽ ശ്രേഷ്ഠനും ഈ സ്ഥലം എന്ന വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടു). ഭട്ടാചാര്യരുടെ ശിഷ്യനായ പ്രഭാകരഗുരുക്കളുടെ മെതിയടി അവിടെ ഉണ്ടെന്നു പ്രസിദ്ധമായി പറയുന്നു. കലശേഖരപ്പെരുമാളോടു ൧൦൦൦കലം വസ്തുവും ഉദയതുംഗൻ എന്ന ചെട്ടിയോടു ൭൦൦൦കലം വസ്തുവും പൂവും നീതും വാങ്ങി. ഇപ്പന്തീരായിരം വാങ്ങിയതു ഭട്ടാചാര്യരല്ല പ്രഭാകരഗുരുക്കൾ അതിനെ വാങ്ങുകകൊണ്ടു ഭാട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണത്തിന്നു കിഴിള്ളു³⁾. (ശാസ്ത്രികൾ ബ്രഹ്മസ്ഥം പകക്കുമ്പോൾ വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിന്നു പകുപ്പില്ല എന്നു കല്പിച്ചു) ൧൦൦൦൦ കലത്തിന്നു ഓഹരി⁴⁾ വേദാന്തികൾക്കു ഇല്ല. പ്രഭാകരഗുരു വേദാന്തികൾക്കു കൊടുത്തില്ലായ്കൊണ്ടു തൃക്കണ്ണാപുരത്തു ഭാട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണത്തിന്നു കിഴിള്ളു. വേദാന്തികൾ വേദാന്തം വായിച്ചാലും ഭാട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണം മൂന്നാലൊന്നിൽ വേണം. തൃക്കണ്ണാപുരത്തു കിഴിയിടയിൽ രണ്ടാമതു പലതും ഉണ്ടാക്കിട്ടും

1) — കളിരുന്ന. 2) ഭട്ടമന — ക്രമത്താലെ പട്ടമന എന്നായി പ്പോയി. 3) കഴിവുള്ള. 4) ഉപഹരി.

ഉണ്ടു ശാസ്ത്രത്തിന്നു; അതിൽ വേദാന്തിക്കു കൂട ഉണ്ടു താനും. പ്രഭാകരഗുരു വാങ്ങിയതു ബ്രാഹ്മസ്വത്തിൽ ഇല്ല.—കലശേഖരപ്പെരുമാൾ ഹൃദ സംവൽ വാണ തിന്റെ ശേഷം ഉടലോടു സ്വർഗ്ഗം പുക്കു. അന്നേ ത്തേ കവി: പുരുധിസമാശ്രയം എന്ന പേർ. തിരു വഞ്ചക്കുളം മുക്കാൽവട്ടം ഉണ്ടായതും കലിമേലെഴുതി യതു തന്നേ ആ കവി (൩൩൩ ക്രിസ്താബ്ദം.)

൪. രക്ഷാപുരുഷനാരും ബ്രാഹ്മണനും വാഴുന്ന പ്രകാരം.

ശേഷം പെരുമാൾ സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു പോയപ്പോൾ “രക്ഷിച്ചു കൊൾവാൻ ദണ്ഡമത്രേ ബ്രാഹ്മണക്കു, ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളുടെ കൈയിൽ” ഉറപ്പുണ്ടായേമ തിയാവൂ” എന്നു കല്പിച്ചു രക്ഷിക്കാഞ്ഞാണ്ടു നര ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ള ബ്രാഹ്മണരും ഐക്യമത്രപ്പെട്ടു ഹൃദ ഗ്രാമത്തെ അവരോധിപ്പിച്ചു വാൾ എടുപ്പാൻ. (ആ ഹൃദ ഗ്രാമം: പെരുമനം, ഇരിങ്ങാടിക്കോട്, ചോവര, ആലത്തൂർ. കരിക്കാടു, പയ്യന്നൂർ, തിരുവി ലായി, തൃശ്ശിവപേരൂർ, ഐരാണിക്കുളം, മൂപ്പികക്കുളം, കഴുതനാടു പാതിരും). ഇങ്ങിനെ തൃക്കാരിയൂർ തൃക്കാട്ടിലിങ്കൽനിന്നു നര ഗ്രാമവും (ഒരു നിഴലാ യി) കൂടി യോഗം തികഞ്ഞു അവരോധനം കഴിച്ചു ശേഷം അവർ രക്ഷാപുരുഷനാരായി—ശാസ്ത്രികൾ എന്ന പേർ.

വാൾ തൊടുവാൻ ആകേ ര മണ്ഡലത്തിലക മെ കുറിച്ചു, ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ അങ്ങിക്കൽ എത്തി

1) വാക്കിൽ. 2) ൧൦—൧൦||.

ആയുധം എടുക്കയും ചെയ്തു. പ|| ഗ്രാമം ഒരുമിച്ചു എടുത്തതേ ഉള്ളൂ. ആവട്ടിപ്പുത്തൂതം ഏററുമാന്തൂതം അവരോധത്തിന്നു കൂടി (മദിച്ചു). രണ്ടാമതു മേടി ചൂ എല്ലാവരും എടുത്താറെ തങ്ങളും എടുത്തു കൊണ്ടു. വിശേഷിച്ചു നര ഗ്രാമവും സമയം ചെയ്തു നല്ലോൾ “ഈ ആയുധംതൊട്ടവർ കമ്മത്തെ ചെയ്യിച്ചിട്ടു ധർമ്മത്തെ രക്ഷിച്ചിരിപ്പു. ആയുധം എടുക്കുകൊണ്ടു ഒഴിച്ചുകൊൾവാൻ കൂടി ഉണരും പുണ്യാഹവും ജാതികാൽപ്പവും ചെയ്തിരിപ്പു” എന്ന സമയം. ഈ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവരെ കൈയും ആയുധപാണികളാക്കി അവരോധിച്ചു കിടക്കുന്നു. ഈ പത്തു ഗ്രാമത്തെ ചാത്തിരർ എന്നു ചൊല്ലുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിൽ ചൊല്ലിയ കമ്മത്തെ ദാനം ചെയ്യുകൊണ്ടു ശാസ്ത്രൻ; രക്ഷിപ്പാൻ വാൾ കൈയിലുണ്ടു. ഇതിൽ ആ ഗ്രാമങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു ൩ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ആയുധക്കാർ എന്ന് നടക്കുന്നവർ കൈയും നിരായുധവാർ കൂടി ശാസ്ത്രത്തിൽ. പണ്ടെന്നതു ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ളവരിൽ ആയുധക്കാരെ നിരായുധവാർ ഒന്നിച്ചു കൂടി സംഗസംഘം. ഈ അവരോധിച്ചു നേരം ക്ഷത്രിയൻ ആയിരുന്നതു ഐതൽ കോവിലകത്തു സാക്ഷ ചാത്രരായതു. എട്ടു ഗ്രാമവും ഈ ആയുധം എടുപ്പാൻ അവരോധിച്ചതിൽ ആയുധം എടുത്തവരും അവരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആയുധം എടുത്തെ ശൌയ്യം പൊഴിത്തിക്കും;” പുറപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്ന പരിച നിരായുധവരുടെ സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നു. ഏതാനും ചിലർ പുറപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്നു. യാഗാദി

കമ്മങ്ങളെ ഉപേക്ഷിയാതെ ഇരിപ്പാൻ എടുത്തവർ ചെയ്തിപ്പിപ്പാൻ ചെയ്ത ഫലം അവർക്കുണ്ടാകുന്നു. ഇരിക്കുന്നവർ ഒന്നിച്ചു പുണ്യാഠക്കലം വിടുകയും വേണം ഒഴിഞ്ഞുള്ള ഗ്രാമങ്ങളും ൧൦II ഗ്രാമത്തിലുള്ളവരും ഒരുമിച്ചു കൈവിടിച്ചു കിടക്കുന്നു. ആയുധം എടുത്തവർ കമ്മം ഇടവിടും, ശൌചം ഇടവിടും; ഉണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥകളിൽ ഒക്കെയും രക്ഷിതാവു മേൽക്കോയ്മയായിജ്ജനം തന്നെ. അതിങ്കൽ രക്ഷിച്ചു കൂടാ എന്നു വരുമ്പോൾ പ്രാണത്യാഗം ചെയ്ത മാറു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി മരിച്ചു, എന്നിട്ടു രക്ഷിച്ചു, എന്നിട്ടു മന്ത്രസംസ്കാരം ചെയ്യാതെ ഇരിക്കരുതു, ചെയ്യേണം. നിരായുധാകൾ ഇപ്രകാരം അരുതു. തൃക്കണ്ണാകുഴകത്തിങ്കൽ റെ ആഡ്രിനാർ മരിച്ചു. ഇരിങ്ങാണിയിൽ കഴകത്തിങ്കൽ പുഷ്പരൂപ്പാട്ടു, മാത്തേടത്തു വനത്തിന്നു വെള്ളിക്കട മരിച്ചതിൽ കൂടും. ചിങ്ങമാസത്തിൽ പുണർത്തിനാൾ മരിച്ചു; അന്നു ഗ്രാമത്തോടെ ശ്രാദ്ധം ഉണ്ടു. അന്നു അവരെ മന്ത്രസംസ്കാരം ചെയ്തു. പത്തരയിൽ ചിലർ മരിക്കുമ്പോൾ അത് ഇന്നും തൃക്കണ്ണാപുരത്തെ റെ ഒഴിഞ്ഞു എന്നും പറയുന്നു. ഈ ആയുധം എടുത്ത ഗ്രാമത്തിൽ അംഗം പോക്കിക്കും പുറപ്പെടാതെ ഗൃഹത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പരിഷ. ഇനി നാമും പട്ടുമാറു എന്നു കല്പിച്ചു എന്നു വരികിൽ നമെ പുറപ്പെടാതെ പരിഷ പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഈവണ്ണം യോഗം വന്നു ഇന്നേടത്തു പുറപ്പെടേണ്ടു എന്നുണ്ടു. അവർ നടന്നാലേ പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഒത്തവണ്ണമരുത്. അതായുധം എടുത്തു നടക്കുന്നതു. മറ്റുള്ള നിരായുധക്കാ

രിൽ ഒരു എന്നേ ഉള്ളു; ശേഷം സർവ്വം നടക്കയാൽ
ഒന്നേ ഉള്ളു. അശാസ്ത്രങ്ങളുടെ കൈകാര്യം തറവാട്ടു
പേർ ശാസ്ത്രമെന്ന് പേരായി. ശാസ്ത്രീകൾക്കു അനുഭ
വം പ്രഭാകരഗുരുക്കൾ വാണിയതു. ചാത്തിരക്കു ന
ടേ കേരളരക്ഷയുടെ രക്ഷാപുരുഷന്മാർ അനുഭവി
പ്പാൻ സർവ്വ ഗ്രാമവും കൂടി കൊടുത്ത ചുരുക്കം ത
ന്നേ അനുഭവം. അതിൽ മുമ്പായ മങ്ങാട്ടുകുറിലേ
പ്രഭാകരന്മാർ: പനിച്ചിക്കാട്ടം, കാരമംഗലം, പുതു
വായം,¹⁾ മങ്ങാട്ടുകുറിൽ ഭട്ടന്മാർ: ഔവനിക്കട, വെ
ണ്ണണിയച്ചി, യാമനം, വ്യാകരണം, പുതുവാ, നെടു
ന്തിരുത്തി, പാലേക്കുട്ടി²⁾ വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ കുറിൽ പ്ര
ഭാകരന്മാർ: വെണ്ണണി, വെടിയൂർ. അതിലേ ഭട്ടം:
പുതുവാ, പാലേക്കുട്ടി, കാരമംഗലം; അതിലേ വെ
ള്ളൂർ, കാരമംഗലത്തു കരഭാഗത്തു. ഭട്ടവ്യാകര
ണം അടിയമനച്ചൊക്കുട്ടി, താഴപ്പള്ളി. ഇതിലേ
വടക്കുമങ്ങാട്ടു കുറിലേ പ്രഭാകരൻ വാരമാക്കുത്ത്.
ഭട്ടം: നെന്മണി, നിതാമരം, ചൊവ്വരം, പുല്ലുകണ്ട
പുളിവാകരണം മറ്റും വളരേ പരവാനുണ്ടു.

രക്ഷാപുരുഷന്മാരുടെ രാസ്ത്ര പ്രധാനം: കണം,
കളിക്കുട്ടം, സംഘലക്ഷണം, അതു ന മുമ്പെ ഉണ്ടു.
തിരുനാവായെ കൊടിനാട്ടുക നാലാമതുണ്ടായി. കളി
ക്കുട്ടം നാലു വണ്ണവും കൂടി വേണ്ട. കളിക്കുട്ടം കിടാ
ക്കൾ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ
ചേർമങ്ങലം പിടിച്ചു പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യേണ്ടു. തളി
യാതിരിമാർ ന വണ്ണത്തോടും സമയം ചെയ്യുമ്പോൾ,
അവർ ചെയ്യുകമേൽ കൂട ചെയ്യുമാറു എന്നു സമയം

1) മനയം. 2) — കൂട്ട.

ചെയ്തു. ശേഷം രക്ഷാപുരുഷന്മാർ സമയം ചെയ്തു പോലെ ബ്രാഹ്മണർ ചെയ്യുന്ന കർമ്മത്തിൽ മറ്റ് നവണ്ണവും ചെയ്യാം എന്നും ഉവട്ടം ഉണ്ടെന്നും നവണ്ണത്തോടും സമയം ചെയ്തു; ഉച്ചിയിലേതിനെയും. പറവു വൈശ്വകഴകം അവിടെ വൈശ്വനോടും, ക്ഷത്രിയകഴകമാകുന്ന മൂഷികമുള്ളത് ക്ഷത്രിയനോടും, യാഗത്തിനുള്ള ഇരിങ്ങാണിക്കൂടയിൽ ബ്രാഹ്മണനോടും, ശുദ്രകഴകമാകുന്ന ഐരാണിക്കുള്ളത് ശുദ്രനോടും സമയം ചെയ്തും. അതിന്നാധാരമാകുന്ന ശുദ്രൻ ബ്രാഹ്മണന്റെ ബലിക്കൂറ്റിൽ ചൂട ബലി ഇടേണം. എന്നിട്ടു രക്ഷാപുരുഷന്മാർ തിരുനാവായ്ക്കുഴന്നെള്ളി വിളിച്ചു ചൊല്ലിയപ്രകാരം തട്ടു കയറി കൊടി നാട്ടി കൊടിക്കൽ പാടു പാടി, തട്ടിന്മേൽ നിന്നു വൈലാൽ ശുദ്ധമായ പ്രകാരം വിളിച്ചു ചൊല്ലി. കൊടിക്കൽ പാട്ടാകുന്നത്, “സദ്യോ ശ്രാവത പണ്ഡിതാഃ കവികളേ, മാന്ത്യാഃ മഹാലോകരേ, വിപ്രാഃ സജ്ജനസംഘരേ, ശപതയാഃ പ്രൗഢാശ്ച ഭൂപാലരേ, ചൊല്ലുന്നെന്റെ തുരുപ്പുരടൈതന്നെ എന്നിങ്ങിനെ എല്ലാവരും ചെവി തന്നു കേൾക്കുന്നിതരാം, എല്ലാമ്ക്കും ഏഷോഞ്ജലിഃ”. ഈ കൊടിക്കൽ പാടു ബാഹുള്യമുള്ളി എന്ന രാഗത്തിൽ എന്നു പാടേണ്ടു. രക്ഷാപുരുഷന്മാർ പുറപ്പെടുമ്പോൾ പൂണന്തൽ ഇറക്കേണം ആയുധമെടുക്കുമ്പോൾ.— ശേഷം കണ്ണം ഇരിക്കും പ്രകാരം പറയുന്നു: കണമിരിപ്പാൻ മറെറാരു സമ്പത്തിനും ചൂടി സ്വന്തം മുളള ക്ഷേത്രത്തിന്നുതതു. നസംഘത്തിൽ ഒന്നു കണമിതന്നു എന്നു കേട്ടു അന്യസംഘം ക്ഷണിപ്പാൻ ചേക്കുമാറില്ല; കണമിരിപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മക്ഷേപത

ഖന്മാരോടു കൂടി അരണ്ടും അടുക്കെയും സംശയമുള്ള
 വർ കൂടെ ഇരിക്കുമാറില്ല. കണമിരിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ട
 നോൾ തന്റെ തന്റെ കണപ്പുറത്തു കണത്തിന്നു
 അധികാരികളായവരെ ഒരേതതു യോഗം വരുത്തി
 തന്റെ യജമാനന്മാരെയും കൂറുകാരെയും പ്രദക്ഷി
 യും അറിയിച്ചു അവരുടെ സമ്മതത്താൽ കണപ്പുറ
 തുള്ളവർ ഒക്കെ വേണം. അരണ്ടുകൂടെ സംശയമുള്ള
 ആളുകളെ ഒഴിച്ചുള്ള ആളുകൾ ഇന്നു ദിവസം ഇന്നു
 ക്ഷേത്രത്തിൽ കണമിരിക്കുന്നു എന്ന വ്യവസ്ഥ വരു
 ത്തിയാൽ മറൊരിക്കൽ തലനാളെ രാത്രി വന്നു സംഘ
 മൂടയ യജമാനൻ വിളക്കു വെച്ചു ഓരോരുത്തനെ
 വേറെ ഇരുത്തി വരിച്ചു കൈപിടിച്ചു കെട്ടത്തക്ക കളി
 ചൂണ്ടു ചന്ദനവും തേച്ചു കച്ചയും തലയിൽ കെട്ടും
 കെട്ടി വാദ്യങ്ങളും അടിച്ചിട്ടു വിളക്കു പിടിച്ചിട്ടു ക
 ണമിരിക്കും ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ പോകേണം. പോകുന്ന
 വഴിയിൽ പിടിച്ചുകുളി പടക്കുളി ഇത്യാദികളും വേ
 ണം. ക്ഷേത്രത്തിന്നു നമ്രദക്ഷിണം; പിന്നെ അക
 തട്ടു ചെന്നു ആയുധവും വെച്ചു ദേവനെ തൊഴുതു
 ദിവസം രാവെ അമ്പലത്തിന്നു എഴുന്നീറ്റു കളിച്ചു
 ത്തു അകത്തട്ടു ചെന്നു പൂജകൾ തുടങ്ങിപ്പൂ. ശീരോലി
 മൂവെ ഇല്ല എന്നുവരികിൽ, അന്നാളിൽ വേണം;
 ശ്രീഭുതവെലി കൂടി വേണം എന്നാകുന്നു. പൂജകൾ
 ഇപ്പുണ്ണു കഴിച്ചേ ഇരിക്കാവൂ. ചാത്തിരം തലനാളെ
 തുടങ്ങി ദേഹശുദ്ധിയോടു കൂടി ഇരിക്കയും വേണം.
 വെററില തിന്നാം ചന്ദനം തേക്കാം; ഇരുന്ന് കണം
 കഴിവോളം ക്ഷൗരമരുതു; സ്രീസംഗമരുതു; തറു
 ടുകൊണം, നിർമാല്യം പകലത്തേതു എന്നിവ വഞ്ചി

കേണം. പൂജ കഴിഞ്ഞിട്ടു അമ്പലത്തിൽ ഒരു നില വിളക്കും ഗണപതിയും വെച്ചു നെൽപറയും അവിടെ പറയും വെച്ചു വിളക്കിന്നു ചുറ്റും വട്ടത്തിലിരുന്നു, അന്നേരം രക്ഷാശിക്ഷാ എന്നും ധ്യാനിച്ചു രക്ഷിപ്പാനുള്ള ഐക്യമത്രവും വിശേഷങ്ങളും ഓരിടത്തിരുന്നു ചോദിച്ചുറികയും, രണ്ടാമതു പോക്കിയ പ്രകാരവും ബ്രാഹ്മണരുടെ കർമ്മങ്ങൾ വിംഗ്ലം വരാതെ ഇരിപ്പാനുള്ള കഴിവും ഓരിടത്തു ഒരു ദോഷം ഉണ്ടെന്നുവരികിൽ ആ ശക്തി ഉണ്ടായതു പരിഹസിക്കയും, ഇതു എല്ലാം ഐക്യമത്രം ഓരിടത്തിരുന്നു ചിന്തിക്കുക, ചൊല്ലുക, അതിന്നായിട്ടിരിക്കുക. വെച്ചു വിളക്കു കണ്ണും കഴിവോളം കെട്ടു പോകരുതു. സംബന്ധമുള്ള ജനം തപ്പും ചേർമങ്ങൾക്കും കൂടി വിളക്കുത്തു വെച്ചിരിക്കാവൂ. അന്നും അവിടെനിന്നു ക്ഷേത്രക്കു അനുവാദം മൂളി എഴുന്നീറ്റു നില്പു എന്നു കച്ചയും തലയിൽ കെട്ടും കെട്ടി ചന്ദനവും തേച്ചു ഉത്തര കൈയിലും പിടിച്ചു ദ്വാരത്തിങ്കൽ ചോരക്കു നന്നായിരിക്കുക എന്നിവ നില്പോളം നില്പും വേണം. ദീക്ഷ ധരിക്കരുതു; അമ്പലവാസിസ്ഥാനം അരുതു. ഉണ്ണാൻ ഇരിക്കുമ്പോൾ ക്ഷത്രിയനും ഒരു വിളക്കു വേറെ വെച്ചു ഇലവാട്ടി വെച്ചു സമ്മാനിച്ചു വിളമ്പുകയുള്ളൂ. വേറെ വെച്ചുകൊള്ളുകയും വേണം വിളമ്പുമ്പോൾ പന്തിരിൽ ഓരില വെപ്പാൻ ഒഴിച്ചു അമ്പലത്തിന്നു പുറത്തു ഒരു ശാല കെട്ടിക്കുക. സദ്യക്കു അതു സ്ഥലം ചോര എന്നുവരികിൽ പുറത്തു ഒരു പൂർ കെട്ടി നിത്യാഭ്യാസം അഭ്യസിപ്പൂ, ആയുധം എടുത്തു പിടിക്കയും യോഗ്യസംഗീതം കളിക്കാട്ടിവി അഭ്യസിക്കാം, പ്രബന്ധം നോക്കാം. ദേവി

ക്കൊട്ടും വേഗിയാട്ടും അരുതു. മഹാരായർ പൂണന്തൽ ഇറക്കാതെ ചെയ്യാം; പൂണന്തൽ ഇറക്കിന്നും വ്യാപരിക്കരുതു; ദീപപ്രദക്ഷിണം സർവ്വപ്രായശ്ചിത്തം. സന്യാസിയുടെ ചാതുർമാസ്യം തന്നെ ദിവസത്തിന്റെ സംഖ്യ. ചാതുർമാസ്യം തുടങ്ങുന്ന ദിവസം തുടങ്ങേണ്ടു; ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി ശുഭനെ സ്ഥിരിക്കരുതു. അടിച്ചുതളിക്കാതും മാരയാതും അല്ലാതെ ഉള്ള ശുഭർ ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ കടക്കരുതു. ബ്രാഹ്മണക്ഷേത്രത്തിൽ കണമുള്ളു. പുലയിൽ കണമരുതു. കണത്തിന്നു തെക്കും വടക്കും വിശേഷമില്ല; സമയം ചെയ്ത നിരായുധക്കാരിൽ ആയുധക്കാർ കുറയും.

(അതിന്റെ ശേഷം ഗ്രാമങ്ങളുടെ വകഭേദങ്ങളെ തിരിച്ചു കല്പിച്ചു). മലയാളക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഗോകണ്ഠം, തൃശ്ശിവപേരൂർ, തിരുനാവായി, തൃക്കാരിയൂർ, തൃക്കണ്ണാപുരത്തു, തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു, ഇരിങ്ങാണികുട്, ഐരാണിക്കുളത്ത്, വെള്ളപ്പുനാട്ടിൽ മണ്ഡലത്തിൽ, അങ്ങിക്കൽ, ഇങ്ങിനെ ൧൦ സ്ഥാനത്തിന്നകത്തു സമയം¹⁾. സോമാഹുതി ൧൧ ഗ്രാമത്തിന്നുണ്ടു (ചോവരം, പെരുമാനം, ഇരിങ്ങാണികുട്, ആലത്തൂർ, മൃഷികക്കുളം, ഉളിയന്നൂർ²⁾, ചെങ്ങന്നോടു, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, കരിക്കാടു, പൈയന്നൂർ: ഇവയ്ക്ക് സോമാഹുതി ഉള്ളു). ഇതിൽ സോമാഹുതിക്ക് മുമ്പു: പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, കരിക്കാടു, ആലത്തൂർ, പെരുമാനം, ചോവരം, ഇരിങ്ങാണികുട് ഇത് ആറും ഒരുപോലെ സമ്മതം. മറ്റേ വക ഭേദങ്ങളിൽ ഊരിലേ പരിഷെക്ക് മുഖ്യത. ദേശത്തിലുള്ളവയ്ക്ക് യജനം അഭ്യാപന

1) ൧൦ സ്ഥലത്തിന്നുണ്ടു സമയങ്ങൾ. 2) ഇരിയന്നൂർ?

വും ഓരത്തും ഭിക്ഷയും ദാനവും പ്രതിഗ്രഹവും എന്ന
 ചരകമുണ്ടെ കല്പിച്ചു; ഇതുതന്നെ ആദ്യകാലം ന
 ആചാര്യസ്ഥാനമുണ്ടു. അവർ അന്വലസംബന്ധ
 വും കേരളത്തിൽ പിതൃകർമ്മത്തിന്നു മുമ്പും ദേശികൾ
 എന്നു പേരും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. പിന്നെ സഭയി
 ലുള്ളവർ കന്യാകുമാരി ഗോകണ്ഠത്തിന്റെ ഇടയിൽ
 പ്രധാനക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പാട്ടവും, സമുദായവും, ശാ
 നിയം¹⁾, അരങ്ങും, അടുക്കളയും അമ്പലപ്പടി ഉത്ത
 യയും ഇത് ആറു പ്രാധാന്യം. (പെരിയനമ്പിസ്ഥാ
 നവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു). [അറുപത്തുനാലിന്റെ
 വിധികത്തുപത്തിന്നു രണ്ടു കല്പിച്ചു. പെരി
 യെല്ലർ ഗ്രാമത്തിൽ പുളിയംപട്ടപ്പുറമത്തിങ്കൽ
 ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രഭുവെന്നും നായകൻ എന്നും
 പേരും ഇട്ടു, നായകവും അടക്കവും ഒടുക്കവും കല്പി
 ചു കൊടുത്തു. പിന്നെ നായകനും കല്പിച്ചു നി
 ലക്കം നിഷ്കക്കം തങ്ങളിൽ വിവാദം ഉണ്ടായാൽ
 വിവാദം തീർത്തു നടത്തുവാൻ ആലത്തൂർ ഗ്രാമത്തി
 ന്കൽ ഓരോരുത്തരുടെയും കല്പിച്ചു, ആഴ്വാഞ്ചേരി സാമ്രാജ്യം
 കല്പിച്ചു, സാമ്പ്രാക്കൾ²⁾ എന്ന പേരുമിട്ടു, ബ്രാഹ്മ
 ണർ വിധികത്താലെന്നും കല്പിച്ചു. ഇവർ ഇരുവ
 രും കേരളത്തിങ്കൽ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാർ. ശേഷം
 അവരവർ അവിടവിടെ വിശേഷിച്ചു പറയുന്നു, ഒന്നു
 പോലെ നടപ്പില്ല. മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കുറുമ്പനാ
 ട് നഗ്രാമത്തിലും ഏറ കാണുന്നു. (നദേശത്തുള്ള
 വർഷം ഏറ ആകുന്നതു). [കുറുമ്പനാട്ടു നഗ്രാമവും
 രാമേശ്വരവും കൂടി ഒന്നായി, കളമ്പടിയും, രാമനല്ലൂർ,

1) മേൽശാന്തിസ്ഥാനം. 2) തമ്പുരാക്കൾ.

കാരുശ്ശേരി, ചാത്തമംഗലം, ഇതു ഒന്നായി; ഒഴിയടി¹⁾, ഉഴുതമണ്ണൂർ, തലപെരുമണ്ണ്, ഇതു ഒന്നു; കൂഴക്കോട്ട, നെല്ലിക്കോട്ട, ചാലപ്പുര, ചാത്തനെല്ലൂർ, പെരുമണ്ണൂർ, പാർപ്പൂർ, ചെറുമാംപുറം²⁾, ഇതു ഒന്നായി.]

൫. കൃഷ്ണരായരുടെയും ചേരമാൻ പെരുമാളുടെയും കഥ.

ഇങ്ങിനെ നരഗ്രാമത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാളും കൂടി സ്വല്പകാലം രക്ഷിച്ചു വന്നതിന്റെ ശേഷം നരഗ്രാമവും കൂടി യോഗം തികഞ്ഞു തൃക്കാരിയൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ (തിരുനാവായി മണപ്പുറത്ത് കൂടി തല തികഞ്ഞു) അടിയന്തരസഭയിങ്കുന്നു നിരൂപിച്ചു, “(ഇവണ്ണം കല്പിച്ചാൽ മതി അല്പ നാട്ടിൽ ശിക്ഷാ രക്ഷ ഇല്ലാതെ പോം ബ്രാഹ്മണർ നാടു പുറപ്പെട്ടു പോകേണ്ടി വരും) ഒരു രാജാവ് വേണം” എന്നു കല്പിച്ചു. ഐക്യമത്രപ്പെട്ടു പരദേശത്തു ചെന്നു (ആനകണ്ടി) കൃഷ്ണരായരുമായി കണ്ടു പന്തീരാണ്ടു ഹര ആണ്ടു കേരളം പരിപാലിപ്പാൻ ഒരുത്തരെ അയക്കണം എന്ന അവധി പറഞ്ഞു (പല സമയവും സത്യവും ചെയ്തു), ഒരു പന്തീരാണ്ടു വാഴുവാൻ (ആദിരാജാപെരുമാളെയും പിന്നെ പാണ്ടിപ്പെരുമാളെയും കല്പിച്ചു അയക്കയും ചെയ്തു. അവരുടെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞ ശേഷം ക്ഷത്രിയനായ) ചേരമാൻ പെരുമാളെ കല്പിച്ചു നിശ്ചയിച്ചു. അങ്ങിനെ ചേരമാൻ പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരുമ്പോൾ വാസുദേവമഹാഭട്ടതിരിയെ ശുക്കനും കണ്ടു നട കൂടിക്കൊണ്ടു പോന്നു തൃക്കാരിയൂർ

1) ഒഴുതടി. 2) ചെറുമണപ്പുറം.

പൊന്നാടത്തിങ്കീഴ് അടിയന്തരം ഇരുന്നു. നൂറു ഗ്രാമത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ കേരളരാജ്യം ഹനനാക്കാനുണ്ടായിരുന്ന വാഴവാന്തക്കുവണ്ണം ആനയായിട്ട് കൊടുത്തു. എങ്കിലും ചുരുധിപതിയായി അവരോടിച്ചുകൊള്ളാത്തവണ്ണം പൂവും നീരും കൊടുത്തു. ചേരമാൻ പെരുമാൾ കേരളരാജ്യം ഹനനാക്കാനുണ്ടായിരുന്ന വാഴവാന്തക്കുവണ്ണം കലി: സ്വർഗ്ഗസന്ദേശപ്രാപ്തം (ക്രിസ്താബ്ദം ൪൨൮).

അതിന്റെ ശേഷം ചേരമാൻ പെരുമാൾ ആകട്ടെ ഹനനാക്കാനുണ്ടായിരുന്ന നോക്കി കണ്ടെത്തി (തൃക്കാരിയൂരും തിരുനാവായി മണലൂരും) വളർത്തു കോട്ടയും ഈ മൂന്നു ദേശവും) സത്യഭൂമി എന്നു കല്പിച്ചു, വളർത്തു¹⁾ കോട്ടയുടെ വലത്തുകാലത്തു ചേരമാൻകോട്ടയും തീർത്തു. (പിന്നെ ചെറു അഴിമുഖവും നോക്കി കണ്ടെത്തി തിരുവഞ്ചാഴിമുഖം പ്രധാനം എന്നു കണ്ടു തിരുവഞ്ചാഴിമുഖം എന്ന ക്ഷേത്രവും തീർത്തു. പലപെരുമാക്കുമാരും അടിയന്തരമായിരുന്ന മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ചേരമാൻ പെരുമാളും ബ്രാഹ്മണരുമായി അടിയന്തരം ഇരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെറു ആണ്ടു വഴിപോലെ പരിപാലിച്ച ശേഷം പെരുമാളുടെ ഗുണാധിക്യം വളരെ കാണുകൊണ്ടു: “ചെറു ആണ്ടു വാഴവാന്തക്കുവണ്ണം അവധി പറഞ്ഞിട്ടല്ലോ മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടു ചേരമാൻ പെരുമാളെ കല്പിച്ചതു പ്രമാണം അല്ല” എന്നു ബ്രാഹ്മണർ കല്പിച്ച പിന്നെയും ചെറു ആണ്ടു നാടു പരിപാലിപ്പാൻ ചേരമാൻ പെരുമാളെ തന്നെ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ചേരമാൻകോട്ടയിൽ

1) — ടണയു.

രാജലക്ഷ്മിയും വീര്യലക്ഷ്മിയും ഏറ പ്രകാശിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടു അവിടെ തന്നെ എഴുന്നള്ളി ഒരു കട്ടിലയും നാട്ടി ചേരമാൻ കട്ടിലെക്കകത്തു പല അടുക്കും ആചാരവും കല്പിച്ചു, പരദേശത്തുനിന്നുകൊണ്ടു പോന്ന രാജസ്ത്രീയെ ബ്രാഹ്മണനെക്കൊണ്ടു വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. അതിലുണ്ടാകുന്ന സന്തതി ക്ഷത്രിയൻ എന്നും കല്പിച്ചു. (ഈ കേരളത്തിൽ നല്ല സൂര്യക്ഷത്രിയരെ വേണം എന്നു ബ്രാഹ്മണരും വെച്ചു വസ്തുതിരിച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ആ ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയെ മൃഷികരാജ്യത്തിങ്കൽ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ വാണ ചിത്രകൂടത്തിന്റെ സമീപത്ത് ഒരു കോയിലകം തീർത്തു അവിടെ തന്നെ ഇരുത്തി). (അതിൽ ൨ പുരുഷന്മാരുണ്ടായി, ജ്യേഷ്ഠനെ ചിത്രകൂടത്തിങ്കലും അനുജനെ തുളുനാട്ടിലും കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ചേരമാൻപെരുമാൾ ചേരമാൻകോട്ടയിൽ വാഴുന്ന കാലത്തു ഉത്തരഭൂമിയിങ്കൽ (മാലിനി എന്ന) ഒരു നദീതീരത്തിൽ ഇരിവർ വെള്ളാളസ്ത്രീകളും ഒരു രാജസ്ത്രീയും കൂടി നീരാട്ടത്തിന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം, പുഷ്പത്തിൻ സുഗന്ധം കേട്ട് പുഷ്പം പറിപ്പാൻ മൂവരും തോണിയിൽ കയറിട്ടു തോണിയുടെ തലതെറി സമുദ്രത്തിങ്കലകപ്പെട്ട് ഏഴിമലയുടെ താഴെ വന്നടക്കയും ചെയ്തു. അവർ മൂവരും തോണിയിന്നു ഇറങ്ങി മലയുടെ മുകളിൽ കരയേറി നില്ക്കയും¹⁾ ചെയ്തു. ആ വാർത്തമാനം ചേരമാൻ പെരുമാൾ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ കൂട്ടി കൊണ്ടു വരുവാൻ അതയ ചെയ്തു പരവതാനിക്കോട്ടിൽ ഒരു വിളക്കും പലർ

1) ഇരിക്കയും.

യും വെച്ചു പൊന്നിത്തളികയിൽ അരിയുമിട്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ മൃഗം ചേരമാൻ കോട്ടയുടെ അകത്തുകടന്നു. അതിൽ ഒരു സ്ത്രീ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിന്നു നേരിട്ട്¹⁾ ചെന്നു ഒരു കാൽ എടുത്തു വെപ്പാൻ ഭാവിച്ചു പരവതാനിക്കോട്ടിൽ കരോതെ തമ്പുരാൻ എഴുന്നള്ളിയതിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നില്ക്കയും ചെയ്തു. മറെറ സ്ത്രീ തമ്പുരാൻ എഴുന്നള്ളി നിന്നതിന്നു നേർപെടാതെ ചുഴന്നു തമ്പുരാന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തു ചെന്നുനിന്നു. മൂന്നാമതു രാജസ്ത്രീ തമ്പുരാന്റെ നേരെ വന്നു ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ കരേറി വഴിപോലെ വന്ദിച്ചിരിക്കയും ചെയ്തു. അതു കണ്ടു പെരുമാൾ പൊത്തളികയിൽ അരിവാരി മൂന്നു വട്ടം തൃക്കൈ കൊണ്ടു ചാത്തി, ഇവളിലുണ്ടാകുന്ന സന്തതി എഴിഭൂപൻ എന്നുരുളിച്ചെയ്തു. അവകീരാജ്യത്തിന്നവകാശം എന്നും കല്പിച്ചു (തമ്പുരാട്ടിക്ക് എഴുന്നള്ളി ഇരിപ്പാൻ എഴിമലയുടെ താഴെ ഏഴോത്തു കോയിലകവും പണി തീർത്തു). നേരിട്ടു വന്നതു നേർട്ടു സ്വരൂപം, ചുഴന്നതു ചുഴലിസ്വരൂപം. (ചിന്നെ മലയാളത്തിൽ ഹൃദയ അഴിമുഖത്തുനിന്നും കച്ചോടം ചെയ്യേണം എന്നു കല്പിച്ചു പല വർത്തകന്മാരെയും ചോനകരെയും വരുത്തി ഇരുത്തി. പെരുമാൾ ജനിച്ചുണ്ടായ ഭൂമി ആയുർപ്പുരത്തു വേളാപുരം എന്ന നഗരത്തിങ്കന്നു ഒരു ചോനകനെയും ചോനകസ്ത്രീയെയും വരുത്തി ആയുർപ്പുടിയിൽ ഇരുത്തി. ഇവരെ ഇരുത്തേണ്ടും നല്ല പ്രദേശം നാട്ടിന്നു ഒരു കണ്ണാക കൊണ്ടു കണ്ണന്തൂർ എന്നും വേളാപുരം എന്നും പെ

1) — റ്റപെട്ടു.

തമിഴു പോനകനെ അഴിരാജാവെന്നും സ്ത്രീയെ ഉമ്മ എന്നും കല്പിച്ചു അരിയും ഇട്ടിരത്തുകയും ചെയ്തു). ശേഷം പെരുമാളുടെ ഗുണാധിക്യം ഏറ കാണുകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണർക്കു ചേരമാൻ പെരുമാളെ പിരിഞ്ഞു കൂട എന്നു കല്പിച്ചു.

അങ്ങിനെ ചേരമാൻ എന്ന രാജാവു നടന്നുകാലം വാണതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്നതുമില്ല ചേരമാൻ പെരുമാളെ കണ്ടതുമില്ല എന്നു കല്പിച്ചു, കൃഷ്ണരായർ മലയാളം അടക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം പട കൂട്ടുകയല്ലോ ചെയ്തു.

[ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ ചോഴമണ്ഡലത്തിങ്കൽ ചെന്നു ചേരമാൻ എന്ന രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു പട്ടാഭിഷേകം ചെയ്തു. ഹമ ആണ്ടു നാട്ടു രക്ഷിച്ച ശേഷം കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം വാല്മീകിക്കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണരും അവിടെ പെട്ടു പ്രജകളും രണ്ടു പക്ഷമായി വിവാദിച്ചു, ചേരമാൻപെരുമാളുടെ ഗുണങ്ങൾക്കൊണ്ടു ശ്രീപരാശരാമൻ അരുളിച്ചെയ്ത മയ്യാദയെ ഉപേക്ഷിച്ചു, പിന്നെയും ചേരമാൻ പെരുമാൾ തന്നെ കേരളം രക്ഷിപ്പാനുതകുവണ്ണം അനുവദിക്കയും ചെയ്തു. പരശുരാമമയ്യാദയെ ഉപേക്ഷിക്കുകൊണ്ടു നരഗ്രാമവും ഒന്നിച്ചു കൂടാതെ പോകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ചേരമാൻപെരുമാൾ രക്ഷിക്കും കാലം പാണ്ടിരാജാവായിരിക്കും രായർ ഒപ്പം (?) രക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന മലയാളം ചോഴമണ്ഡലരാജാവു അടക്കുക എന്നും വെച്ചാൽ കേരളം പാതി ഇങ്ങടക്കേണം എന്നും കല്പിച്ചു, ആനമല കയറി കാനത്തിൽ കിഴിഞ്ഞു കോട്ട ഇടുറപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അപ്രകാ

രം ചേരമാൻപെരുമാൾ കേട്ട ശേഷം കേരളത്തിലുള്ള തന്റെ ചേവകന്മാരെ എല്ലാവരെയും അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പടനായകന്മാരെയും തൃക്കടമതിലകത്തു വരുത്തി, യോഗം തികെച്ചു, തരവൂർനാട്ടിൽ എഴുന്നള്ളി രായരുടെ കോട്ട കളയേണം എന്നു കല്പിച്ചു, പലപ്രകാരം പ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടും രായരുടെ കോട്ട കളവാൻ സംഗതി വന്നതുമില്ല; ചേരമാൻ പെരുമാൾ ക്ലേശിപ്പതും ചെയ്തു.]

അനന്തരം ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാളും തൃക്കാരിയൂർ പൊന്നാടത്തിങ്കീഴിൽ [ശ്രീനാവാക്ഷേത്രത്തിൽ] അടിയന്തരസഭയിന്നു നിരൂപിച്ചു ചെന്നെട്ടിലുള്ള പുരുഷാരത്തെ എത്തിച്ചു, (പടയിൽ ജയിപ്പാനുതകുന്നമുള്ള ഈശ്വരസേവകളും ചെയ്യിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു), ദിഗ്വിജയം ഉണ്ടായിട്ടാത്തതു എന്നു അന്വേഷിച്ച ശേഷം (ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയുടെ മകനായ കരിപ്പത്തു കോവിലകത്തു ഉദയവർമ്മൻ എന്ന തമ്പുരാനു ദിഗ്വിജയം ഉണ്ടെന്നു കണ്ടു), പൂന്തൂറയിൽ മാനിച്ചൻ എന്നും വിക്കിരൻ¹⁾ എന്നും ഇരിവാർ ഏറാടിമാർ²⁾ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നാൽ പട ജയിക്കും എന്നു കണ്ടു, കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോരുവാൻ ആയുർബ്രാഹ്മണരുടെ കൈയിൽ അടയാളം എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു. അവർ പൂന്തൂറയിൽ ചെന്നു അന്വേഷിച്ചാറെ എഴുത്തു പള്ളിയിൽ എന്നു കേട്ടു അവിടെ ചെന്നു കണ്ടു, ഇവർ ഏറാടിമാരെയും എഴുതിക്കും എഴുത്തച്ഛൻ തൊടുവകുളത്തു³⁾ ഉണ്ണിക്കുമാരനമ്പിയാരെയും കണ്ടു എഴുതിവിട്ട അടയാളവും കൊടുത്തു അവസ്ഥയും

1) ചിത്രമൻ. 2) രണ്ടു ഏറാടിക്കിടാങ്ങൾ. 3) — വികുളത്തു.

പറഞ്ഞു. അതു: എല്ലാവരും കൂടി പോരുമ്പോൾ വെഞ്ചാലപ്പറമ്പത്തു പേരാലനടക്കാവിൽ കാഞ്ഞിരത്തിൻ ചുവട്ടിൽ കടയും മലത്തി വെച്ചു കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആഴുവായ്ചേരി തന്ത്രാക്ഷം അവിടത്തേ ദിഗ്ഗമനന്ത്യതിരിയും¹⁾ കണ്ടു നമസ്കരിച്ചാറെ, അവരോടു ചോദിച്ചു തന്ത്രാക്ഷം: “നിങ്ങൾ എവിടെ പോകുന്നു” എന്നു കേട്ടുവാറെ എഴുത്തച്ഛൻ: “അടിയങ്ങൾ തൃക്കാരയ്യർ അടിയന്തരസഭയിന്നു അയച്ച ആയുർബ്രാഹ്മണരോടു കൂടി അവിടേക്കു വിടകൊള്ളുന്നു”. എന്നതു കേട്ടു തന്ത്രാക്ഷം: “ഞങ്ങളും അവിടേക്കു തന്നേ പുറപ്പെട്ടു” എന്നു പറഞ്ഞു ദണ്ഡനമസ്കാരം ചെയ്തപ്പോൾ പ്രസാദിച്ചു: “(നിങ്ങൾക്കു മേലാൽ നന്മ വരുത്തുക) നിങ്ങൾ പോകുന്ന കാര്യം സാധിച്ചിട്ടു തരുന്നുണ്ടു” എന്നു സമയം ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോകുന്ന വഴിക്കു ചെക്കുപാലം ചത്തു കിടക്കുന്നു. അതിൽ ഒരു പശുവിന്റെ അണയത്തു (ഛ) കഴുകും ഇരുന്നിരുന്നു, മരൊന്നിനെയും തൊട്ടതില്ല. തന്ത്രാക്ഷം ആയതു കണ്ടാറെ: “മേകഴുക്കളേ ചെക്കു ചത്തു കിടക്കുന്നതിൽ ആറിനെയും നിങ്ങൾ തൊടാതെ ഇരിപ്പാൻ എന്തൊരു സംഗതി ആകുന്നു” എന്നു ചോദിച്ചാറെ, ഒരു മുടകാലൻ പൂവൻകുഴു ചിറകു തട്ടിക്കടഞ്ഞു ഒരു തൂവാൽ (കൊത്തി) എടുത്തു കൊടുത്തു. അതു കൈയിൽ എടുത്തു ഈ പശുക്കളെ നോക്കിയാറെ അവനിൽ ഒന്നിടമാത്രമേ പശുജന്മം പിറന്നിട്ടുള്ളു മരൊല്ലാം ഓരോ ഗുഹയ്ക്കുള്ള ജന്മമായി കണ്ടു; ഇരിവർ ഏറാടിമാരെ

1) ? ശിഷ്യകളും.

യും (നമ്പിയാരെയും) മനഃശ്വന്മമായ്ക്കുന്നു. ആതു വൽ തപ്രാക്കും നമ്പ്രാരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു അതിന്റെ ഉപദേശവും തിരിച്ചു കൊടുത്തു. ഏറാടി മാതം നമ്പിയാരും തപ്രാക്കളുടെ കാക്കൽ നമസ്കരിച്ചു അനുഗ്രഹവും വാങ്ങി. (അതു ഹേതുവായിട്ടു ഇന്നും ആഴ്വാഞ്ചേരി തപ്രാക്കളെ കണ്ടാൽ കന്നലകോനാതിരിരാജാവു തൃക്കൈ കൂപ്പേണം). അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു തൃക്കാരിയൂർ അടിയന്തരസഭയിൽ ചെന്നു വന്ദിച്ചു “(ഞങ്ങളെ) ചൊല്ലി വിട്ടു കാളും എന്തു” എന്നു ബ്രാഹ്മണരോടും ചേരമാൻപെരുമാളോടും ചോദിച്ചാറെ: “ആനകണ്ടി കൃഷ്ണരായർ മലയാളം അടക്കുവാൻ സന്നാഹത്തോടും കൂടി പടക്കു വന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്നു ഹൈ നാട്ടിലുള്ള പുരുഷാരത്തെയും എത്തിച്ചു പാറ്റിച്ചിരിക്കുന്നു; അവരുമായി കൈത്തക്കു ചെന്നു പട ജയിച്ചു പോരേണം” എന്നു തളിച്ചെയ്തു പോലും, അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു സമ്മതിച്ചു സഭയും വന്ദിച്ചു പോന്നു. [ചേരമാൻപെരുമാൾ ഭഗവാനെ സേവിച്ചിരിക്കും കാലം അർക്കവാശത്തിങ്കൽ ജനിച്ച സാമന്തരിൽ പൂന്തുറ എന്നഭിമാനവീരന്മാരായ സാമന്തർ ഇരിവരും കൂടി രാമേശ്വരത്തു ചെന്നു സേതുസ്താനവും ചെയ്തു കാശിക്കു പോകുന്ന വഴിയിൽ ശ്രീനാവാക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ ചെന്നു. അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തോലൻ എന്നു പ്രസിദ്ധനായി പെരുമാളുടെ ഇഷ്ടമന്ത്രിയായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ വഴിപോക്കരായി വന്ന സാമന്തരോടു ഓരോ വിശേഷങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ ഇടയിൽ, രായർ മലയാളം അടക്കുവാൻ കോട്ടയിട്ടു പ്രകാരവും ചേര

മാൻപെരുമാൾ യുദ്ധത്തിൽ മടങ്ങിയ പ്രകാരവും പറഞ്ഞപ്പോൾ മാനവിക്രമന്റെ സത്യംകൊണ്ടും ശീലത്വംകൊണ്ടും വളരെ പ്രസാദിച്ചു. പിന്നെ ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാളും വെള്ളത്തിൽ ഏറിയതിന്റെ ശേഷം രായരോടു ജയിപ്പാൻ പോകുന്ന പ്രകാരം കല്പിക്കുകൊണ്ടു അവരോടു പറഞ്ഞാറെ, സാമന്തർ ഇരിവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു: “ഞങ്ങളെ കൂടെ അയച്ചാൽ യുദ്ധം ചെയ്തു രായരുടെ കോട്ട ഇളക്കാം” എന്നു ബ്രാഹ്മണരോടു പറയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം പെരുമാളെയും ഉണർത്തിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇരിവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു ബഹുമാനിച്ചിരുത്തി, പല ദിവസവും അന്യോന്യവിശ്വാസത്തിനായ്ക്കൊണ്ടും ബുദ്ധിശക്തികളും പരാക്രമങ്ങളും പരീക്ഷിച്ചുടത്തു സാമന്തർ യുദ്ധകൗശലത്തിങ്കൽ ശക്തന്മാർ എന്നറിഞ്ഞിട്ടു കാലതാമസം കൂടാതെ പുരുഷാരത്തെ വരുത്തി യോഗം തികച്ചു കൂട്ടി, പെരുമാളും തന്റെ പടനായകന്മാർ ൧൨൦ പേരും അവരോടു കൂടി ഒമ്പതുനൂറ്റായിരം ചേകവരും കാരായ്മയായിരിക്കുന്ന ഈ ശരീരം അനിത്രം എന്നുറച്ചു, സാമന്തരോടും കൂടി കണക്കു എഴുതുവാൻ തക്കവണ്ണം കീഴ് ഉണ്ണിക്കുമാരമേനോനെയും വരകൽ ഉറവിങ്കൽ പാറചങ്കരനമ്പിയെയും കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു. പടക്കു പോകുന്ന വഴിക്കൽ രാത്രിയിൽ പടയാളികൾ ഉറങ്ങുന്നിടത്തു സാമന്തർ ചെന്നു പുരുഷാരം ൩ പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു, കഴവിന്റെ തുവൽ കൈയിൽ വെച്ചു മനുഷ്യജന്മം പിറന്നിട്ടുള്ളവർക്കും വെള്ളികൊണ്ടു കാരോ അടയാളമിട്ടു നോക്കിയാറെ ൧൦൦൦൦ നായർ മ

നഷ്ടജനം പിറന്നവരുണ്ടായിരുന്നു; (൩൦൦൦൦ ദേവ ജനം പിറന്നിട്ടും ശേഷമുള്ള പുരുഷാരം അസൂരജന മാത്രം). ൧൦൦൦൦ നായർക്കു മോതിരം ഇടുവിച്ചു പോരികയും ചെയ്തു. [ഉറക്കത്തു ശൂരന്മാരായിരിക്കുന്നവരെ ലക്ഷണങ്ങൾ കൊണ്ടറിഞ്ഞു അറുവരുടെ ആയുധങ്ങളിൽ ഗോപി കൊണ്ടും ചന്ദനം കൊണ്ടും അടയാളം ഇട്ടു, ആരും ഗ്രഹിയാതെ കണ്ടു യഥാസ്ഥാനമായിരിപ്പതും ചെയ്തു]. ഈ ൧൦൦൦൦ നായരും നമ്പിയാരും കൂടി വലത്തേ കോണിൽ പട ഏറ്റു, പെരുമാളുടെ കായ്ക്കുറ്റിൽ പടമലനായർ ഒഴികേ ഉള്ള കായ്ക്കുറ്റന്മാർ ൧൧ പേരും കൂടി ഇടത്തു കോണിൽ പട ഏറ്റു. ഇടത്തു കോൺ പട ഒഴിച്ചു പോന്നു. വലത്തേ കോണിന്നു പട നടന്നു മലയാളം വിട്ടു, പരദേശത്തു ചെന്നു പോകുളും ഉറപ്പിച്ചു, മാറാനെ മടക്കി പൊതു ജയിച്ചു പോന്നിരിക്കുന്നു. [സാമന്തർ വില്പം ശരങ്ങളും (തോക്കും തിരിയും) കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ൩൦൦൦൦ നായരെ മുമ്പിൽ നടത്തി, അവരുടെ പിന്നിൽ ൧൧ ആയുധങ്ങളിലും അഭ്യസിച്ച മേൽക്കിരിയത്തിൽ ഒരുമയും ശൂരതയും നായുസ്ഥാനവും ഏറി ഇരിക്കുന്ന ൧൦൦൦൦ നായരെയും നടത്തിച്ചു, ൩൨ പടനായകന്മാരോടും കൂട ചെന്നു രായരുടെ കോട്ടെക്കു പുറത്തു ചെന്നു വെച്ചിരിക്കുന്ന പാളയത്തിൽ കടന്നു. അന്നു പകൽ മുഴുവൻ യുദ്ധം ചെയ്തു, വളരെ ആനകൾക്കും കുതിരകൾക്കും കാലാൾക്കും തട്ടുകേടും വരുത്തി, പാളയം ഒഴിപ്പിച്ചു കോട്ടയുടെ ഉള്ളിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു. രാത്രിയിൽ മാനചൂനും വിക്രമനും കൂടി വിചാരിച്ചു, കോട്ടയുടെ

വടക്കേ വാതിൽക്കൽ ൧൦൦൦൦ നായരെ പാതിയാക്കി നിർത്തി, ശേഷമുള്ളവരെ ൨ ഭാഗത്തും നിർത്തി ഉറപ്പിച്ചു, ൩ ദിവസം രാപ്പകൽ യുദ്ധം ചെയ്തു, രായരെ ഒഴിപ്പിച്ചു കോട്ടപിടിക്കയും ചെയ്തു]. അന്നു പെരുമാൾ എല്ലാവർക്കും വേണ്ട സമ്മാനങ്ങളെ കൊടുത്തു, പുരുഷന്മാരെയും പിരിച്ചു, [സാമന്തരിൽ ജ്യേഷ്ഠനെ തിരുമടിയിൽ ഇരുത്തി, വീരശ്രംഖല വലത്തേ കാലും ഇടീപ്പൂതും ചെയ്തു. ൧൦൦൦൦ നായർക്കു കേരളത്തിൽ അത്യന്തം തെളിഞ്ഞ നാട്ടിൽ ഇരിപ്പാൻ കർമ്മം കല്പിച്ചു, പോലനാട്ടിൽ ഇരിക്കേണം എന്നു മന്ത്രികൾ പറഞ്ഞിട്ടു അവിടെ ഉള്ള പ്രജകളെ അവിടുന്നു വാങ്ങിച്ചു, നാട്ടിലുള്ള നഗരങ്ങളെ ഒഴിപ്പിച്ചു, അവർ കെട്ടുന്നതും മാറി ഒരു കൂട്ടത്തെ എടുക്കുവാൻ നാട്ടുതറയിൽ ഇരുത്തി, അടുത്തിൽ ഉള്ള നായരെ ഇരിപ്പാടിക്കോട്ടും തെരിഞ്ഞ നായരിൽ പ്രധാനന്മാരെ കോഴിക്കോട്ടുദേശത്തും ആക്കി ഇരുത്തിയ പ്രകാരവും മന്ത്രികൾ പെരുമാളെ ഉണർത്തിക്കയും ചെയ്തു. മാനവിക്രമന്മാരെ തിരുമുമ്പിൽ വരുത്തി: നിങ്ങൾ ഇരിവരെയും അനന്തരവരാക്കി വാഴ്ത്തുവിടെ തന്നെ ഇരുത്തേണം എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു കേൾക്കുന്നവർ: ഞങ്ങൾ കാശിക്കു പോയി ഗംഗാസ്നാനവും ചെയ്തു കാവടിയും കൊണ്ടു രാമേശ്വരത്തു ചെന്നു ഇരിവരും ഇങ്ങു വന്നാൽ ചെയ്യുംവണ്ണം ചെയ്തു കൊള്ളുന്നതുമുണ്ടു. ഇതുവണ്ണം ഉണർത്തിച്ചു കാശിക്കു പോവുകയും ചെയ്തു.]

നൂ. ശങ്കരാചാര്യർ കല്പിച്ച കലക്രമവിവരം.

പടജയിച്ചിരിക്കും കാലം ശ്രീ മഹാദേവന്റെ പുത്രനായി¹⁾ എത്രയും പ്രസിദ്ധനായിട്ടു ഒരു ദിവ്യനുണ്ടായി; അതാർ പിന്നെ ശങ്കരാചാര്യർ ആയതു. അതുണ്ടായതു ഏതുപ്രകാരം എന്നു കേട്ടുകൊല്ക; ഒരു ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീക്കു (വൈധവ്യം ഭവിച്ചശേഷം) അടുക്കളദോഷം ശങ്കിച്ചു നില്ക്കുംകാലം (അവളെ പുറന്നീക്കി വെച്ചു) ശ്രീ മഹാദേവൻ വന്നുല്പാദിക്കയും ചെയ്തു, (ഭഗവാന്റെ കാരുണ്യത്താൽ അച്ഛനായ പുത്രനായി വന്നവതരിച്ചു തുംഗേരി ശങ്കരാചാര്യർ). ശങ്കരാചാര്യർ വിദ്യ കുറഞ്ഞതാണു പഠിച്ചുകാലം തന്റെ അമ്മ മരിച്ചുവാനെ ആ ഊഴത്തിൽ ക്രിയകൾക്കു ബ്രാഹ്മണൻ എത്തായ്ക്കൊണ്ടു തന്റെ ഗൃഹത്തിങ്കൽ ഹോമകണ്ഡം ചമെച്ചു മേലേറിക്കൂട്ടി അഗ്നിയെ ജ്വലിപ്പിച്ചു ശവം ചേദിച്ചു ഹോമിച്ചു ദഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അനന്തരവർ ചെയ്യേണ്ടും ക്രിയകൾ ശുഭ്രനെക്കൊണ്ടു²⁾ ചെയ്യിപ്പിച്ചു. (അങ്ങിനെ താൻ ദഹിപ്പിക്കുകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ കൂടാതെ ശുഭ്രനും ഒരു ക്രിയയില്ല ശുഭ്രൻ കൂടാതെ ബ്രാഹ്മണനും ഒരു ക്രിയയില്ല എന്നു കല്പിച്ചു). ശങ്കരാചാര്യന്റെ വിദ്യ അനേകം ഉണ്ടായവാനെ അവന്നു ശരി മറന്നു മില്ല. ബ്രാഹ്മണതം നില്ക്കാതെ ആയി. സകല വിദ്യകളും ഗ്രഹിച്ചു പ്രസിദ്ധനായി സർവ്വജ്ഞപീഠം ഏറി ഇരിക്കും കാലം (ഗോവിന്ദസമ്പ്രദായത്തിന്റെ നിരോധത്താൽ) കേരളഭൂമിയിങ്കലേ അവസ്ഥ (൨൨൦൦൦) ഗ്രന്ഥമാക്കി ചമെച്ചു. നൂറു ഗ്രന്ഥത്തെയും വരുത്തി

1) അംശമായി. 2) ബ്രാഹ്മണക്കൂട്ടത്തവനെക്കൊണ്ടു.

അടുക്കും ആചാരവും നീതിയും നിലയും കലഭേദങ്ങളും മര്യാദയും യഥാക്രമവും എച്ചിലും വീഴ്ച തീണ്ടലും കളിയും കഴിവരഞ്ഞു നീർകോതവാനും കലം വരഞ്ഞു വെച്ചുണാനും അവരവർക്കു ഓരോരോ പ്രവൃത്തികളും ആചാരങ്ങളും ഭാഷകളും അതാതു കലത്തിന്നു തക്കവണ്ണം കല്പിക്കയും ചെയ്തു. നാലുവണ്ണംകൊണ്ടു ഹവ കലം ആക്കി; അതുകൊണ്ടു നവകലവണ്ണം എന്നും ഹെ കലം എന്നും കല്പിച്ചു.

അപ്പറയുന്ന കലപ്പേരുകൾ വെച്ചേറെ കേട്ടുകൊൾക. ബ്രാഹ്മണാദി നാലുവണ്ണമുള്ളതു തന്നെ അനേകം പേരുണ്ടു. ബ്രാഹ്മണരിൽ തന്നെ അനേകം പേരുണ്ടു: (ഓത്തന്മാർ, മന്ത്രവാദികൾ, സ്മാത്തന്മാർ, ശാസ്ത്രാംഗക്കാർ, പിതൃകർമ്മക്കാർ, ഗ്രന്ഥികൾ, ജ്യോതിഷക്കാർ¹⁾, വ്യാകരണക്കാർ, ശാന്തിക്കാർ, ശാസ്ത്രികൾ, വേദാന്തികൾ, വൈദികന്മാർ, ഗൃഹസ്ഥന്മാർ, സമ്പ്രദായികൾ). ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീകൾ അകത്തുനിന്നു പുറപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്നവരാകകൊണ്ടു അന്തർജനങ്ങൾ എന്നും അകത്തമ്മമാർ എന്നും പേരായി, ബ്രാഹ്മണരുടെ ബാലന്മാർ ഉണ്ണി എന്നും ബാലമാർ തങ്ങളുള്ളമാർ എന്നും പറയുന്നു. ആയുർവ്യാവർത്തത്തിങ്കൽനിന്നു വന്ന ബ്രാഹ്മണർ നന്യൂതിരിമാർ²⁾ എബ്രാഹാമാർ³⁾ എന്നും, അവരിൽ പ്രമാണികളെ തിരുമുൽപ്പാടന്മാർ⁴⁾ എന്നും ഭട്ടത്തിരിപ്പാട്⁵⁾ എന്നും വന്ദനാത്മം പറയുന്നു. ഓരോ യാഗാദികർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തുകൊണ്ടു സോമാതിരിമാർ,⁶⁾ അഗ്നി

1) — ഛാരികൾ. 2) നന്യൂതിരിപ്പാട്. 3) എബ്രാഹാമാർ. 4) തിരുമു. 5) പട്ടേരി. 6) മോം—.

മോശിക്ൾ¹⁾ എന്നിങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു. പരദേശബ്രാഹ്മണൻ ഭട്ടന്മാർ²⁾ തന്നെ; ഇവർ വൈദികന്മാർ.—നമ്പിടിക്കു കാത്തില്ലായ്കൊണ്ടു മുക്കാൽ ബ്രാഹ്മണൻ; അതിൽ പ്രമാണി കക്കാട്ടുകാരണപ്പാടു എന്ന നമ്പിടി. (ആയുധം എടുത്തു അകമ്പടി ചെയ്തു), പിതൃപൂജയുടെ ദർശനം സ്രവവും ചമതക്കോലും വരുത്തിയ വെങ്ങനാട്ടിൽ നമ്പിടി ബ്രാഹ്മണസഭയിൽ നന്നിച്ചു ആവണപ്പലക ഇട്ടിരിക്കുന്ന പ്രഭു; ഇതിൽ താണതു കറുകനമ്പിടി. (നമ്പിടിക്കു മരുമക്കത്തായം ഉണ്ടു).—പിന്നെ അന്തരാളത്തിൽ ഉള്ളവർ: അമ്പലവാസികൾ ശുഭദൂതനിന്നു കരേറിയവർ ബ്രാഹ്മണക്കൽനിന്നു കിഴിഞ്ഞവർ. അതിൽ ചൊതുവാന്മാർ രണ്ടുവകക്കാർ: അകപ്പൊതുവാൾ (ശിവബലിക്കു തിടമ്പു എഴുന്നള്ളിക്കു, ദേവസ്വം ക്ഷേത്രം ദേവനെയും പരിചരിച്ചു സൂക്ഷിക്കു, സോപാനം കഴുകു). പുറപ്പൊതുവാൾ (വഴിപാടു വാങ്ങിക്കൊടുക്കു, ഇല വിറകു പാൽ തേൻ നെയ്യിത്യാദി ഒരുക്കുക). ഭഗവതിസേവയിൽ ശക്തിപൂജ ചെയ്യുന്നവർ പിടാരന്മാർ³⁾ എന്നും അടിയാന്മാർ⁴⁾ എന്നും ഓരോ പേരുണ്ടു. പുഷ്പകൻ നമ്പിയച്ചനും (ദേവനു പൂക്കൊടുക്കു, മാലകെട്ടുക, ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവന്റെ ഭാര്യയുടെ ബ്രാഹ്മണി എന്നു പേർ. ഗൃഹത്തെ പൂമഠം എന്നും പാദോദകം എന്നും, അവനെ പൂനമ്പി എന്നും ചൊല്ലുന്നു. ബ്രാഹ്മണിക്കു വേളിച്ചടങ്ങുപാടുക തന്നെ ജീവിതം).—പിഷാരോടിക്കു സന്ത്യാസിയുടെ ആചാരം

1) അക്കിത്തിരി. 2) പട്ടർ. 3) പിഷാരകന്മാർ. 4) അടികൾ.

രവും ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ അടിച്ചു തളിയും മാലകെട്ടും കല്പിച്ചു.—കൈലാസവാസിയെ ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തിക്കു കല്പിച്ചു; അവന്റെ വക്ടലാക്കിയ സ്ത്രീക്കു അടിച്ചുതളി പ്രധാനമാക്കി വാരിയത്തി എന്നു പേരും, വാരിജാതിക്കു ക്ഷത്രിയരുടെ പുലയും പുണ്യാഹവും പുഷ്പകന്റെ പ്രവൃത്തിയും കല്പിച്ചു. (ഇതിൽ പെറ്റും പിറന്നും ഉണ്ടായവർ ക്ഷയും ആഴ്ചവാഞ്ചേരിത്തമ്പ്രാക്കുളത്തേതു എന്നു പറയുന്നു).—ശ്യാംപ്ലാരിൽ പുരുഷന്നു ചാക്യാർ എന്നും സ്ത്രീക്കു നഞ്ചാർ എന്നും പേർ; (ഇശ്വരകഥകളെ പ്രകടിച്ച് പറക, വ്യാകരണം നാടകപുരാണങ്ങളും വായിക്കു, കൂത്താടുക, കൂത്തുപറയിക്ക). അവർ പല കർമ്മങ്ങൾക്കായിട്ടും ചാൻവർ എന്നു ഒരു കൂട്ടത്തെ കല്പിച്ചു; അവർ നമ്പിയാർ. (അതിൽ ഇളയതു ശുഭ്രക്കു ശ്രാദ്ധത്തിന്നു ചോറുവെപ്പിച്ചു വാങ്ങുക). മൃസ്സതു (ഉരരിലേ പരിഷ തങ്ങന്മാർ): പരശുരാമദോഷം ഏല്ക്കുക കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണകർമ്മം ഒന്നും ഇല്ല. ഇവരോടു കൂടുന്ന ചിലമ്പാണ്ടികൾ തിരുവനന്തപുരത്തു ഭഗവാന്റെ അടിയാർ.—ശാസ്താവിങ്കൽ കൂത്താടുവാൻ തീയാടിനമ്പി എന്നൊരു പരിഷയും കല്പിച്ചു. തൈയമ്പാടി എന്നൊരു ചാൻ പരിഷയും ഉണ്ടു; അവർ കളം എഴുതി ദൈവം പാടുന്നവർ. ഭദ്രകാളി അടിയാന്മാരുടെ പൂജ ഉള്ളേടത്തു കഴകപ്പൊഴുത്തിക്കായിട്ടു ചാൻവർ എന്നു മാനാരി പുത്തില്ലം അങ്ങിനെ രണ്ടു കൂട്ടത്തെ കല്പിച്ചു; ഇവരും ഉണിത്തിരിമാരും¹⁾ അമ്പലവാസികളിൽ കൂടിയവർ. മാറയാർ²⁾ അമ്പ

1) അകമ്പടി. 2) മാറാന്മാർ.

ലവാസികളിൽ കൂടുക ഇല്ല; അവർ വാദ്യപ്രയോഗം കാർ¹⁾ അസ്ഥികരച്ചി;²⁾ ശവസംസ്കാരത്തിൽ പരിചാരം ചെയ്യുകൊണ്ടു പരിയാരത്തവരിൽ ആകുന്നു. ഇവർ ഒരു നാലു വണ്ണത്തിൻ ഇടയിൽപെട്ട അന്തരാജാതികൾ.

ക്ഷത്രിയരിൽ സ്തൂയ്വവംശവും സോമവംശവും രണ്ടു വകയിൽ മുഷികക്ഷത്രിയനും മുടികക്ഷത്രിയനും സാമന്തരം ഉണ്ടു. (ഏറാടിയും നെടുങ്ങാടിയും വള്ളോടിയും അവരിൽ താണ പരിഷ എന്നും അടിയോടികൾ എന്നും പറയുന്നു.) മയൂരവർമ്മൻ മലയാളം³⁾ വാണിതിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായ രാജാക്കന്മാരുടെ നാമധേയാന്തുത്തിങ്കൽ ഒക്കെയും വർമ്മൻ ശർമ്മൻ എന്നുള്ള പേർ കൂടുന്നു.)

വൈശ്യന്മാർ മലയാളത്തിലുണ്ടു എന്നും ഇല്ല എന്നും പറയുന്നു. (വയനാട്ടിലുണ്ടു.)

ബ്രാഹ്മണർക്കു വേദശാസ്ത്രങ്ങളും യാഗാദികർമ്മങ്ങളും ജപഹോമാദി ശാന്തികളും, ക്ഷത്രിയർക്കു രാജത്വം രക്ഷാശിക്ഷപ്രജാപരിപാലനവും, വൈശ്യൻ കൃഷി ഗോരക്ഷവാണിഭവും, ശൂദ്രൻ പട നായാട്ടു മുന്നാഴിപ്പാടു കാവൽചങ്ങാതം. അതിൽ കിഴിഞ്ഞവർക്കു താളിപിഴിഞ്ഞുകളിപ്പിക്കു, തണ്ടെടുക്കു, ചുമടുക്കെടുക്കു, എള്ളിടുക, പൂഞ്ചേല മുക്കുക മറ്റും കൂലിച്ചേക്കുവും ഉണ്ടു.

ശൂദ്രജാതികൾ പലപ്രകാരവും പറയുന്നു. അതിൽ വെള്ളാളസ്വരൂപത്തിൻ പേരുകൾ: തങ്ങൾ എന്നും കമ്മൾ എന്നും കുറുപ്പെന്നും പണിക്കർ എന്നും

1) കൊട്ടുമാരയാർ. 2) അസ്ഥിവാരി. 3) തെലുവം.

ന്നും നായകൻ¹⁾ എന്നും, അടിയോടി, നമ്പിയാർ, ചെല്ലട്ടന്മാർ, തലച്ചെണ്ണാർ²⁾ തലച്ചെണ്ണാർ³⁾ മേനോക്കി, മേനോൻ, അപ്പൻ എന്നും, അമ്മോന്മാർ⁴⁾ എന്നും ഓരോ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ ഓരോ പേർ പറയുന്നു. ഈ തറവാട്ടുകാർ ഒക്കെയും ഫലകിരിയത്തിൽ⁵⁾ ഉളവായുള്ളവരാകുന്നു. (ഘ.മുതുകിരിയം, വ.ഇളങ്കിരിയം, ന.അടുങ്കുടികിരിയം, ര.അമയങ്ങലത്തുകിരിയം, ഉ.എടുത്തുകുടികിരിയം, ന.നെല്ലുകിരിയം, ഐ.നീലഞ്ചേരിക്കിരിയം, പ.ഇടിമകിരിയം, ന.മമ്പാട്ടുകിരിയം, ഘ.തിരുമംഗലത്തുകിരിയം, ഫ.പുത്തൂർകിരിയം. ഇതിൽ കിഴിഞ്ഞുപോയ പരിഷകൾ ചാണപരിഷകൾ. (നാലുവണ്ണത്തിൽ ചാണവർ ഉണ്ടു, സാമന്തക്കും ചാണവരുണ്ടു എന്നു പറകകൊണ്ടു അഞ്ചു എന്നും നാലെന്നും പറയുന്നു: അകത്തു ചാണവർ, പുറത്തു ചാണവർ, പരപ്പവർ⁶⁾, പള്ളിച്ചേവകർ⁷⁾ മടവർ എന്നിങ്ങനെ ഉള്ളവർക്കു ത്രത്തിലും എടുത്തിലും മടുത്തിലും മാടുത്തിലും കോയിലകത്തുനിന്നു വേലചെയ്യേണ്ടും പരിഷകൾ. (അവർ ഉള്ളാളർ, ഉള്ളാട്ടിൽ നായർ, ഉള്ളകത്തുനായന്മാർ ഏറനാട്ടിലും മറ്റും കൂലിച്ചേകവർ, പള്ളിച്ചാമ്പാർ പണ്ടു തളിയാതിരിമാരുടെ പള്ളിത്തണ്ടു എടുത്തവർ.)

അതിൽ കീഴ്പ്പട്ടുള്ള ജാതികൾ: വെളുത്തേടൻ⁸⁾ വണ്ണത്താൻ: അലക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു കൊടുക്കു, തിരുവു

1) നായർ. 2) — ചന്മാർ. 3) — പന്മാർ. 4) അമ്മാവൻ. 5) ഊർത്തിൽ. 6) പ്രഭുസേവകർ. 7) പള്ളിച്ചാമ്പാർ. 8) ഇന്നു കൊല്ലി.

ടാടന്തെറിക), വിളക്കത്തറവൻ (വളിഞ്ചിയൻ: ക്ഷൗരംകഴിക്കു, പിതൃകർമ്മം), കശവൻ (കലാലൻ, കൊയപ്പൻ ആന്ത്യൻ: മഞ്ജലം നിർമ്മിക്കു), ഊരാളി (കല്ലേരിനായർ, മനയാളികൾ, ഏതമാൻ: മതിൽമാടുക, മച്ചുപടുക, കുന്നടിക്കു, കഴിതൂക്കുക, കളങ്കിണറുകഴിക്കു, കൂലിക്കുക്കത്തുക), വട്ടക്കാട്ടവൻ (വാണിയൻ, ചതിയാതം, ചക്കാലവാണിയനും: എൾ ആട്ടി പിഴിക), എന്നിങ്ങിനെ ഔജാതിയും. — പിന്നെ കുടുമ്പർ (കുടുപ്പട്ടർ: ചുമടുക്കെട്ടുക ഉപ്പും മീനും വില്ക്കു), കച്ചേരിനായർ (പീടികക്കെട്ടി വാണിഭം; അവനും വട്ടക്കാട്ടവനും ഒന്നു തന്നെ), നായിക്കുന്മാർ (കൂട്ടം കൊട്ടിക്കുറിക്കു), കൂട്ടാൻനായർ, കണ്ടത്തിൽനായർ (ക്ഷേത്രത്തിൽ അരികത്തുക, പാത്രംതേക്കു, ഗോപുരം കാക്കുക.) ഇവർ ചാൻപരിഷയിൽനിന്നു കിഴിഞ്ഞവർ, (അകത്തട്ടുപരിഷ). — കച്ചേരിചെട്ടിയാൻ. ഒഴികെ ൩ കച്ചോടക്കാർ: രാവാരീ (യാവാരി, വ്യാപാരി കപ്പലോട്ടം പാണ്ടിശാലർക്കട്ടി വാണിഭം, ചരക്കുകൾ ഓട്ടക്കാക്കു കൊടുത്തും കൊണ്ടും കച്ചോടം), ചെട്ടി (പൊൻവാണിഭം, കമ്മട്ടത്തിൽ പണം അടിപ്പിച്ചാൽ പൊൻമാറുക, തുറമുറക്കാരെ മക്കത്തുകപ്പൽ വെപ്പിക്കു, ഓട്ടവൊഴുക്കുവും കച്ചോടം കണക്കെഴുത്തും), ചോനകർ (ബൌദ്ധന്മാർ, അസുരവംശത്തിങ്കലുണ്ടായവർ: കച്ചോടം കപ്പലോട്ടം). — പിന്നെ ചീനർ, കഞ്ചരാത്തിക്കാർ, പൌരവർ. ഇവർ ഓരോരു ദ്വീപികൾനിന്നു കപ്പലിൽ കൂടി വന്നു മലയാളത്തിൽ ഇരിപ്പുണ്ടു. (ഇതിൽ കൊങ്ങിണിയർ, ചെരിപ്പുകത്തി, നസ്രാണി, ഓത്താന്മാർ, പൌരൻ ഇ

ത്യാദി ഫലവംശം ഉണ്ടു).— പരിങ്കി, ലന്താ, പരിന്തി
 രീസ്സ്, ഇങ്കിരിസ്സ്, എന്നിങ്ങനെ നാലു വട്ടത്തൊപ്പി
 ഷാർ (അതാതു ദ്വീപുകളിൽ കടന്നിരുന്നു കോട്ടയി
 ട്ടുറപ്പിച്ചു, കച്ചോടം തുടങ്ങി ഇരിക്കുന്നു).— ചാലി
 യർ പരദേശത്തുനിന്നു വന്നു തെരു കെട്ടി നെയ്യു
 തുടങ്ങിയവർ (ചെട്ടിയാർ, ചേടർ).— ഈഴവരും,
 തീയരും¹⁾ ഈഴം²⁾ എന്ന ദ്വീപിങ്കുന്നു വന്നവർ (മ
 രം കയറും ഈച്ച മുച്ചയും, കാച്ചം വാണിഭവും;
 അവരിൽ തണ്ടായ്ക്ക സ്ഥാനമുണ്ടു; കാവുതീയൻ: ക്ഷു
 രകൻ). അവരോടുകൂട മു കവർ (മുകയർ: പുഴ
 യിൽ മീൻപിടിക്കു), മു ക്കവരും (കടവർ: വലകെട്ടി
 മീൻ പിടിക്കു, തോണി കടത്തുക, കെട്ടെടുക്കു) ഈഴ
 ത്തന്നിന്നു വന്നവർ എന്നു പറയുന്നു.— കമ്മാളർ³⁾
 ഐവർ⁴⁾ എന്നും നാല്പർ എന്നും പറയുന്നു. അതിൽ
 ബ്രാഹ്മണൻ ആചാരി (ആശാരി: മരം വെട്ടിക്കുറെക്കു),
 ക്ഷത്രിയൻ തട്ടാൻ (പെരുന്തട്ടാൻ: ആഭരണവും വി
 ഗ്രഹവും ഉണ്ടാക്കുക, ചോഴിത്തട്ടാൻ: കമ്മട്ടം പൂക്കു
 പണമടിക്കു, പൊൻപണി, ചക്രകത്തിയാക്കു കത്തു
 പണി), വൈശ്യൻ മൂചാരി (മൂശാരി, ഓട്ടുപണി, പൂ
 ജാപാത്രങ്ങൾ മറ്റും വാത്ത്ത്യാക്കുക), ശൂദ്രൻ കൊ
 ല്ലൻ (ചെരുക്കൊല്ലൻ: ഇരിമ്പുപണി), ചെമ്പുകൊ
 ട്ടി (ചെമ്പോട്ടി: ചെമ്പുപണി.) കമ്മാളരിൽനിന്നു
 പിരിഞ്ഞു കിഴിഞ്ഞു പോയവർ: നാലു കൊല്ലർ; അ
 തിൽ തീക്കൊല്ലൻ, കരുവാൻ, അമ്പുകെട്ടിക്കൊല്ലൻ
 (പടക്കുറുപ്പു: വില്ലുഴിക, അമ്പ കെട്ടുക, പയററിക്കു),
 പലിശക്കൊല്ലൻ (കിടാരൻ: പലിശ എടുത്തു കൊടു

1) ദ്വീപർ. 2) സീഹളം, ചിങ്ങളം. 3) കമ്മാളർ. 4) ഐങ്കടി.

ക, തോല്പണി), വാൾകൊല്ലൻ (കടച്ചുകൊല്ലൻ: ആയുധം വെളിപ്പിക്ക, എടുത്ത കൊടുക്ക. — കൂലിച്ചേകം ഇല്ലാത്ത നാലു കുറുപ്പും ഉണ്ടു: വടിക്കുറുപ്പു (കുന്തവടിതീക്ക), പരക്കുറുപ്പു (കുമ്മായം ഉണ്ടാക്കുക: പരവൻ), കാടുകുറുപ്പു, വേലക്കുറുപ്പു (വേലൻ, പേരി: ചികിത്സ, ഈറെറുക്ക, ശസ്ത്രപ്രയോഗവും സൂതികാകമ്മവും).—പാണൻ (മുന്തറൻ, അഞ്ഞൂറൻ, വേലൻ, പരവൻ: മരം ഏറുക, കളം മനിയുക, കെട്ടിയാട്ടം, കൂളി അടക്കുക, ഒടി തീക്ക, മന്ത്രവാദം) കമ്മാളക്കു അടിമയായി നില്ക്കുന്നു; അതിൽ രവക: മഞ്ചത്തി, മരംകയറി, കോടഞ്ചി, കൊട്ടമുട്ടി; ഇവർ ഒന്നുതന്നെ.—വണ്ണാൻ (മണ്ണാൻ, പെരുവണ്ണാൻ: എററും മാററും, കെട്ടിയാട്ടം, ചാഴിയും പൂഴവും വിലക്കുക, മന്ത്രവാദം, കുത്തുപണി).—പിന്നെ കണിശൻ (കണിയാൻ: ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, മന്ത്രവാദം, നാലുതീരടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയുധം എടുത്ത കൊടുക്ക, കളരിയിൽ ആചാര്യസ്ഥാനം, കൂട്ടംബാധ തിരിക്ക).—വേട്ടവക്ക: ഉറ്റുവിലക്കുക, മണ്ണണി.—പുള്ളുവന്നം (ഔഷധക്കാരൻ), വള്ളുവന്നം: കൂലിപ്പണി.—പിന്നെ കന്നവാഴികൾ മന്ന വംശം എന്നു പറയുന്നു: പുള്ളിയർ (ഇവക്കു കുറുന്തിയാതിരി കുന്നിൻകൂർവാഴ്, വെട്ടിയടക്കം, കെട്ടിപ്പാച്ചൽ, നായാട്ടു, പട, കൂലിച്ചേകം, ഈ അവകാശങ്ങൾ കൊടുത്തു), മലയിൽ പണിയന്മാർ (പയററുക), പണിയർ, കാടർ, കാടുവർ, കുറിച്ചിയപ്പണിക്കർ, മാവിലവർ, കരിമ്പാലർ, തുളുവർ¹⁾ (കാടുവാഴ് നായാട്ടു, ഐ

1) കളുവർ.

പ്പൊഴുത്തി,) ഇറയവൻ (എറവാളൻ, തേൻകുറമ്പർ), മലയർ, കള്ളാടിമാർ (എറവക്കളി: കെട്ടിയാട്ടം കൂളി യടക്കം), ആളർ (പേരാളർ, ഉള്ളാളർ, ഉള്ളവർ), മലയാളർ), കുറമ്പർ (പലവിത്തുകളും എടുക്ക), മൂത്തോരൻ (നായാട്ടുവല കെട്ടുക, ഉരിമിടുക), കുറവൻ (വിഷം കിഴിക്ക, പാമ്പാട്ടം, ചുറ്റിപ്പിടിക്ക, കൈനോക്കുക. കാക്കമാംസം ഭക്ഷിക്ക, പൂലായിടുക).—പറയൻ (പറയിപെറ പന്തീരുകലം—വായില്ലാക്കുന്നി ലപ്പൻപരദേവത; കുടയും മറവും കെട്ടുക, ഒടിക്ക, മാട്ടുക, പശുമാംസം ഭക്ഷിക്ക).—ചെറുമരിൽ കയറിയവർ ഇതളർ¹⁾ കണക്കും; ഒടുക്കം പൂലയരം (പായുണ്ടാക്കുക), നായാടികളും (നായടിച്ച് തിന്നുക.)

ഇങ്ങിനെ റെ കലത്തിന്നും ചിലർ തമ്മിൽ തൊട്ടുകുളി തീണ്ടിക്കുളി എന്നുള്ള ക്രമങ്ങൾ അടുക്കും ആചാരം നീതിയും നിലയും, തളിയും കുളിയും, പൂലയും പുണ്യാഘവും, എററും, മാററും, ദിനവും മാസവും എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ളതു എല്ലാം ശങ്കരാചാര്യർ നരഗ്രാമം ബ്രാഹ്മണരെയും, മറ്റു ഉത്തര ഗ്രാമവും സ്വരൂപവും നാനാവണ്ണങ്ങളും നിറയപ്പെട്ടിരിപ്പൊരു സമയം കർക്കടകമാസം പൂക്കു വരുന്ന കുമാസത്തിൽ വന്ന മഹാമഖത്തിൻ പിറന്നാൾ തിരുനാവായെ പേരാറിൽ മണപ്പുറത്തുനിന്നു മഹാരാജാവായി മലയാളത്തിൽ ഹൈന്ദവമടക്കി വാഴും പെരുമാളെയും, നമ്പി മാടമ്പി സ്മാർത്തൻ മറ്റും പല പ്രഭുക്കന്മാരെയും വരുത്തി ബോധിപ്പിച്ചു—സർവ്വജ്ഞരായിരിപ്പൊരു ശങ്കരാചാര്യർ എന്നറിക. ഈശ്വരനു

1) എരളൻ.

ആരിലും ഒരു കലഭേദവുമില്ല. പരദേശികൾ ഒരു ജാതിക്കും തീണ്ടിക്കളിയുമില്ല ഏകവണ്ണിച്ചിരിക്കുമത്രേ. അതു പോര ഈ കമ്മ്യൂണിസറ്റിൽ ഭൂമിക്കു കമ്മം കൊണ്ടു ശുദ്ധി വരുത്തുകേ ഉള്ളൂ. ജ്ഞാനഭൂമിയായ കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നിച്ചു നടക്കാം കമ്മ്യൂണിസറ്റിൽ കമ്മം കൊണ്ടു ഗതി വരുത്തിക്കൂടും; അതുകൊണ്ടീ വണ്ണം കല്പിച്ചുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നു വിപ്ലവം വരുത്തുന്നവർക്കു ദാരിദ്ര്യവും മഹാപ്രാധിയും അല്ലലും മനോഭൂഖവും ഒരുക്കാലും തീരുക ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു അതിന്നു നീക്കം വരുത്തിക്കൂട എന്നു നമു ഗ്രാമവും ശങ്കരാചാര്യരും രാജാക്കന്മാരും പല ദിവ്യജനങ്ങളും മഹാലോകരും കൂടിയ സഭയിൽനിന്നു കല്പിച്ചു.

൭. ചേരമാൻ പെരുമാൾ കേരളത്തെ വിഭാഗിച്ചു കൊടുത്തതു.

(ചേരമാൻ പെരുമാൾ ഇങ്ങിനെ സ്വൈരമായി വാഴും കാലത്തു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചു: ഈ ഭൂമിയെ ബ്രാഹ്മണർക്കല്ലോ പരശുരാമൻ ഉദകദാനം ചെയ്തതു വളരെ കാലം ഞാൻ അനുഭവിച്ചതിന്റെ ദോഷപരിഹാരത്തിന്നു ഏതു കഴിവുള്ളൂ എന്നു നിരൂപിച്ചതിന്റെ ശേഷം, പല ശാസ്ത്രികളും ആറു ശാസ്ത്രത്തിങ്കലും നൂറു വേദത്തിങ്കലും ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം¹⁾ കാണാനില്ല നാലാം വേദത്തിങ്കൽ തന്നെ അതിന്നു നിവൃത്തി ഉള്ളൂ എന്നു നിരൂപിച്ചു ഞ്ഞു.) അക്കാലം ചേരമാൻ പെരുമാൾ “അകമ്പടിക്കാർക്കുക്കാരനായ പടമലനായരെ പിടിച്ചു ശി

1) പരിഹാരം.

ക്ഷിഷേ ഉള്ളു” എന്നു ചെൺചൊൽ കേട്ടു നിശ്ചയിച്ചു. (അതിന്റെ കാരണം: പെരുമാളുടെ ഭായ് ആ മന്ത്രിയെ മോഹിച്ചു കാമവാക്കുകൾ പറഞ്ഞിട്ടും സമ്മതിപ്പിച്ചതുമില്ല. അതുകൊണ്ടു കോപിച്ചു “നിന്നെ തപസ്സതലത്തിൽ പാകം ചെയ്തേ ഉള്ളു” എന്നാണയിട്ടു കൌശലത്താൽ പെരുമാളെ വശമാക്കുകയും ചെയ്തു.) അഴിയാറ് എന്ന പുഴയിൽ കൊണ്ടു നിറുത്തി ശിക്ഷിപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ “എന്റെ ജീവിതം തന്നെ എന്നെ കൊല്ലാവു” എന്നു പടമലനായർ പറഞ്ഞു. അവന്റെ ജീവിതം അടക്കിക്കൊടുക്ക എന്നു ചേരമാൻ പെരുമാൾ അരുളിച്ചെയ്തു. പടമലനായരുടെ മുണ്ടിനൂടരിഞ്ഞു പുഴയിൽ കാട്ടി മടിപിടിച്ചു നാളും കോളും തീർത്തു ജീവിതം അടക്കിക്കൊടുത്തു, അരിയളവും കഴിച്ചു; അന്നഴിയാറെന്ന പുഴക്കു അരിയാറെന്ന പേരുണ്ടായി. ശിക്ഷിപ്പാനുടങ്ങുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽനിന്നു വിമാനം താഴ്ന്നു “വിമാനത്തിന്മേൽ കയറിക്കൊൾക” എന്നു ദേവകൾ പറഞ്ഞു “എന്റെ അകമ്പടിസ്ഥാനം നടത്തി കൊൾക” എന്നു പടമലനായർ പതിനായിരത്തോളം പറഞ്ഞു വിമാനത്തിന്മേൽ കരേറിയപ്പോഴുമ്പോൾ “എനിക്കു എന്തു ഗതി” എന്നു പെരുമാൾ അപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം “അശുവിങ്കൽ¹⁾ ചതുരപുരത്തു വേദാഴിയാർ²⁾ എന്ന ഒരു ചോനകൻ ഉണ്ടു; അവനെ ചെന്നു കണ്ടാൽ നാലാംവേദമുറപ്പിച്ചു അടയാളം കാട്ടിത്തരും. അതിന്നീവേദക്കാരരെ ലെമാരിക്കപ്പൽ വെപ്പിച്ചു തിരുവഞ്ചാഴിമു

1) ഫജ്ജ. 2) ആജിയാർ, ആതിയാർ.

വത്തു കരകൈത്തിച്ചു മാറ്റം വിശ്വസിച്ചു അവത
 മായി അശുവിന്നു പോയി കൊണ്ടാൽ പാതിമോക്ഷം
 കിട്ടും" എന്നു പറഞ്ഞു പടമലനായർ സ്വർഗ്ഗംപൂക്കു.
 അതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാളും കൂടി
 മഹാമഖത്തിന്നാളെത്തേ മഹാതീർത്ഥമാടും കാലം
 വേദിയരാൽ വേദംകൊണ്ടിടഞ്ഞു ബൈലാന്നാരുമാ
 യി അശുവിന്നു പോകേണം എന്നറച്ചു, ചേരമാൻ
 പെരുമാൾ എന്ന തമ്പുരാൻ (വാൽകൃതായതിന്റെ
 ശേഷം) തന്റെ രാജ്യം തനിക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട ജനങ്ങ
 ൾക്കു പകർത്തു കൊടുക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു. കന്യാ
 കുമാരി ഗോകുണ്ഠത്തിന്റെ ഇടയിൽ, കന്നേററി പുതു
 പ്പട്ടണത്തിന്റെ നടുവിൽ, തെക്കേ ചങ്ങലപ്പുറത്ത
 ശീയും വടക്കു പുതുപ്പട്ടണത്തശീയും, കിഴക്കു ഫലച്ചു
 രത്തിൻ (കണ്ടി) വാതിലും, പടിഞ്ഞാറേ (കടലൂർ)
 ഫല അഴിമുഖവും, വടക്ക് പടിഞ്ഞാറ് മൂല അഗ്നി
 കോണ്, വടക്ക് കിഴക്ക് മൂല ഈശാനകോണ്, തെ
 ക്ക് കിഴക്ക് മൂല വടപുറായിമൂല, തെക്ക് പടിഞ്ഞാറ്
 മൂല ചെമ്പുറായിമൂല: ഇതിന്നിടയിൽ ചേരമാൻ
 നാടു¹⁾ ഹനം കാതംവഴി നാടും, രഹപ്രതി
 ഷ്ടയും, ഹപ്രദുർഗ്ഗാലയവും, നനംഭൂതപ്രതിഷ്ഠയും,
 ഹപ്ര നാല്പത്തിരടിയും, നരഗ്രാമവും, നന്ന നഗര
 വും, ഫല കോട്ടപ്പടിയും, ഹനാടും (തുളുനാടു, കോ
 ലത്തുനാടു, പോലനാടു, കുറമ്പനാടു, പുറവഴിനാടു,
 ഏറനാടു, പറപ്പുനാടു, വള്ളുവനാടു, രാവണനാടു,
 വെട്ടത്തുനാടു, തിരുമാനശ്ശേരിനാടു, പെരിമ്പടപ്പുനാ
 ടു, നെടുങ്ങനാടു, വെങ്ങനാടു, മുറിങ്ങനാടു, ഓണനാ

1) പരശുരാമഭൂമി.

ടു, വേണാനാടു). അന്നത്തെ ഏ നാടു: പാണ്ടി, കൊണ്ടു, തുളു, വയനാടു, പുന്നാടും എന്നു പറയുന്നു. കേരളവും കൊങ്കണവും (കൊടകം) കൂടാതെ മന്നരാജ്യമുണ്ടെന്നു കേൾപ്പുണ്ടു്.

ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ചേരമാനാട്ടിൽ ഉദയവർമ്മൻ കോലത്തിരി വടക്കുമ്പെരുമാൾ¹⁾ എന്നു കല്പിച്ചു (തൊള്ളായിരത്തു് നാല്പത്തുനാലു ഇല്ലത്തിൽ) ൩൭൦൦൦൦ നായർ വളർത്തുകോട്ടയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു മുതുകുനിവിൻ ചുരിക കെട്ടി ചേകിച്ചു²⁾ കാണാത്തകുവണ്ണം കല്പിച്ചു. (പെരുമാളുടെ കട്ടാരവും കൊടുത്തു വെന്തുക്കോവിലപ്പന്റെ അംശം മേല്പെടുക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ പുളിയപ്പടമ്പ ഗുഹത്തിൽ നായകനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേ വരുത്തി, ദേവന്റെ അംശം നടത്തുവാനാക്കി, ദേവന്റെ അരിയും ചാത്തി രാജാദിഷേകം കഴിപ്പിച്ചു. കോലസ്വരൂപത്തിന്റെ മാടമ്പികളായ ചുഴന്ന കമ്മൾ³⁾ എന്നും നേപ്പെട്ട കമ്മൾ എന്നും രണ്ടു നമ്പിയാർക്ക് ൧൨ കാതം വഴി നാട്ടിൽ ഇടവാഴ്ച സ്ഥാനവും ആയിരത്തിത്തന്റീതു നായരെയും കൊടുത്തു, ഉദയവർമ്മനെ അനുഗ്രഹിച്ചു “വരുവിൽ ഇളങ്കുറു, വരായ്യിൽ ചേരമാൻപട്ടം”⁴⁾ എന്നു തളിച്ചെഴുതു “ഇങ്ങിനെ മേല്പെട്ട ൧൦൦ കൊല്ലം വാഴ്ച വാണോളക പിന്നെ വമ്പന്നു വാഴുവാനവകാശം” എന്നും കല്പിച്ചു.) തെക്കുകുലശേഖരന്റെ സ്വരൂപമായ) വേണാടുകി കല്പം ൩൭൦൦൦൦ നായരെ (കുലക്കുളത്തു കോട്ടയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു) ഓമന പുതിയ

1) കിരീടപതിയും കേരളാധിപതിയും. 2) സേവിച്ചു. 3) ചുഴലി. 4) മേൽക്കോയസ്ഥാനവും.

കോവിലകത്തു ചുരിക കെട്ടി ചേകിപ്പാനതക്കവണ്ണം നാടുകോയ്യസ്ഥാനവും (കാണാനാടും വേണാനാടോടു ചേർത്തും) കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. (കോലസ്വരൂപത്തിൽ നീ തുണയായി നിന്നു അത്ഥം ചെലവിട്ടുകൊൾക എന്നുതളിച്ചൊയ്ക്കു കൂവളരാജ്യത്തിങ്കൽ വാഴുവാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. രണ്ടു സ്വരൂപത്തിന്നും ഇന്നും തമ്മിൽ പുലസംബന്ധമുണ്ടു.) (വളരെ വസ്തുവും കൊടുത്തു ചിത്രകൂടം രക്ഷിപ്പാനും കല്പിച്ചു.) പിന്നെ സൂര്യ ക്ഷത്രിയന്നു ഒരു കാതം നാടും വളരെ പുരുഷാരവും ഹവമാടന്മാരികളും ഒരു¹⁾ കായ്ക്കാരെയും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു പെരിമ്പടപ്പു എന്ന പേരും വിളിച്ചു. (കായ്ക്കാരിൽ ബാല്യത്താലുൻ മുമ്പൻ എന്നറിക; അവാർ യുദ്ധത്തിന്നു ഒട്ടും കുറക ഇല്ല.)

[അവന്റെ അനുജനായ കവിസിംഹരേറ്റുതമ്പുരാനെ തുളുനാടു രക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചു പെരിമ്പുഴയ്ക്കു വടക്കു മേല്ക്കോയ്യസ്ഥാനവും കൊടുത്തു. പരമ്പർ,²⁾ അജലർ³⁾, സവിട്ടർ,⁴⁾ സാമന്തരേറ്റു⁵⁾ എന്നിങ്ങിനെ ഒരു പ്രഭുക്കന്മാരും കവിസിംഹരേക്കു തുണ എന്നും കല്പിച്ചു.] മികച്ച നാടാകുന്ന പോലനാടും മനുഷ്യജനം പിറന്ന നായർ ൧൦൦൦൦വും അതിൽ ൩ കൂട്ടവും ഒരു തറയും അഞ്ചകമ്പടിയും എന്നിങ്ങിനെ മൂക്കാരതം നാടു പൊറളാതിരിരാജാവിന്നു കൊടുത്തു, [മല്ലൂർ കോവിലകത്തു എഴുന്നെള്ളി] ഹവആചാരവും നടത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അതാകുന്നതു:

1) ഉ. 2) നന്ദവാരിലേ ബംഗർ. 3) അജിലർ. 4) മൂലധിവിയിലേ ചെറുടർ. 5) മുളക്കിയിലെ സാമന്തർ.

1) തോലും കാലും.	10) വീരചങ്ങല.
2) കണ്.	11) വിരിതു.
3) കരിമ്പടം.	12) വാദ്യം.
4) അങ്കം. ¹⁾	13) നിയമവെടി.
5) ചുങ്കം.	14) നെററിപ്പട്ടം.
6) ഏഴ്.	15) പടവീരം. ²⁾
7) കോഴ്.	16) പരക്കംകുത്തു.
8) ആന.	17) മുന്നിൽതളി.
9) വാൾ.	18) ചിത്തറിളി.

എന്നിങ്ങിനെ ഹൃദയ പോലനാട്ടാചാരം — ശേഷം കുറുമ്പരാതി³⁾ രാജാവിന്നു നന്നു കാതം നാടും ദേവജനം പിറന്ന നായർ ൩൦൦൦൦൦വും അവർക്കു ൧൦൦൦ തരയും കൊടുത്തു. (പിന്നെ കൊല്ലം മുക്കാതം നാടുവാഴ്ചവാൻ കൊല്ലത്തുരാജാവിന്നും, വേണനാടും ഓണനാടും കൂടിയ നടുവിൽ ഐങ്കാതം വഴിനാടു പന്തളം രാജാവിന്നും കൊടുത്തു. പറ്റപ്പു സ്വരൂപം, വെട്ടത്ത സ്വരൂപം, കായങ്കുളത്ത മേറായി സ്വരൂപവും മറ്റും കല്പിച്ചു.) (ഒടുക്കം മഹാമഖവേല ആചരിച്ചു നടത്തുവാൻ വള്ളുവക്കോനാതിരി രാജാവിന്നു തിരുനാവായി മണൽപ്പുറവും നാടും ൧൦൦൦൦ നായരും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു, ആറങ്ങാടു⁴⁾ സ്വരൂപം എന്നതളിച്ചെയ്തു. സ്വരൂപം രക്ഷിപ്പാൻ ചോവരക്കുറ്റിൽ തിരുമാനാംകുന്നത്തു ഗോപതിയെ സ്ഥാനപരദേവതയാക്കി കല്പിക്കയും ചെയ്തു).—ഇങ്ങിനെ ഹൃദയനാടും ഹൃദയരാജാക്കന്മാർക്കു കൊടുത്തു ഹൃദയചാരവും കല്പിച്ചു. പനിയുതും ചോവരവും ൨ കൂറും

1) വിരുത്തി. 2) പട്ടുവീടു. 3) — തിയാതിരി. 4) ആങ്ങോട്ടൂർ.

(പരവുകൂറും ഇങ്ങിനെ മൂന്നു), ഭാട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണം ഈ മൂന്നു കൂറിൽ ആറാറു (ഘ) സംഘവും അവർ കല്പിച്ചു. (അതിന്റെ പേരുകൾ, ഭാട്ടകൂറിൽ: നെന്മിനിചോവരം, ആട്ടിച്ചുണ്ട, നാട്ടി ഇങ്ങിനെ ആറും, പ്രഭാകരക്കൂറിൽ: പാലവാക്കു, വിതിവെള്ളം, തിട്ടചാഴി ഇതാറും, വ്യാകരണകൂറിൽ: തത്തവെഴുവും, വല്ലകണ്ട, ഇതാറും ഇങ്ങിനെ ഘ സംഘം.) കാരോത്തത്തനെ കാരോത്ത നാട്ടിൽ വാഴ്ച ചെയ്തു ചേരമാൻ പെരുമാൾ എന്ന രാജാവു.

പെരുമാൾ രാജ്യം അംശിച്ചു കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞു എന്നും മകത്തു അശുവിനു പുറപ്പാടായെന്നും കേട്ടു പൂർണ്ണക്കോനം (ഇരിവർ ഏറാടിമാരും) [മാനിച്ചൻ കൃഷ്ണരായരോടു പട ഏറു മരിച്ചു എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു.] മങ്ങാട്ടുണ്ണിക്കുമാരമേനോനും (തൃക്കാരിയൂർ ചിത്രകൂടത്തിൽ) ചെന്നു പെരുമാളെ കാണുംപോഴെക്കു, രാജ്യം വേണ്ടപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്കു പകർത്തുകൊടുത്തുപോയല്ലോ, ഇനി എന്തു വേണ്ടതു എന്നു വിചാരിച്ചു. “ഇനി കോഴിക്കൂറുന്ന ദേശവും ചുള്ളിക്കാടും ഉണ്ടു. അതു നിങ്ങൾക്കു തരാം. (നിങ്ങൾ കുറഞ്ഞു ഒരു മുഞ്ച വന്നില്ലല്ലോ)” എന്നു പെരുമാൾ അരുളിച്ചെയ്താറെ, അതു മതി എന്നു നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷം ചേരമാൻപെരുമാൾ (വള്ളുവക്കോനാതിരിയെ കൂട നിന്തി പൊൻശംഖിൽ വെള്ളം പകർന്നു ശേഷിച്ചുണ്ടായിരുന്ന കോഴിക്കോടും ചുള്ളിക്കാടും ആനക്കോലാൽ മൂക്കോൽവഴിയും (കാതിയാർ മുതലായ ജോനകരെയും മകത്തേ കുപ്പൽ ഓടിപ്പാനും മാമാങ്ങവേല പാലിപ്പാനും) വാളും വാളിൻ (മുന) മേൽ

നീതം പകന്നു കൊടുത്തു “നിങ്ങൾ ചത്തും കൊന്നും അടക്കിക്കൊൾക” എന്നാജ്ഞയും “ഈ മനനാട്ടിൽ മുഴുവനും ഞാനീയായിട്ടു മേൽകോയ്ക്കസ്ഥാനം നടത്തിക്കൊൾക” എന്നുജ്ഞയും കൊടുത്തശേഷം, കൈനിയ വാങ്ങി പൂന്തുറക്കോനാതിരി രാജാവു വഴിഞ്ഞ നീർ മുന്പിനാൽ കുടിച്ചുകൊണ്ടാൻ തൊടുവിടമുളതു ഉണ്ണിക്കുമാരനമ്പിയാർ. അന്നേരം പെരുമാൾ തിരുനാവാൾ മങ്ങാട്ടുരാരിച്ചുമേനോൻ എന്നും കുന്നലക്കോനാതിരിക്കു ഇളങ്കു നമ്പിയാതിരി തിരുമുല്ലാടെന്നും അരുളിച്ചെയ്തു. അന്നു പരമധാനിയും¹⁾ പള്ളിമാറടിയും, വെങ്കൊററക്കുട പിടിപ്പിക്കു, വെള്ളിക്കാളം വിളിപ്പിക്കു, ആലവട്ടം, വെഞ്ചാമരം വീശിക്കു, കള്ളരെയും ദുഷ്ടരെയും ശിക്ഷിക്കു, പശുവെയും ബ്രാഹ്മണരെയും ആനന്ദിപ്പിക്കു, പെണ്ണുപിള്ളയും രക്ഷിക്കു, നാട്ടുകുടും, ചുവ ആചാരവും, കുത്തുവിളക്കു, പന്തക്കിഴയും, മുത്തക്കുടയും, പച്ചത്തഴയും, അനുപമക്കൊടി, നടവെടി ഇങ്ങിനെ ഉള്ള രാജഭോഗങ്ങളും കൊടുത്തു, “അറയും തുറയും” ആമവും കഴവും തീർത്തു തളിയും സങ്കേതവും രക്ഷിച്ചു രാജാലങ്കാരത്തോടും കൂടി ഏകച്ഛത്രാധിപതിയായി ആഴി ചൂഴും ഉഴിയിങ്കൽ കുമാരിഗോകണ്ഠപയ്യന്തം അടക്കിവാണു കൊൾക” എന്നരുളിച്ചെയ്തു. നരപതിയംശത്തോടു കൂടി നൂറൊട്ടു പട്ടംകെട്ടി വാഴുവാനുക്കു വണ്ണം മാനിച്ചു വാളും വിക്രമന്നു നീതം കൊടുത്തു. അതു കണ്ടപ്പോൾ വള്ളുവക്കോനാതിരി ചേരമാൻപെരുമാളോടുണർത്തിച്ചു “വെട്ടി ജയിച്ചു കൊൾക

* 1) — വത്തനി. 2) തളയും.

ക എനിട്ടല്ലോ വാൾ കൊടുത്തതു. ഇനി ഏനി
 കോര രക്ഷ കല്പിക്കേണം” എന്നൊരു ചൊൽക്കൾ
 ആകട്ടെ “തടുത്തുനിന്നു കൊൾക എന്നു കല്പിച്ചു
 വള്ളവക്കോനാതിരിയെ പലിശയും കൊടുത്തു. (പ
 ലിശയും മൂന്നു വെട്ടും കൊടുത്തു) ജയിപ്പാനായിട്ടു വാ
 ലും, തടുത്തു രക്ഷിപ്പാനായി പലിശയും കൊടുത്തു
 പോക കൊണ്ടു എന്നും വള്ളവക്കോനാതിരിയോടു
 പട ഉടിച്ചുടാ. വേണാടടികളും കോലത്തിരിയും
 ഇവർ ഒഴികെ ഉള്ള രാജാക്കന്മാരോടു എഴുത്തുപെട്ടു
 കൊൾക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു (നെടിയിരിപ്പു) നി
 ടിവിരിപ്പിൻ സ്വരൂപം എന്നും കല്പിക്കയും ചെയ്തു.
 (ഇങ്ങിനെ ഹനാട്ടിലും ഹവരാജാക്കന്മാരെ വാഴി
 ച്ചതിന്റെ ശേഷം: നമ്പി, നമ്പിടി, നമ്പൂരി, ന
 മ്പിയാതിരി എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ളവർക്കു ഒരോ ദേശം
 കൊടുത്തു. അവർ ഒരോ സ്വരൂപത്തിങ്കൽനിന്നു
 മാടമ്പിയായി കല്പിച്ചു. വെള്ളാളർക്കു പല നാട്ടി
 ലും ഇടവാഴ്ച സ്ഥാനവും വാഴം (വാഴുന്നോർ), കർത്താ,
 കമ്പമ്മികികൾ, നായർ, മേനോൻ, പിള്ള, പണി
 കർ എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള പേരുകളും കല്പിച്ചു. ഹനാ
 ട്ടിലും കല്പിച്ചു നീതിക്കും നിലക്കും വാട്ടും വരാതെ
 നടത്തേണം എന്നും മയ്യാദയും ആചാരവും പട്ടോല
 പെട്ടുടക്കേണം എന്നും രാജാജോടു കല്പിച്ചു. ഹവേ
 ണനാട്ടുതുപ്പാസ്വരൂപത്തിങ്കൽ കല്ക്കുളത്തു ഓമന പൂ
 തിയ കോവില്ലിൽ പണ്ടാരപ്പിള്ള, ര. ചെരിമ്പട
 റ്റുപ്പിൽ വാലിയത്തു മേനോൻ, ന. ഏറനാട്ടുനെടിവി
 റിപ്പിൽ മങ്ങാട്ടുരാരിച്ചമേനോൻ, ര. കോലത്തിരി
 സ്വരൂപത്തിൽ പുതുശ്ശേരി നമ്പിയാർ, നാട്ടുധികാരി

കണക്കുപിള്ള. മങ്ങാട്ടച്ചന്നു പ്രഭുതം കൂട കല്പിക്ക
കൊണ്ടു ശേഷം ൩ ആളും മേനോന്നു വഴക്കം ചെ
യ്തേണം. കർക്കടകമാസം മകരമാസത്തിൽ വരുന്ന സ
ൽപൂയത്തിന്നാൾ തിരുനാവായി മണലുറത്തു ഈ
നാലു പട്ടോലക്കാരും ഒരു നിലയിൽ കൂടി ഇരുന്നു,
പട്ടോലയും നിവിൻ, കുമാരിഗോകണ്ഠത്തിനക
ത്തു അഴിയുന്ന മയ്യാദയും അടുക്കും ആചാരവും മേ
പ്പെടുത്തു, ബ്രാഹ്മണരെയും മാടമ്പികളെയും പ്രജക
ളെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും ബോധിപ്പിച്ചു, വള്ളുവക്കോ
നിൽ തൃക്കൈക്കുടൈക്കു വേലയായി മനോട്ടിലേ പ്ര
ജകൾക്കു കൈയും അലങ്കാരമായ ഒരു മഹാമഖവേ
ല നടത്തേണം എന്നു കല്പിച്ചു.) [പതിനേഴു നാട്ടിലു
ള്ള മാടമ്പികളും നാടടക്കി വളർത്തുകോട്ടയിൽ പുരു
ഷാന്തരത്തിങ്കൽ രാജാഭിഷേകത്തിന്നു കെട്ടും കിഴിയും
ഒപ്പിച്ചേപ്പു എന്നും, കോലത്തിരി വടക്കുപെരുമാളുടെ
തൃക്കാലു കണ്ടു വഴക്കം ചെയ്തു എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു.]

ഇങ്ങിനെ എല്ലാം കല്പിച്ചു. (തിരുനാവായി മണ
ലുറത്തുനിന്നു തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തിന്നു വേദക്കാരരെ ക
ല്പലിൽനിന്നു കരൈക്കുത്തിച്ചു) അശുവിന്നു എഴുന്നെ
ള്ളുവാൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോയിൽ എഴുന്നള്ളുകയും
ചെയ്തു. (വേദക്കാരനായി കക്കത്തക്ക കുപ്പലിൽ ക
രേരി ചേരമാൻപെരുമാൾ മക്കുത്തിന്നു എഴുന്നള്ളു
കയും ചെയ്തു. ചേരമാൻ ദേശപ്രാപ്തഃ എന്ന കല്പി,
ക്രിസ്താബ്ദം ൩൭൭.)

[മാറ്റിപ്പള്ളിമാർ പറയുന്ന പഴമ കേട്ടാലും: ചേര
മാൻപെരുമാൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്തുനിന്നു ക
ല്പലിൽ ഗുഡമായി കയറി, കൊയിലാണ്ടികൊല്ല

ത്തിന്റെ തൂക്കിൽ ഒരു ദിവസം പാത്ത്, പിറന്നാളി-
 സം ധർമ്മപട്ടണത്ത് എത്തി, ൩ ദിവസം പാത്ത് ധ-
 മ്പട്ടണത്തു കോവിലകം രക്ഷിപ്പാൻ താമ്രതിരി-
 യെ ഏല്പിച്ചു; കപ്പലിൽ കയറി പോയതിന്റെ ശേ-
 ഷം കൊടുങ്ങല്ലൂർനിന്നു കപ്പൽക്കാരന്മാരും മറ്റും പോയി
 പെരുമാൾ കയറിയ കപ്പൽക്കാരനായി വളരെ യുദ്ധമു-
 ണ്ടായി പിടികൂടാതെ സെമർമുക്കല്ല എന്ന വന്ത-
 രിൽ ചെന്നിറങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ മരമ്മ-
 ത്തന്നെവി ജിദ്ധ എന്ന നാട്ടിൽ പാത്ത്യാണു. അ-
 വിടെ ചെന്നു തങ്ങളിൽ കണ്ടു മാറ്റം വിശ്വസിച്ചു,
 താജ്ദീൻ എന്ന പേരുമായി, മാലിക്കുറുബിബ്ബീനാ
 എന്ന അറവിൽ രാജാവിന്റെ പെങ്ങളായ റജിയത്ത
 എന്നവളെ കെട്ടി. വെഷം പാത്ത്തിന്റെ ശേഷം
 മേൽപറഞ്ഞ രാജാവും മകൾ പതിനഞ്ചും പെരു-
 മാളും കൂടി സെമർമുക്കല്ല എന്ന നാട്ടിൽ വന്നു
 വിശാലമായ വീടും പള്ളിയും ഉണ്ടാക്കി. സുഖേനപാ-
 ത്തുവതമ്പോൾ മലയാളത്തിൽ വന്നു ദീൻ നടത്തേ-
 ണ്തിന്നു യാത്രഭാവിച്ചു ഒരുങ്ങി ഇരിക്കുമ്പോൾ ശീ-
 തപ്പനി പിടിച്ചു വലഞ്ഞതിന്റെ അനന്തരം മല-
 യാളത്തിലേ രാജാക്കന്മാർ കത്തുകൾക്കോടും കൂടി പറ-
 ണ്തു രാജാവെ പുത്രരോടും കൂടി പുറപ്പെട്ടിട്ടുതി-
 ന്റെ ശേഷം താജ്ദീൻ കഴിഞ്ഞു താനുണ്ടാക്കിയ
 പള്ളിയിൽ തന്നെ മറച്ചെയ്യയും ചെയ്തു. ആ രാ-
 ജാവു പെരുമാളുടെ മൃഗ്യം ഏഴുതളകളും ഏഴുതള-
 ഭായ്യാപുത്രാദികൾക്കോടും കൂടി രക്തപ്പിലായി കയറി
 ഓടിയപ്പോൾ ഒരു കപ്പൽ മധുരയുടെ തൂക്കിലെത്തി
 നാലാം മകനായ തകയ്യദീനും മറ്റും ഇറങ്ങി പള്ളി

യും മറ്റും എടുത്തു പാക്കയും ചെയ്തു. മറ്റേ കപ്പൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ എത്തി രാജസമ്മതത്താലേ അവിടെ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കിച്ചു മുഹമ്മത് കാദിയാസ്സാത്ത്. ൩ ആമത് കൊയിലാണ്ടിക്ക് സമീപം കൊല്ലത്തുപള്ളി: അസൻകാദി, ൪. മാടായിപ്പള്ളി: അബിദുററമാൻ കാദി, ൫. വാക്കന്നൂർപള്ളി എബ്രാഹീംകാദി, ൬. മൈക്കളത്ത് പള്ളി: മൂസ്സുകാദി, ൭. കാഞ്ഞരോട്ട്: മാലിക്കാദി, ൮. ശിരവുപട്ടണത്തു പള്ളി: ശിറാബുദ്ദീൻകാദി, ൯. ധർമ്മപട്ടണത്തുപള്ളി: ഉസൈൻകാദി, ൧൦. പന്തലാനിയിൽ പള്ളി: സൈദുദ്ദീൻകാദി, ൧൧. ചാലിയത്തു: സൈനുദ്ദീൻകാദി. ഇങ്ങിനെ അറവിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന കരിങ്കല്ല് ഓരോന്നിട്ടു ൧൧ പള്ളികളെ എടുത്തു, രാജാവും മറ്റും വന്നു മലയാളത്തിൽ എല്ലാടവും ദീൻ നടത്തിച്ചു സുഖമായിരിക്കുമ്പോൾ ദീനം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു കൊടുങ്ങല്ലൂർപള്ളിയിൽ തന്നെ മറചെയ്യയും ചെയ്തു. പെരുമാളുമായി കാണുമ്പോൾ നെവിടെ ഉവെയ്ക്കാകുന്നു.]

൩. തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ കാലം.

൧. താമ്രതിരി ചോലനാടടക്കിയതു.

മലയാളഭൂപതിമാരിൽ വിശേഷം പ്രതി കുന്നലക്കോനാതിരിരാജാവു കുന്നിന്നും ആലുക്കും അധിപതി എന്നു മലവഴിയും കടൽവഴിയും വരുന്ന ശത്രുക്കളെ നിർത്തുകകൊണ്ടത്രേ പറയുന്നതു. കുന്നലക്കോനാതിരി ചോലനാടുലോകരെയും തനിക്കാക്കിക്കൊ

പ്ലാൻ എന്തു തെളായം എന്നു നിരൂപിച്ചു പന്നിയ
 ജരയാതിൽ മാടത്തിൽ ഇതന്നു ചരവക്കുറിലും പൂ
 തുക്കോട്ടക്കുറിലും ഉള്ള ഇടപ്രഭുക്കന്മാരെ എഴുതി അ
 യച്ചു വരുത്തി. “നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു ബന്ധുവായി
 റിക്കോണം¹⁾ എന്നാൽ അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു കൈ
 പിടിച്ചു സമയം ചെരൂ. ചരവക്കുറിൽ മുല്ലട്ട
 വെട്ടുമുടയ കോറിൽ പാട്ടിന്നു²⁾ ചയ്ക്കുനാട്ട് ന
 ന്വിടീക്ക് ൫൦൦൦³⁾ നായർ, മങ്ങാട്ട് നമ്പിടീക്ക് ൧൨
 നായർ, മുക്കടക്കോട്ട് ൩ താവഴിയിലും കൂടി ൫൦൦ നാ
 യർ⁴⁾, പെരിയാണ്ടമുക്കിൽ കിഴക്കേ നമ്പിടീക്കു ൧൦൦൦
 നായർ. ഇതു ക്കൊരും കൂടക്കുടവിന്നു പടിഞ്ഞാറേ
 ചരവക്കുറായിട്ടുള്ളതു. ഇനി പുതുക്കോട്ടക്കുറിൽ കാ
 രണപ്പെട്ട തിരുമലശ്ശേരി നമ്പൂതിരിപാട്ടിന്നു ൩൦൦൦
 നായർ, മാണിയൂർ നമ്പിടീക്കു ൧൦൦, കോഴിക്കൊല്ലി⁵⁾
 നായർ ൩൦൦, പെരിയാണ്ടമുക്കിൽ പടിഞ്ഞാറേ
 നമ്പിടീക്ക് ൫൦൦, കൊടുമ്മൽ പടനായകൻ ൩൦൦,
 ഇരിക്കാലിക്കൽ അധികാരൻ ൩൦൦. ഇതൊക്കെയും
 കൂടക്കുടവിന്നു പടിഞ്ഞാറേ പുതുക്കോട്ടക്കുറിലുള്ളതു.
 നെടുങ്ങനാടു മീത്തൽ തെക്കുംകൂറിൽ കത്താറു
 ൧൦൦൦നായർ, കാരക്കോട്ടുമുത്തനായർ ൧൦൦൦, വീട്ടിയക്കാ
 ടുപടനായർ ൩൦൦, വീടിക്കാട്ട്⁶⁾ തെക്കുനായർ ൧൦൦;
 ഇതു തെക്കുംകൂറു. കൂടക്കുടവിന്നു കിഴക്കേ നെടുങ്ങ
 നാട്ടിന്നു മീത്തൽ വടക്കൻ കൂറിൽ കത്താറു ൧൦൦,
 കരിമ്പുഴ ഇപ്പമ്പിലാശ്ശേരി നായർ ൩൦൦, കണ്ണന്നൂർ
 പടനായർ ൫൦൦, നെടുങ്ങനാടുപടനായർ ൩൦൦,

1) തുണയായി നില്ക്കുകയും ചെയ്യണം. 2) 5000 നായർക്കുപ്രഭു.
 3) 4000 — 1000. 4) 5000. 5) — ജി. 6) വീട്ടിൽക്കൂട്ട്.

തെക്കുകൂറ്റിൽ വടക്കന്നായർ ൩൦൦, മുരിയലാട്ട്നായർ ൩൦൦, ചേരങ്ങാട്ടു കുളപ്പള്ളിനായർ ൩൦൦, മുളഞ്ഞ പടന്നായർ ൩൦൦, മങ്കര ൭൦൦, വെണ്ണഞ്ചേർ വെള്ളോട്ടുഅധികാരൻ ൧൦൦, കുഴൽകുന്നത്തു പുളിയക്കോട്ടു മൂത്തനായർ ൭൦൦, കൊങ്ങല്ലേരി നായർ ൧൦൦, ആലിപ്പറമ്പിൽ മേനോൻ ൧൦൦, മേലേത്തലചാപ്പം കേളനെല്ലൂർതലപ്പാപ്പം കൂടി ൭൦൦, അതുവു കൂടി കതിരപട്ടത്തുനായർ ൭൦൦൦, വെണ്ണാട്ടുന്നമ്പിടി ൧൦൦൦, മാച്ചറി രാമൻഉള്ളാടർ ൧൦൦൦, വടകരേ കൂറ്റിൽ പിലാശ്ശേരിനായർ ൭൦. ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും മാടമ്പികളും പുരുഷാരവും അന്നു കൂടി ചരവക്കുറായുള്ളവർ താമൂതിരിയുടെക്കടക്കീഴ് വേലെയാക്കി, പുതുക്കോട്ടക്കൂറ്റിൽ ഉള്ളവർ (ഏറനാട്ടു) ഇളങ്കുറമ്പിയാതിരിതിരുമുല്പാട്ടിലേ തൃക്കൈക്കടക്കീഴ് വേലയാക്കി, പുരുഷാരവും അടുപ്പിച്ചതും ചെയ്തു. പന്നിയങ്കര ഇരുന്നള്ളി നാലുപന്തിരാണ്ടു കാലം പൊറളാതിരി രാജാവോടു കുന്നലക്കോനാതിരി പട കൂടുകയല്ലോ ചെയ്തതു. - പോലനാടു മുക്കാതം വഴിനാടു മെതറയും ൧൦൦൦൦ നായരും അതിൽ ൩ കൂട്ടവും ൩൨ തറവാട്ടുകാരും ൭ അകമ്പടിജനവും (കാരമ്മപെററ മക്കൾ, ഒരു കൂലിച്ചേകം, ഒരു ചെമ്പിലേ ചോറു, ഒരു കുടക്കീഴിൽ വേല); ഇങ്ങിനെ അത്രെ പൊറളാതിരിരാജാവിന്നാകുന്നതു.

അവരോടു കുന്നലക്കോനാതിരി പടവെട്ടി ആവതില്ലാഞ്ഞു ഒഴിച്ചുപോയതിന്റെ ശേഷം - [ശ്രീ ചോർക്കൊല്ലിക്കു എഴുന്നള്ളി, ന മാസം ഭഗവതിയെ സേവിച്ചു പ്രതൃഷ്ഠമായാറെ: ഞാൻ ചെയ്യുന്ന

ദിക്ഷ കൈ ജയിപ്പാത്തകുവണ്ണം നിന്തിരുവടി കൂടി
 ഐൻറ രാജ്യത്തേക്കു എഴുന്നള്ളുകയും വേണം എ
 ന്നണത്തിച്ചാരെ: അപ്രകാരം തന്നെ എന്നു വരവും
 കൊടുത്തു, വാതിലിന്മേൽ മറഞ്ഞിരുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഭ
 ഗവതിയുടെ നിത്യസാന്നിദ്ധ്യം വാതിലിന്മേൽ തന്നെ
 ഉണ്ട് എന്നു നിശ്ചയിച്ചു വാതിൽ കൂടെ കൊണ്ടു പോ
 ത്വരൂതും ചെയ്തു. ഇങ്ങു വന്നു മാനവിക്രമന്മാരും വെ
 ട്ടുമുടയ കോവിലും കൂട വിചാരിച്ചിട്ടു അ കമ്പടിജ
 നം പതിനായിരത്തെയും സ്വാധീനമാക്കേണം എ
 ന്നു കല്പിച്ചു; ഉണ്ണിക്കുമാരമേനവനെയും പാറചങ്കര
 നമ്പിയെയും അകമ്പടിജനരുമായി കണ്ടു പറവാന്ത
 കുവണ്ണം പറഞ്ഞയച്ചാരെ, അവർ ഇരുവരും കൂടി
 ചെന്നു പ്രധാനന്മാരുമായി കണ്ടു പറഞ്ഞു, ഗണപ
 തിയുടെ നിത്യസാന്നിദ്ധ്യമുള്ള പേരമ്പിലാകുൽ എ
 ന്നു കുറിച്ചു അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഉച്ചതിരിഞ്ഞിട്ടു
 മാനവിക്രമന്മാരും ബ്രാഹ്മണരും പേരൻപിലാകുലേ
 ക്കു ചെന്നപ്പോൾ അകമ്പടിജനത്തിൽ പ്രധാനമാ
 യിരിക്കുന്നവരെ കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു, അന്യോന്യം കീ
 ഴിൽ കഴിഞ്ഞ വൃത്താന്തങ്ങൾ എപ്പോഴൊട്ടുതും പറ
 ഞ്ഞു, ചൊറളാതിരിയെ ഒഴിപ്പിപ്പാൻ പ്രയത്നം ചെ
 യ്ക്കുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ വിപരീതമായ്തരിക ഇല്ല എന്നും
 പറഞ്ഞാരെ; നമ്മുടെ സ്ഥാനവും നിങ്ങളുടെ സ്ഥാ
 നവും ഒരുപോലെ ആക്കി വെച്ചേക്കുന്നുണ്ടു എന്നു
 സമയം ചെയ്തു. പിന്നെ ചൊറളാതിരിക്ക് ഇഷ്ടനാ
 യി കായ്ക്കുക്കാരനായിരിക്കുന്ന മേനോക്കിയെ കൂട്ടി
 കൊണ്ടു വിചാരിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്യാതെ ചൊറളാതി
 രിയെ പിഴുക്കി അന്നാടു കടത്തിയാക്കി പോലുന്നാടു

സ്വാധീനമാക്കി തന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു ഈ രാജ്യം ഉള്ളെന്നും ഏറക്കുറവില്ലാതെ സ്ഥാനങ്ങൾ കൂട്ടിത്തന്നതിനെ സമയം ചെയ്താൽ ഒഴിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരവും പറഞ്ഞാറെ, മേനോക്കിയോടു ഇളമയാക്കിയേക്കുന്നുണ്ടു (മകുറാശ്ശേറനാട് വാഴ്ചയായി പാതി കോയ്മസ്ഥാനവും നാടും ലോകരെയും തന്നേക്കുന്നുണ്ടു) എന്നു സമയം ചെയ്തു—നാലർ കാൽക്കുമാർ (ച. അച്ചനും, മ. ഇളയതും, ന. പണിക്കരും, ര. പാറനമ്പിയും) കൂടി നിരൂപിച്ചു (നായികിയായിരിക്കുന്ന ചാലപ്പുറത്തമ്മ) നാലകത്തുട്ടമ്മയെ കണ്ടു, (ഇങ്ങു ബന്ധുവായി നിന്നുകൊണ്ടു) കോട്ട പിടിപ്പാത്തുകുറുപ്പണം ഒരുപായം ഉണ്ടാക്കി (ഒരുപദേശം) തരേണം എന്നാൽ ര. അനയം ൨൦൦൦൦ പണവും തന്നേക്കുന്നുണ്ടു; (അതു തന്നേ യല്ല കോട്ടവാതിൽ തുറന്നു തന്നു എന്നു വരികിൽ ര. വീട്ടിൽ അമ്മസ്ഥാനവും തന്നു നാലാം കൂറാക്കി വാഴിച്ചേക്കുന്നതുണ്ടു) എന്നു സമയം ചെയ്തു സമ്മതിച്ചു ചെന്നതിന്റെ ശേഷം, (പൊറളാതിരി ജ്യേഷ്ഠനെ കാണാൻ അന്നത്തരവരായിട്ടുള്ള തമ്പുരാക്കന്മാരെയും തമ്പുരാട്ടിമാരെയും കോലത്തുനാട്ടിലേക്കു എഴുന്നള്ളിച്ചു താൻ പോലൂരെ കോട്ടയിൽ ഇരിപ്പുതും ചെയ്തു. അപ്രകാരം കോഴിക്കോട്ടേക്കു എഴുതി അയച്ചാറെ മാനവിക്രമന്മാരും മറ്റും എല്ലാവരും ശ്രമിച്ചു പുലകാലേ) പൊറളാതിരി ഉലപ്പെണ്ണ ചാത്തി മറക്കളങ്ങരെക്കു എഴുന്നള്ളിയ നേരം കോട്ടവാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തു. (നെടിയിരിപ്പു) കോട്ടെക്കകത്തു കടന്നിരുന്നു മൂന്നു (കുററി) വെടിയും വെപ്പിച്ചു. വെടി കേട്ടാറെ

“ചതിച്ചിതോ” എന്നെന്നു പൊറളാതിരിരാജാവതളിച്ചെയ്തു, നീരാട്ടുകളി കഴിയാതെ കണ്ടു കോലടി¹⁾ കോവിലേക്കു എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്നു നീരാട്ടുകളി കഴിഞ്ഞു കായക്കുഞ്ഞി അമരേത്തും²⁾ കഴിഞ്ഞു കീഴലൂതം കുറമ്പട്ടം ഉള്ള ലോകരെ വരുത്തി അരുളിച്ചെയ്തു: “പോലൂതം ചെറുപറയും³⁾ ആൺ പെറാതെ⁴⁾ ഇരിക്കട്ടെ ആൺ പിറന്നു എങ്കിലും ഉചിതം നടത്താതെ ഇരിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പുരമേലൂരയും വിരിയൻ വളയും വീരാളിപ്പട്ടുക്കയും ചോത്ത⁵⁾ ഉഴുകയും⁶⁾ അരുതു. നിങ്ങൾ എനിക്കു തുണയായി നില്ക്കയും വേണം⁷⁾ നാട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷയ്ക്കു⁸⁾ ഏറക്കുറവു മൂടാതെ⁹⁾ ഇരിക്ക എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഒരു താഴ്ചയും വീഴ്ചയും വരാതെ കണ്ണിന്നും കൈക്കും മുമ്പു¹⁰⁾ ഇരിക്കട്ടെ” എന്നു പൊറളാതിരിരാജാവു അനുഗ്രഹിച്ചുതളിച്ചെയ്തു. (അങ്ങിനെ തന്നെ ഉണർത്തിപ്പുതും ചെയ്തു. അകമ്പടി നടന്നു തുറശ്ശേരി കടത്തി വിട്ടു വണങ്ങി പോന്നു കീഴലൂർ നായന്നാർ എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു.) തുറശ്ശേരി കടന്നുഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. [നീരാട്ടുകളിക്കു എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ ആയിരം നായർ കോട്ട വളഞ്ഞപ്രകാരം അറിഞ്ഞിട്ടു വേഗേന കോട്ടെക്കുള്ളിൽ എഴുന്നള്ളി മേനോക്കിയെയും ചാലപ്പറത്തു നായകിയെയും തിരുമുമ്പിൽ വരുത്തി: നിങ്ങൾ ഇരിവരും മുമ്പിന്നാൽ

1) കോലോടി. 2) അമൃതം. 3) ചെറുപറയും. 4) പിറക്കുതെ
5) കൂട്ടി. 6) കുറക്കയും. 7) തുണയായിരിക്കട്ടെ. 8) ചൈതന്യത്തിന്നു. 9) വന്നുപോകാതെ. 10) മുൻകൈസ്ഥാനവും അവകാശം നാട്ടിൽ നിങ്ങൾക്കായി.

പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നെ എന്നു നമുക്കു വഴിപോലെ ബോധിപ്പുകയും ചെയ്തു. മരിക്കുകയോ രാജ്യം ഒഴിഞ്ഞു പോകുകയോ വേണ്ട എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചു പറയേണം എന്നുള്ളിടത്തുതന്നെ: യുദ്ധം ചെയ്തു രാജാവു മരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ കൂട മരിക്കേണ്ടിവരും എന്നു കല്പിച്ചു, മാനവിക്രമന്മാരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു ജയിപ്പാൻ പണിയാകുന്നത്; അതുകൊണ്ടു രാജ്യം ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നത് നല്ലതാകുന്നു എന്നുണർത്തിച്ചാൽ: നമ്മുടെ ലോകത്തെ കൂട്ടി വരുത്തി യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടു നില്ക്കുകയും വേണം അപ്പോൾ ഞാൻ വേഷം മാറി പോയ്ക്കൊള്ളുന്നതുമുണ്ടു്. അപ്രകാരം ചെയ്തു പൊറുത്തിരി കോട്ട ഒഴിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തു.

|പൊറുത്തിരി രാജ്യഭ്രഷ്ടനായി യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റു പുറപ്പെട്ടു ചെന്നു ആ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ വിശ്വസിച്ച് കോലത്തിരിയെ കണ്ടാറെ മുഖ്യസ്ഥാനത്തിന്നു മൂക്കാതം നാടും ൩൦൦൦ നായരെയും കൊടുത്തു നാട്ടടി എന്ന (അടിയോടി) പേർ കൊടുത്തിരുത്തുകയും ചെയ്തു. ആ വംശമത്രേ കടുത്തനാട്ടുതമ്പുരാനാകുന്നത്. കുറുമ്പിയാതിരിരാജാവുടെ സംവാദത്താൽ കോലത്തിരി കൊടുത്തിരിയെന്നു പൊറുത്തിരി രാജാവിന്നു: കടുത്തനാട്ടു മൂക്കാതംവഴി നാടും, പുതിയ കോയിലകത്തു വാഴുന്നോലും, ഇളങ്കുളം കുറുപ്പും, തോട്ടത്തിൽനമ്പിയാതം, നാരങ്ങാളിനമ്പിയാതം, ചോക്കാട്ടശ്ശേരി നമ്പിയാതം, ചെമ്പറകുറുപ്പും, ൩൦൦൦ നായരും, കാവിൽ ഭഗവതിയും; ഇങ്ങിനെ കവിയടക്കം.

അങ്ങിനെ അടക്കം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം താ

മൃതിരിപ്പാട്ടിലേ വലിയ തമ്പുരാൻ മേനോക്കി ഏറ നാട്ടു വാഴ്ചയാക്കി പാതികോയ്യയും ൫൦൦൦ നായരെയും കല്പിച്ചു, “പൊറളാതിരിയുടെ കോയ്യ നടത്തി കൊൾക വേണ്ടും” എന്നു പ്രഭാകരക്കുററിൽ കിഴിന്നിയാരെ¹⁾ കൈപിടിച്ച്: “ഒളളൂർ പോലൂർ, തലകൊല്ലത്തൂർ, ചേളന്നൂർ എന്നിങ്ങിനെ ൨ മുക്കാല്പട്ടം ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ ദേവനെയും ദേവസ്വവും രക്ഷിച്ചു, കിഴിന്നിയാക്ക് സംബന്ധമുള്ള ഇല്ലങ്ങളും ഭവനങ്ങളും പരിപാലിച്ചു, ശേഷം ഒന്നിന്നു പാതി ഓളം ഇടവാഴ്ചക്കുറായി നടത്തി കൊള്ളൂ” എന്നു കല്പിച്ചു, “ഏറനാട്ടുമേനോനെന്നു” തിരുനാവൊഴിഞ്ഞു മിരിക്കുന്നു. കന്നലക്കോനാതിരിരാജാവു നായകിയാക്ക് വാഴ്ചസ്ഥാനങ്ങളും “കോഴിക്കോട്ടു തലച്ചെണ്ണാർ” എന്നു പേരും കല്പിച്ചു, വാളും പൂടവയും കൊടുക്കയും ചെയ്തു. — ശേഷം വടക്കുംപുറത്തു ലോകർ ഇണക്കും ചെയ്യാതെ പോർ തിരിഞ്ഞുനിന്നു: “നാട്ടിൽ ഈ കോയ്യ നടത്തി എങ്കിൽ നമ്മുടെ പെണ്ണുംപിള്ളെക്കും അടുക്കും ആചാരവും നീതിയിൻ നിലയും ഏറക്കുറവു വന്നുപോം” എന്നു ചൊല്ലിയ നേരം: “നാട്ടിൽ വഴിപിഴ വന്നു പോകാതെ കോയ്യ നടത്തുവാൻ തളിയിൽ ദോവൻ എന്നു കല്പിച്ചു, ദേവനെ സമക്ഷത്തിരക്കി കോവിൽ ഇരുത്തു” തലച്ചെണ്ണാർ എന്നു കല്പിച്ചു; “നാട്ടിൽ വഴിപിഴയെക്കുറവതം മുതൽ തളിയിൽ ദേവനു നെയ്യുമുതം മുട്ടാതെ കഴിച്ചു കൊള്ളൂ” എന്നു കല്പിച്ചു ലോകരെയും ബോധിപ്പിച്ചു, കാരണരെ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ശേഷം ൧൦൦൦൦൦വും രാജാവും ത

1) കീഴുനീർമേനോക്കിയെ?

മമിൽ വഴക്കം ചെയ്തു. അവർക്കു ഓരോരുത്തരും സ്ഥാനവും മേനിയും അവകാശവും കല്പിച്ചു, തന്റെ ചേകവരാക്കി ചേകവും കല്പിച്ചു, അച്ചനും ഇളയതിന്റെയും കടക്കീഴ് വേലയാക്കി, പേരൻപിലാക്കീഴ് യോഗം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടം ഇരുത്തി, അച്ചനും ഇളയനും നിഴൽതലൈക്കൽ ചെന്നു നിഴൽഭണ്ഡാരവും വെച്ചു, തിരുവളയനാട്ടുഭഗവതിയെ നിഴൽ പരദേവതയാക്കി, രാജാവിന്റെയും ലോകരുടെയും സ്ഥാനവും മേനിയും പറഞ്ഞു, കോട്ടനായന്മാരെ വരുത്തി, കൂട്ടവും കൊട്ടി കുറിച്ചു, പാറനമ്പിയെ കൊണ്ടു പള്ളിപ്പലക വെപ്പിച്ചു, ലോകർക്കു ശിലവിന്നും നാളും കോളും കൊടുപ്പാത്തക്കവണ്ണം കല്പിച്ചു, മേലുയ്യാദയും കീഴുയ്യാദയും അറിവാൻ മങ്ങാട്ടച്ചൻ പട്ടോലയാക്കി എഴുതി വെച്ചു, ലോകർക്കു പഴയിട പറവാനും എഴുതി വെച്ചു. അങ്ങിനെ ലോകരും വാഴ്ചയും കൂടി ചേന്നു ൧൦൦൦൦വും ൩൦൦൦൦വും ൩൦൦൦൦൦വും അകത്തു ടൂപരിഷയും ചെയ്തനാട്ടിങ്കരലോകരും കൂടി നാടു പരിപാലിച്ചിരിക്കും കാലം ഇടവാഴ്ചയും നാടുവാഴ്ചയും തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞു. ഇടവാഴ്ചക്കുറിൽ പക്ഷം തിരിഞ്ഞ വടക്കുംപുറത്തേ ലോകരും നാടുവാഴ്ചക്കുറിലേ പക്ഷം തിരിഞ്ഞ കിഴക്കു പുറത്തേലോകരും തമ്മിൽ വെട്ടിക്കൊല്ലിപ്പാത്തക്കവണ്ണം കച്ചിലയും കെട്ടി, ചെന്നവും തേച്ചു, ആയുധം ധരിച്ചു. വടക്കുപുറത്തു ലോകർ താമൂരി കോയിലകത്തു കടന്നു മരിപ്പാൻ വരുമ്പോൾ കിഴക്കുപുറത്ത് ലോകരും ആയുധം ധരിച്ചു, കോയിലകത്തിൻ പടികലും പാർത്തു. അതു കൊണ്ടു മങ്ങാട്ടച്ചൻ “ഇവർ തമ്മിൽ വെട്ടിമരിച്ചു

സ്വരൂപവും മുടിക്കും” എന്നു കണ്ടു അവരുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നു കായ്ബോധം വരുത്തി, ഇടച്ചയും തെളിയിച്ചു, ലോകർ തമ്മിൽ കൈപിടിപ്പിച്ചു: “തൊഴുതു വാങ്ങിപ്പോയി കൊൾവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്നേക്കും കൂലിച്ചേകമയ്യാദയായി നില്ക്കും” എന്നു മങ്ങാട്ടച്ചൻ പറഞ്ഞു, രാജാവിൻ തിരുമുമ്പിൽ നിന്നു ലോകരെക്കൊണ്ടു അറുപ്പണം വേലയും ചെയ്യിപ്പിച്ചു. പിന്നെ ലോകരുമായിട്ടു പല നിലത്തും കളിയും ഓലേരിപ്പാച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയും നടത്തി തുടങ്ങി. ശേഷം ആയമ്പാടി കോവിലകത്തു തമ്പുരാട്ടിയായിരിക്കുന്ന അമ്മയെ വാഴ്ചകഴിച്ചു, ഉപ്പു വാഴ്ചയും ഉകോവിലകവും ചമെച്ചു, പരദേവതമാരെയും കുടിവെച്ചു. അറുപ്പണം തന്നെ ഇടവാഴ്ചക്കുറി ലേക്കു “ഉപ്പു വാഴ്ചയായി നടത്തി കൊള്ളു” എന്നു വാളും പുടവയും കൊടുത്തു, “തണ്ടും പള്ളിച്ചാനെയും പെണ്ടികളെയും മുന്നിത്തളിയും ചിത്തവിളിയും അകമ്പടിസ്ഥാനവും ചെയ്തു കൊള്ളു” എന്നു കല്പിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു കുന്നിന്നു കോനാതിരി.

൨. കോഴിക്കോട്ട് നഗരം കെട്ടിയതു.

അതിന്റെ ശേഷം കോഴിക്കോട്ട് വേളാപുറത്തു കോട്ടയും പണിതീർത്തു അറയും തുറയും അടക്കി, ആലവട്ടം വെഞ്ചാമരവും വീശിപ്പുതും ചെയ്തു. [കിഴക്കേ സമുദ്രതീരത്തിങ്കൽ ഇരുനൊമ്പതെട്ടി കപ്പൽ കയറി മക്കത്തേക്കു ഓടി കച്ചവടം ചെയ്തു, വളരെ ചൊന്നും കൊണ്ടു കപ്പൽ പിടിപ്പുതല്ലാതെ കയറു

കകൊണ്ടു കപ്പൽ മുങ്ങുമാറായി. കോഴിക്കോട്ട് തുറക്കു നേരെ വന്നതിന്റെ ശേഷം കരകൾക്കു ചുറ്റും ഒരു പെട്ടിയിൽ പൊന്നെടുത്തു കൊണ്ടു താമ്രിതിരുമുന്ദിയിൽ തിരുമുഖ്യാട്ടു വെച്ചു വൃത്താന്തം ഉണർത്തിപ്പതുങ്ങെയ്തു. അതു കേട്ടു രാജാവു: നീ തന്നെ പൊന്നു ഇവിടെ സൂക്ഷിച്ചു കൊല്ലു എന്നരുളിച്ചെയ്തവാനെ, ആ പെട്ടി താമ്രിതിരികോയിലകത്തു ഒരു കരിങ്കല്ല് പണി ചെയ്തവാനെ, സമ്മാനങ്ങൾ വളരെ കൊടുത്തു അറയും കൈയേറു, കപ്പൽ പിടിപ്പതു കണ്ടു നിൽക്കി, ശേഷം പൊന്നുകൾ കൈയും കൊണ്ടു വന്നു തിരുമുന്ദിയിൽ വെച്ചു സംബ്രയം ബോധിപ്പിച്ചു, നല്ലൊരു പൊഴിയിൽ ആ ധനം കല്ലറയിൽ വെച്ചു ചുറ്റും യാത്ര ഉണർത്തിച്ചു കപ്പൽക്കയറി പോകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ കാലം സ്വപ്നം ചെയ്തവാനെ അവൻ സൂക്ഷിച്ചു ദ്രവ്യം കൊണ്ടുപോവാൻ കഴിഞ്ഞു വന്നു തിരുമുന്ദിയിൽ വെച്ചു ദ്രവ്യം എടുത്തു തിരുമുന്ദിയിൽ കാണെ സംബ്രയം ബോധിപ്പിച്ചു, രണ്ടാക്കി പകർത്തു കാര്യം രാജാവിന്നും കാര്യം തനിക്കും എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: “നിന്റെ ദ്രവ്യം നീ തന്നെ കൊണ്ടു പോയിക്കൊൾക” എന്നരുളിച്ചെയ്തതു കേട്ടവനെ: “ഇത്ര നേരത്തു രാജാവും സ്വരൂപവും ഉണ്ടായില്ല” എന്നവന്നു ബോധിച്ചു: “ഈ തുറയിൽനിന്നു കച്ചോടം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നിങ്ങനെ ഏകി തരികയും വേണം” എന്നു മങ്ങാട്ടു നോക്കു കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അപ്രകാരം ഉണർത്തിച്ചു തിരുമുന്ദിയിൽ ബോധിച്ചു: “അങ്ങിനെ തന്നെ” എന്നു രാജാവും അരുളി

ചെയ്തു. പിന്നെ തക്ഷന്മാരെ വരുത്തി, കടപ്പുറത്തു നഗരം കെട്ടുവാൻ കോവിലകത്തുനിന്നു മറി തീർത്തു, നൂൽ പിടിച്ചു അളന്നു, സ്ഥാനം നോക്കി കുറി തറ ചൂ, നല്ലോരു പൊഴുതിൽ കല്പിട്ടു കെട്ടി തുണുനാട്ടി തെരു കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ചെട്ടി അവിടെ ഇരുന്നു ദാനധർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു കാട്ടുവാഴ്ചയും കച്ചോടങ്ങളും തുടങ്ങി; അംബരേശൻ എന്നവന്നു പേർ. അവാൻ കോവിലകത്തു പണിചെയ്തതു അംബരേശൻ കെട്ട് എന്നു ഇന്നും പറയുന്നു. നഗരം കെട്ടി തുടങ്ങിയ ഇടം ചെട്ടിത്തെരു. പലതും തെരു കെട്ടി വാണിഭം തുടങ്ങി. തുറമുഖം മക്കത്തു കപ്പൽ വെപ്പിക്കുകയും കാട്ടുവാഴ്ചയും കണക്കെഴുത്തും വരവും ശിലവും വഴിയും പിഴയും കച്ചോടലാഭങ്ങളും ഇതുപോലെ മറെറാരുനാടും നഗരവും കോയ്തയും ലോകത്തില്ല എന്നു പലതും പറയുന്നു. നഗരപ്പണിക്കു ഉത്തരാളികൾ പ്രധാനം. മുബൈ തുല്യമുറത്തു ഭഗവാൻ കാലികെട്ടി കറന്നു പാലും നെയ്യും കൊടുത്തു; ഗോപാലന്മാർ എന്നു ഞായം. കോലത്തിരിരാജാവു അവരെ ഭേഷിക്കുകൊണ്ടു അവിടെ ഇരിക്കരുതാഞ്ഞു, നാട്ടിൽനിന്നു വാങ്ങിപ്പോന്നു, പറ്റപ്പു കോയിൽ അകത്തു വന്നു രാജാവെ കണ്ടിരുന്നു, ദിവസവൃത്തികഴിപ്പാൻ ഓരോ പ്രവൃത്തികൾ തുടങ്ങി ഇരിക്കും കാലത്തു കോഴിക്കോട്ടു നഗരപ്പണി തുടങ്ങി; അന്നു കടപ്പുറത്തു ചുള്ളിക്കാട്ടു വെട്ടി കോരുവാൻ ഇവരെ വരുത്തി. ഇങ്ങിനെ നീളെ നടന്നു പണി എടുക്കും കാലത്തു കുന്നലക്കോനാതിരിയുടേ നിയോഗത്താൽ മങ്ങാട്ടച്ചൻ അവരെക്കൊണ്ടു തളി

യിൽ ഉൾക്കൊള്ളിയതിന്നു നാം നന്ദിമാരെ വെട്ടിക്കൊല്ലിച്ചു വലിച്ചു നീക്കിക്കളയിച്ചു. അതിന്നു അവരുടെ ജന്മവും തറവാടും തളിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിയും അവർക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. രാജാവ് പതിനായിരത്തിൽ കൂലിച്ചേകവും നടത്തി ഇരിക്കുന്നു.]

൩. വള്ളുവക്കോനാതിരിയെ ജയിച്ചതു.

കോല്ലുന്നത്തു ശിവാങ്ങൾ¹⁾ എന്ന സന്ത്യാസിയുടെ അതളപ്പാടാൽ തളിയിൽ കമ്മദാനങ്ങൾ ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണരുടെ അനുഗ്രഹത്തോടും കൂടി തളിയും സങ്കേതവും രക്ഷിച്ചു, മകുത്തു കപ്പൽ വെപ്പിച്ചു, — തിരുനാവായി മണലുറത്തുനിന്നു മഹാമഖവേല രക്ഷിച്ചു നടത്തുവാൻ കല്പിച്ചു (ആറങ്ങോട്ടു സ്വരൂപത്തെ വെട്ടി ജയിച്ചു നേടിയിരിപ്പിൽ സ്വരൂപം അടക്കി നടത്തി) വള്ളുവക്കോനാതിരിരാജാവിനെ നീക്കം ചെയ്തു, നേരം ന്യായവും നടത്തി, ഹനനും അടക്കി, ഹൃദയകോടപ്പടിയും അടുപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു നെടുവിരിപ്പിൽ സ്വരൂപം.

[മസ്സീയത്ത് ദീപികൽ ഇരുവർ പുത്രന്മാർ ജനിച്ചുണ്ടായി (ഒരു ബാവയെക്കു പിറന്നവർ.) ഇടഞ്ഞപ്പോഴേ അവരുടെ ബാവ മൂത്തവനോടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ തമ്മിൽ മത്സരിച്ചു മററയവൻ നിന്നെ വധിക്കും. എന്റെ ശേഷത്തിങ്കൽ; അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഇരിവരും ഇവിടെ ഇരിക്കേണ്ടാ. നീ വല്ല ദീപാന്തരത്തിങ്കൽ പോയി നിന്റേറടം കഴിക്കേ അ

1) ശിവയോഗികൾ, ശിവമന്ദിരം.

ത്ര നിന്നെ നല്ലതു. അതിന്നു നിന്നെ പൊറുപ്പാൻ മാത്രം പൊന്നു തരുന്നുണ്ടു” എന്നു പറഞ്ഞു, ഒരു കപ്പലിൽ പിടിപ്പതു ദ്രവ്യം കൊടുത്തു അവനെ അയച്ചു. അവൻ അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ ചെന്നു അവിടവിടേ രാജാക്കന്മാരെ കണ്ടു തിരുമുല്കാശം വെച്ചാൻ. അതോ എന്തെല്ലാം കഷ്ട വെച്ചു; അച്ചാറു പൂ ചിപ്പെട്ടിയിൽ പൊന്നും വെച്ചുടച്ചു അച്ചാറെന്നു പറഞ്ഞു വെക്കും. അങ്ങിനെ വെപ്പാൻ കാരണം: അവരവരുടെ നേതം നേതകേടും തിരിച്ചറിഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പാനായിട്ടു (നേതുള്ളിടത്തു തനിക്കിരിപ്പാൻ) അവരവരെ പരീക്ഷിപ്പാൻ തന്നെ ഇങ്ങിനെ വെച്ചു കണ്ടു. രാജാക്കൾ ആരും അതിന്റെ നേർ പറഞ്ഞില്ല. പിന്നെ പൂന്തൂറക്കോനെ കണ്ടു വെച്ചവരെ പറഞ്ഞു: “ഇതാ ഇതു നിന്നോടു പകർന്നു പോയി; ഇതച്ചാറല്ല സ്വർണം (ആകുന്നു)” എന്നു പറഞ്ഞവരെ “വിശ്വസിപ്പാൻ നന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു ബോധിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ കോഴിക്കോട്ടു കോയ¹⁾ എന്ന പ്രകാരം.—ഒരു നാൾ വിപ്രമംഗലത്തു ശിവാങ്ങൾ²⁾ വടക്കുനിന്നു രാമേശ്വരത്തിന്നുമാറു എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ കോഴിക്കോട്ടു തളിയിൽ പൂന്തൂറക്കോൻ തന്റെ വർത്തമാനം കേൾപ്പിച്ചു നേരം ശിവാങ്ങൾ അതളിച്ചെയ്തു: “ഈ സ്ഥലത്തിന്നും ഈ സ്വരൂപത്തിന്നും വരുനോർ അനന്തം പോവാനായ്ക്കൊണ്ടു ദാനധർമ്മാദികളും ഈ ശ്വരസേവകളും ചെയ്തിട്ടിരിക്കയും വേണം”; എന്നാറെ: “അതോ എങ്ങിനെ” എന്നും “എന്തെല്ലാം വേ

1) കോശ. 2) ശിവമയന്മാർ.

ണ്ടുവതു” എന്നും ഉണർത്തിച്ചുവാറെ ശിവാങ്ങൾ അ
തളിച്ചെഴുതു: “ദാനമാകുന്നതു ഈ ക്ഷേത്രത്തിങ്കിൽ
അഭയംനന്നിന്നു തുലാമാസത്തിൽ രേവതി തുടങ്ങി
ദിവസം എത്തിയ ജനത്തിന്നു ഭക്ഷണവും¹⁾ കൊ
ടുത്തു, നൂറൊന്നു സ്നാതന്മാർക്കു ഹോമപണം കെട്ടി
ദാനം ചെയ്തു, തുലാഭാരം, ഹിരണ്യഗർഭം, മഹാമൃത്യു
ഞ്ജയം, പരക്കും കൂത്തു, കൂടിയാട്ടം, ഭാരതം വായിപ്പി
ക്കു എന്നിങ്ങിനെ രാജാക്കന്മാർക്കായിട്ടുള്ള ക്രിയകളും
വലുതായ ഗണപതിഹോമവും ഭഗവതിസേവയും
ഇവ ക്ഷെയ്യം കഴിപ്പിച്ചു. താന്താൻ പരിപാലി
ക്കേണ്ടുന്നതും ഇങ്ങും അടക്കിയതും കതം ഇല്ലാഞ്ഞ
കൂടം വീഴുന്നതും അടക്കി രക്ഷിച്ചു, അധിടവിടെ പൂ
ജാനിവേദ്യാദികളും വഴിപോലെ കഴിപ്പിച്ചു കൊ
ണ്ടാൽ ഈ സ്വരൂപം വലിയിക്കും” എന്നുതളിച്ചെഴുതു.
അപ്പോൾ അങ്ങോട്ടുണർത്തിച്ചു “അതിന്നു ദ്രവ്യം ഇ
ല്ല” എന്നു കേട്ടുവാറെ: “അതിന്നേതും വേണ്ടതില്ല
കടം വാങ്ങി ചെയ്തു കൊള്ളുമ്പോൾ നിന്നയാത്ത (നേ
രം) മുതൽ തനിക്കുണ്ടായതും; പിന്നെ കണക്കു എഴു
തി ചിലവിട്ടു കൊൾക. നിത്യദാനവും, വയറു വഴി
കയും, സ്വസ്ത്യലേപനവും ചെയ്തിരിക്ക, എന്നാൽ
ശ്രീ നില്ക്കും. ശ്രീമദം ഏറിവരികിൽ ശ്രീ വിളിപ്പി
ക്കാം, മുന്നിൽ തളിപ്പിക്കാം എച്ചിൽ പാത്രത്തിൽ”
എന്നിങ്ങിനെ സ്വരൂപമർച്ചാദികളും കല്പിച്ചു അന്നു
ഗ്രഹിച്ചു മഹാസന്യാസി. — അക്കാലം വിശ്വാസ
ത്തോടു അങ്ങിനെ ചെയ്തു തുടങ്ങി. അന്നീവന്നവൻ²⁾
വളരെ പൊന്നും കൊടുത്തു ഈ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ

1) സദ്യ. 2) ദാനകൻ.

വിശ്വാസത്തോടു വീടടുത്തു. അവിടെ ഇരിക്കും കാലം കഷ്ടകുവ്യാഴം കംഭമാസത്തിൽ ഉണ്ടല്ലോ മഹാമകം; അന്നാൾ തിരുനാവായി പേരാറിൽ തീർത്ഥം. അവിടെ ഈ കേരളത്തിങ്കൽ ചോവരക്കുറിച്ചുള്ള രാജാക്കന്മാർക്കു നിലപാടും സ്ഥാനമാനങ്ങളുമുണ്ടല്ലോ. അതിനെ കാണാൽ കോയ പുറപ്പെട്ടു രാജാവിനെ കേൾപ്പിച്ചു മഹാമകവും കണ്ടു വരികയും ചെയ്തു. “എങ്ങിനെ” എന്നുവാറെ “ഈ മഹാമകത്തിന്നു ദിവ്യ തീർത്ഥം ഒഴുകുക എന്നിയേ മറെറൊന്നെല്ലാം അലങ്കാരം ഉള്ളു” എന്നുതളിച്ചെഴുതുന്നവാനെ: “അവിടെ ഉള്ള അലങ്കാരാദികൾ ഒക്കെവെ അറിയിച്ചു എന്നല്ല, ഈ സ്ഥലങ്ങൾ ഒക്കെവെ നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ അത്രെ വിധി ആകുന്നത്” എന്നുണർത്തിച്ചുവാറെ അതളിച്ചെഴുതുന്ന മഹാരാജാവി: “അതിന്നു നമ്മാൽ കത്തച്ചുമിട്ടു” എന്നു കേട്ടുവാറെ പറഞ്ഞു: “ഈ സ്ഥാനം ഇങ്ങു വേണം എന്നുവരികിൽ അടിയേൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടു തരുന്നാണു” എന്നു കേട്ടുവാറെ പൂർത്താക്കോൻ: “എങ്കിൽ നിന്നെ വലത്തുകാശത്തു നിർത്തിക്കൊണ്ടു” എന്നുകേട്ടപ്പോൾ, അവൻ കടലൂടെയും മറുക്കുവൻ കരയുടെയും തെക്കോട്ടേക്കു പടക്കുടി ജയിച്ചു, ഓരോരോ നാടും നഗരങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും ക്ഷേത്രങ്ങളും അടക്കി കൊണ്ടു, വ്യാഴവട്ടം തികയുംപോഴേക്കു തിരുനാവായിൽ എത്തി ഇരിക്കുന്നു (ആസ്ഥാനങ്ങളും അടക്കി). അവന്നു മികവിനാലെ കന്മവെടിയും കല്പലയുടും¹⁾ തീർത്തു, പണ്ടാതും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത വിശേഷം എന്നേക്കും കുറവു വരാതെ ഇരിപ്പാൻ മുതലും

1) കല്പലോഭവും?

വെച്ചു, അങ്ങ “കോഴിക്കോട്ട കോയ” എന്നു പേരും
 വിളിച്ചു, അനേകം സ്ഥാനങ്ങളും കൊടുത്തു വല ഭാ
 ഗത്തു നിർത്തുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ പ്രതി
 യോഗി ഇല്ല എന്നു ശംഖും കടയും പിടിച്ചു ശാന്ത
 സ്വാമിയെ അരികെ നിർത്തിക്കുന്നു. — അന്നു ചോവ
 രജ്ജുറിൽ ഉള്ള സ്ഥാനം പന്നിയൂർകുറ്റിലേ അട
 ണി ഇരിക്കുന്നു. ആ പരിഭവത്തിന്നു അന്നു തുടങ്ങി
 തിരുമാനം കുന്നത്തു ഭഗവതിയുടെ ആജ്ഞയാലെ
 ഇന്നും (അങ്കപോരുണ്ടായി) മരിക്കുന്നു ആഞ്ജോട്ടുർ¹⁾
 സ്വരൂപത്തിലുള്ള ചേകവർ എന്നറിക. അന്നു പ
 ത്തു കറയ ൨൦൦ തണ്ടും, ൧൨൦൦ (നെടിയ) കടയും
 കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു; ആഞ്ജോട്ടുർസ്വരൂപത്തിലേമേല്ക്കോ
 യ്ക്കു വിട്ടു നെടിയിരിപ്പു സ്വരൂപത്തിലേക്കടങ്ങി ഇരി
 കുന്നു. അന്നു തുടങ്ങി അവയ്ക്കു രാത്തങ്ങളും മറോ
 യവയ്ക്കു പകൽ തെണ്ടും ആയ്ക്കുന്നു—ഓരോരോ നാ
 ടും നഗരവും പിടിച്ചുകൊണ്ടു തുടങ്ങി. അന്നീസ്വരൂ
 പത്തിങ്കൽ ഏല്ക്കും മാനാനില്ലാതെ ആയി.]

[വെള്ളപ്പുനാടുകരേ പ്രവൃത്തിക്കായ്ക്കൊണ്ടു ത
 രകൾ ഇടുങ്ങിരാമവാരി ചൂന്നക്കാട്ടു തലചെങ്ങോരാ
 യി വാളും പൂടവയും കൊടുത്തു ൧൦൦൦നായയ്ക്കു യജമാ
 നനായിട്ടു. പിന്നെ ചുള്ളിയിൽ ശങ്കരനമ്പിയെന്നൊ
 രു തിരുവുള്ളയായ്ക്കാരൻ വള്ളവകോനാതിരിപ്പാട്ടി
 ലേ നാട്ടു മലപ്പുറം മുക്കാതം പിടിച്ചുകൊണ്ടു. അതു
 കൊണ്ടു ആ സ്ഥാനത്തേക്കു അവനായ്ക്കൊണ്ടു കണ്ണും
 മുക്കവും തിരിയും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
 “മൂലപ്പുറത്തു പാറനമ്പി” എന്നു പറവാൻ കാരണം.

1) ആറങ്ങോട്ട.

൭. കോഴിക്കോട്ടു മഹത്വം.

(മലയാളത്തിൽ കുന്നലക്കോന്നാതിരി രാജാവു മഹാരാജാവു എന്നു സിദ്ധാന്തം.) അന്നു തുടങ്ങി തെക്കു വേണാടികളും വടക്കു കോലത്തിരി രാജാവും ഇവർ ഒഴികെ ഉള്ള രാജാക്കന്മാരോടു അന്നന്നു ചെന്നു ഏല്ക്കും എടുവ ചാതി കഴിവോളം. എടുവ ചാതി കഴിഞ്ഞാൽ പേരൻപിലാക്കീഴ് കൂടി കൊട്ടിൽ കുറിച്ചു ലോകക്കു ശിലവിന്നും കൊടുത്തു അച്ചനും ഇളയതും മൂന്നടന്നു പടക്കുടുമ്പോൾ ചോവരക്കുററിൽ എഴുതിയയച്ചു ഏല്ക്കും. മങ്ങാട്ടച്ചന്നു ചതിപ്പടയില്ല എന്നതിന്റെ കാരണം “കൂടിനിന്നു പോകിലും താഴ്ന്നു ആകിലും കാണാം” എന്നറിയിക്കും; നേരുകൊണ്ടു ജയിച്ചു വളർച്ചിരിക്കുന്നു നെടിയിരിപ്പു സ്വരൂപം എന്നറിക.

[പരദേശങ്ങളിലുള്ള രാജാക്കന്മാർ:—പുന്നാടൻ, മയിസൂരാൻ, മയിലോമ്പൻ,¹⁾ ചടക്കരൻ, മുക്കിളൻ, മൂക്കുപറിയൻ, ഇക്കേറിയാൻ, മുളക്കി, അമ്മാശി, കൊങ്ങൻ, പാണ്ടിയൻ, പാലേറിയാൻ, സേതുപതി, കാശിരാജാവു, പാൾറാവു, ചോഴരാജാവു, പലിച്ചെയൻ, പരിശ്രീസ്തു, ഇങ്കിരീസ്, പറ്റങ്ങി, ലത്താ, ദുപി പാഴി, പുതുക്കരാജാവായിരുന്നവരും പടയും പണ്ടു കടലൂടെയും കരയൂടെയും വന്നു എതിർക്കും ഈ ഭൂമി അടക്കുവാൻ; അവരെയും മടക്കി മാറ്റാൻ തെത്തരം നേരെ നില്പാതെയായി. — ഈ ഭൂമിയിങ്കൽ ഹവ വൈഷ്ണവങ്ങളും നന്നു നഗരങ്ങളും തികവായുണ്ടല്ലോ. അതിൽ കേളി മികച്ചതു കോഴിക്കോട്ടു;

1) — തട്ടൻ.

ഒരു കാലം താഴ്ന്നു ഇല്ല ഒരു കാലം അന്നത്താലും മില്ല. അതിന്റെ കാരണം: ചെമ്മങ്ങാട്ടു ഔഷ്ഠായി¹⁾ എന്നു ഒരു ചോനകൻ ശ്രീഭഗവതിയെ സേവിച്ചു അവനുമായി തമ്മിൽ സമയം ചെയ്തു: “ചിറേറ നാൾ രാവിലെ: കാന്തപ്പറമ്പിൽ ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു, അവിടെ കണ്ടില്ലയായിൽ ഉച്ചതിരിഞ്ഞാൽ നഗരത്തിൽ ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു, പിന്നെ അവിടെ കണ്ടില്ല എന്നു വരികിൽ മൂവന്തിനേരം മുക്കാടിയിലാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു, അവിടെ കണ്ടില്ല എന്നു വരികിൽ എന്നെ കാണോളം ഈ മൂന്നു സ്ഥാനത്തും പാപ്പു” എന്നു പറഞ്ഞു സമയം ചെയ്തു. അവനന്നു മരിച്ചു കളകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു ഭഗവതിക്കു അവിടെനിന്നു ഒരു കാലം വാങ്ങിപ്പോയി കൂടുക ഇല്ല; (അന്നു തുടങ്ങി വിരാടപുരം പോലെ വേണ്ടും പദാർത്ഥങ്ങൾ ഈ പുരത്തിങ്കൽ ഉണ്ടായെന്നു അനേകം വസ്തുക്കൾ വന്നു നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി പുരുഷാരവും നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി.) എത്രയും തേജസ്സോടും കൂടിയ ഭഗവതിയെ ചോനകൻ കാണാനുള്ള സംഗതി: “ബലുധനാക്ഷത്രേ നെഞ്ഞിന്നുറപ്പുള്ള” എന്നിട്ടു ഈശ്വരൻ തന്നെ ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചതു.]

ശേഷം താമൂരിപ്പാട്ടന്നു തീപ്പെട്ടാൽ തിരുവന്തളി കഴിവോളം ആ സ്ഥാനത്തേക്കു മങ്ങാട്ടച്ചൻ ഉടയതായി. തിരുവന്തളി കഴിഞ്ഞാൽ വഴിമൂപ്പിൽ രാജാക്കന്മാരെ പട്ടം കെട്ടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഉൾന്നും ഗ്രാമത്തിന്നും മറ്റും പല പ്രഭുക്കന്മാരും എത്തി തിരുവളയന്നാട്ടമ്മയെ എഴുന്നള്ളിച്ചു, “ബ്രഹ്മൻവിഷ്ണു

1) ചെമ്മങ്ങാട്ടു അപരം.

ഹേശ്വരൻ" എന്നു കല്പിച്ചു, പൊൻവിളക്കും നിറ പരയും വെച്ചു, നിലമണിഞ്ഞു വിതാനിച്ചു, പള്ളി മാറടി എഴുന്നള്ളിച്ചു, ചേരമാൻ വാളും പിടിച്ചു, സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വെള്ളയും കരിമ്പടവും വിരിച്ചു, വീരചങ്ങലയും ധരിച്ചു, തിരുമുടിപ്പട്ടം കെട്ടി, അഴലൂർ¹⁾ ശാക്ര രണ്ടു വഴിയിൽ മൂവാറു²⁾ സംഘവും കൂടി എത്തി, "ചേരമാനാടു ഹനം വഴിനാട്ടിലും കോയ്യസ്ഥാനം നടത്തി, പത്തുബ്രാഹ്മണരെയും ദേവന്മാരെയും രക്ഷിച്ചു, പെണ്ണും പിള്ളയും ആനന്ദിപ്പിച്ചു, വഴിപിഴ തീർത്തു, മഹാരാജാവായിരുന്നു വാഴുക" എന്നു കല്പിച്ചു—ബ്രാഹ്മണരും വെട്ടത്തു കോവിലും, തിന്നയഞ്ചേരി ഇളയതും, ആഴവാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കളും കൂടി തിരുമുടി പഴയരി ചാത്തി, ധർമ്മനത്തു പണിക്കർ ഉടവാൾ അണച്ചു പണ്ഡാര ഭൂമുഖത്തിരുന്നതളി, ൧൦൦൦ നായർ പ്രഭുകത്താവു തൊഴുതു ചേകിച്ചു, പിന്നെ ൧൦൦൦൦ത്തിന്റെ പേകവും കഴിഞ്ഞു, നല്ല നേരം കൊണ്ടു കോഴിക്കോട്ടേക്കു എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ ഹൃദയാദ്രവും അടിപ്പിച്ചു, മുത്തുകടയും³⁾ രത്നത്തഴയും പിടിപ്പിച്ചു, പള്ളിത്തണ്ടിന്മേൽ ഇരുന്നതളി വെള്ളി കാളാഞ്ചിയും പൊന്നിൻ കാളാഞ്ചിയും പിടിപ്പിച്ചു, പൊന്നും വെള്ളിയും കെട്ടിയ പലിശക്കാരെ കൊണ്ടു അകമ്പടി തട്ടും തട്ടിച്ചു, നട വെടി വെപ്പിച്ചു, കൈത്തോക്കിൻ പുരുഷാരത്തോടും കൂടി പന്നിയങ്കര എഴുന്നള്ളി ദുർഗ്ഗാദേവിതൃക്കുൺ ചാർത്തു, ൫൦൦൦ പ്രഭുകത്താവും, കോഴിക്കോട്ടു തലച്ചെണ്ണോരും, കോശയും കാതിയാരും, തണ്ടിന്മേൽ

1) അയലൂർ. 2) മച്ച. 3) വെങ്കൊറക്കട.

അകമ്പടി നടന്നു, ൧൦൦൦൦.ത്തിൽ മുപ്പത്തുരണ്ടിലു
 ഇവർ കച്ചയും തലയിൽ കെട്ടും കെട്ടി, ൧൦൦൦൦ ലോ
 കരും കൂടി കല്ലായ്ക്കൽ ചെന്നു “മുമ്പിൽ മാറാൻ”
 എന്നു കല്പിച്ചു, മൂന്നാം ചുവട്ടിൽ കളിച്ചു, വഴ
 കും ചെയ്തു, അകമ്പടി നടന്നു, പൂവാട വിരിച്ചു,
 കാൽനട എഴുന്നള്ളി ആയമ്പാടി കോവിലകം
 പൂക്കു അമ്മ വന്ദിച്ചു തിരുമുടി പഴയരി ചാത്തി അ
 നുഗ്രഹവും കൊണ്ടു, തളിയിൽ ഭഗവാനെ തൃക്കുണ്
 പാത്തു, തിരുവളയനാടും പരക്കലും എഴുന്നള്ളി, കാ
 ശവെടിയും വെപ്പിച്ചു, പേരൻപിലാക്കീഴ് ൧൦൦൦൦
 ത്തിന്റെ കൂട്ടം വിതന്നുസ്ഥാനവും മാനവും മേനി
 യും പറഞ്ഞു, പഴമയും പറഞ്ഞു (സ്വരൂപത്തി
 ലേ പട്ടോലൈക്കും പഴ നടെക്കും പഴയ മുനിമാർ വ
 ചനത്തിന്നും മറിയും പിഴയും വരാതെ കണ്ടു) അ
 നുവാദം കൊടുപ്പിച്ചു, ശിലവിന്നും (നാളും കോളും
 അതിന്നും പണയം പിടിപ്പാൻ അറയും തുറയും) ക
 ല്പിച്ചു, പുരുഷാരപ്പാടും മുമ്പിൽ കല്പിച്ചു ഈശ്വര
 സേവകളും കഴിപ്പിച്ചു, ഭട്ടത്തിരിമാർക്കു കിഴിവെച്ചു
 നമസ്കരിച്ചു അനുഗ്രഹവും വാങ്ങി, നാടും നഗരവും
 തുറയും കച്ചോടവും തെളിയിപ്പിച്ചു, വേളാത്ത പെ
 ണ്ണിനെ വേൾവിച്ചു, ഉപനയിക്കാത്ത ഉണ്ണിയെ ഉപ
 നയിപ്പിച്ചു, ക്ഷേത്രങ്ങളും കാവുകളും ഓട്ടുപൊളി തീ
 ൾതു കലശം കഴിപ്പിച്ചു മുതലും വെച്ചു ആളെയും ക
 ല്പിച്ചു, ബ്രാഹ്മണർക്കു കമ്മം കഴിപ്പാൻ മുതലില്ലാത്ത
 വർക്കു മുതലും ദാനം ചെയ്തു, നാടുകളെ വഴിപോലെ
 രക്ഷിപ്പാൻ അവിടവിടെ ആളുകളെയും കല്പിച്ചു മു
 തലും വെച്ചു. മങ്ങാട്ടച്ചൻ, ഇളയതു പണിക്കരും

തിരുവുള്ളക്കാര്യക്കാരും കൂടി സ്വരൂപകാര്യം വിചാരിച്ചിരിക്കും കാലം മഹാമകം വന്നുണ്ടെന്ന് മഹാമകവേല കഴിപ്പാനായിക്കൊണ്ടു തിരുനാലയ്ക്കുഴന്നുള്ളി ഇരിക്കുന്നു മഹാരാജാവായിരിക്കുന്ന കന്നലക്കോനാതിരി.—പിന്നെ രാകാര്യക്കാരും എന്നു പറയുന്നതിൽ: മുന്തിൽ എഴുത്തച്ഛനായ മങ്ങാട്ടച്ഛൻ; പിന്നെ നാടുവാഴിയെ വാഴിപ്പാൻ ദേശവാഴിയാക്കി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള തിന്നയഞ്ചേരി ഇളയതു; ധർമ്മഗുണത്തു പണിക്കർ ഉടവാൾ അണച്ചു തിരുമേനി വിയറ്റിച്ചിറാനായ്ക്കൊണ്ടു രാജായുസ്ഥാനവും സമ്പ്രദായവും കല്പിച്ച സ്വരൂപകാര്യക്കാരനായി; ശേഷം പാറനമ്പിയെ പള്ളിയറപ്രവൃത്തിക്കായ്ക്കൊണ്ടു വെച്ചു അറപലകയും കിഴിയും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

൫. പറങ്കി വന്നിട്ട് കുറുന്തിയതിരി ബന്ധുവായതു.

അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പറങ്കി വന്നിന്നങ്ങി കോഴിക്കോട്ട് കോട്ടയിടുറപ്പിച്ചു കച്ചോടം ചെന്തിരിക്കും കാലം (പാണ്ടിപ്പുറദേശിയായ ഒരു വട്ടത്തൊപ്പിക്കാരൻ അറയിൽ കുറിയൻ എന്നൊരു കുറുപ്പിത്താൻ അവനോടു യുദ്ധം ചെയ്തു) കോഴിക്കോട്ട് പിടിച്ചടക്കി കരപ്പുറിൽ ചില നാശങ്ങളും തുടങ്ങി. അന്നു തിന്നയഞ്ചേരി ഇളയതു ഒഴികെ ഉള്ളവർ തെക്കോട്ടേക്കു പടക്കു പോയിരുന്നു. ആ അവസരത്തിങ്കൽ അടക്കിക്കൊണ്ടു, അവൻ അന്നു കുറുന്തിയതിരി സ്വരൂപത്തിങ്കലേക്കു എഴുതി അയച്ചു അവരെ വരുത്തി (വേട്ടക്കുരുമകൻ നിയോഗത്താൽ) അ

വനെ വെട്ടി ഒഴിപ്പിച്ചു¹⁾ കോട്ട പിടിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അന്നു വളരെ മുതലും പണ്ടും ചരക്കും കാളന്തോക്കും കിട്ടി എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു. കിട്ടിയ മുതലും ചരക്കിന്നും അററമില്ല എന്നു പറയുന്നു. വേട്ടക്കുരുമകന്റെ വിലാസം കാണുകൊണ്ടു അന്നു തുടങ്ങി ഈ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ പരദേവതയാക്കി കുടിവെച്ചു. കോഴിക്കാവിലും വിലാത്തിക്കുളങ്ങരയും കോവിലകത്തും തളിയിലും തിരുവളയന്നാട്ടും മറ്റും അനേകം കാവൽപാടുകളിലും കുടിയിരുന്നു തിരുവളയാട്ടമ്മ എന്നും വേട്ടക്കുരുമകൻ എന്നും ര. പരദേവതമാർ. അക്കാലം കുറുന്ധിയാതിരിയെ ബന്ധുസ്വരൂപമാക്കി തലക്കുളത്തൂർ മതിലകത്തു കുന്നലക്കോനാതിരിയും കുറുന്ധിയാതിരിയും കൂടി കാഴ്ച കഴിച്ചു “മാമാങ്ങവേല കഴിഞ്ഞു വരുവോളം പ്രജകൾ പരവശപ്പെട്ടു പോകാതെ രക്ഷിച്ചു കൊള്ളണം” എന്നു റപ്പിച്ചു, ചില സ്ഥാനങ്ങളും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പകർന്നു വെച്ചു.

കുറുന്ധിയാതിരി സ്വരൂപത്തിങ്കൽ: ൩൦൦൦൦ നായരും, ൩²⁾ എടവകയും, ൨൨ കാരണവരും, വാലശ്ശേരി കോട്ടയിൽ വേട്ടക്കുരുമകനും കുറുന്ധിനാട്ടുസ്വരൂപവും, ൩൨ കുറുപ്പന്മാരും, ൪ നാല്പാടിമാരും, ചെമ്പറ നെടുമ്പറ ൨ ഇല്ലം വാഴുന്നോലും³⁾ തുയ്യാട്ടു മെയ്യുളശ്ശേരി ൨ താവഴി⁴⁾ രാജാക്കന്മാരും, — കല്ലാറ പെരിങ്കുഴിമുററം, വീയൂർ, വെങ്ങുകുൾ, നെല്ലൂരി, നിലഞ്ചേരി, ആട്ടങ്കുടി, അമയമങ്ങലം, കൂക്കൊളം, കോ

1) നീക്കി. 2) ൪. 3) — നവരും. 4) യിൽ.

ബിയത്തർ, മറ്റു പുളിയൻ നമ്പിയാരും,— ഇങ്ങിനെ കവിയടക്കം.

ഓ എടവകയും മറ്റും ഉണ്ടാവാൻ കാരണം:— ദേവജനം ജനിച്ചുള്ളവർ ൩൦൦൦൦ നായരെ ചേർമാൻപെരുമാൾ കുറുന്ധിയാതിരിയുടെ ചേകവരാക്കി കുറുന്ധനാട്ടു കൊണ്ടുവെക്കയല്ലേ ചെയ്തതു. ശേഷം നരഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ പോലനാട്ടു വാങ്ങേണം എന്നു മുന്ധിനാൽ കുറുന്ധിയാതിരിയോടു കല്പിച്ചു, അന്നന്തരം കന്നലക്കോനാതിരിയെ കൊടുക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു, യോഗത്തിങ്കന്നു ഓ നായകന്മാരെ കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു. അവർ ചെന്നു അവസ്ഥ പറഞ്ഞു കുറുന്ധിയാതിരിയെ തടുത്തു പാത്തതിന്റെ ശേഷം അവരെ തന്റെ വിധേയന്മാരാക്കി, അവർക്കു ഓ എടവകയും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു കോയ്യ സ്ഥാനവും കൊടുത്തു: ഒന്നു പയ്യർമല എടവക (പൈയർമല മുക്കാൽ വഴി നാടും, ൭൦൦ നായരും, മൂന്നില്ലം വാഴുന്നവരും,¹⁾ പയ്യർമലസ്വരൂപവും, ൩൦ തറയും, ൭ മനയും ൭ കളവും); പിന്നെ ഉള്ളൂർ എടവക, പിന്നെ നിടിയനാട്ട് എടവക, പിന്നെ പുഴ വായിടവക— എന്നിങ്ങിനെ അവർ അങ്ങു ചെല്ലാഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നാലെട്ടു²⁾ ആളെ കല്പിച്ചയച്ചു. അവരും ചെന്നു കുറുന്ധിയാതിരിയെ തടുത്തു പാത്തതിന്റെ ശേഷം അവർക്കു ഓരോ സ്ഥാനവും വസ്തുവും കൊടുത്തു, (൩൨ തറവാട്ടുകാരാക്കി.) അവരും അങ്ങു ചെല്ലാഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ൧൨൦൦ ആളെ³⁾ മരിപ്പാത്തകുവ

1) — നോലും. 2) ൩൨. 3) നാശം ചെയ്തു.

ണ്ണം കല്പിച്ച യോഗത്തിങ്കന്നു; അവരെയും വിധേയമാക്കി അവർക്ക് “ഘരം തറയിൽ നായർ വാഴ്ചയായിരുന്നുവൊള്ളു” എന്നു കല്പിച്ചുകൊടുത്തു കുറുന്വിയാതിരി, “ഇനി എന്തു വേണ്ടു” എന്നു വിചാരിച്ച പ്രഭാകരപ്പുറിൽ കിഴിനിയാരെ¹⁾ ബ്രാഹ്മണയോഗേന കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു. അവരും ചെന്നു പാർത്തു നീരാട്ടുകളി മുട്ടിച്ചതിന്റെ ശേഷം: “മുപ്പത്താറു കാതത്തിലും മറ്റുസംഘം വേണ്ടു; നിങ്ങൾ അടക്കിക്കൊണ്ടു ഇങ്ങു രക്ഷയായിരിക്കേണം” എന്നു കല്പിച്ചു നിർത്തുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു “കുറുന്വനാട്ടു മറ്റുസംഘമില്ല” എന്നു പറയുന്നു.

അവർക്ക് വേട്ടക്കുരുമകൻ പരദേവതയായി വന്നകാരണം: — പൂന്തറക്കോൻ പോലനാടക്കും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം കുറുന്വനാടക്കും ചെയ്യാനായി കൊണ്ടു യുദ്ധം ചെയ്തിരിക്കും കാലം നെടിയിരിപ്പോടാവതില്ല എന്നു കല്പിച്ചു, തളിപ്പറമ്പത്തു ചെന്നു, ഭഗവാനെ ഭജിച്ചിരുന്നു. അന്നു കുറുന്വിയാതിരിക്കു ഭഗവാന്റെ ദർശനമുണ്ടായി “രാജാവു ഇനി ഒട്ടും വൈകാതെ പോകവേണ്ടും, നെടിയിരിപ്പോടു തടുത്തു നില്പാനതക്കവണ്ണം ഇങ്ങുന്നു ഒരു ആളു വരികയും ചെയ്യും. ആ ആളെ മുന്നിർത്തി നടത്തിക്കൊണ്ടാൽ മാറാനെ ഹൃത്തി നാടും സ്വരൂപവും കാത്തു രക്ഷിച്ചു കൊള്ളും” എന്ന ദർശനം കാട്ടി അയക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങു വന്നു തിരുമുപ്പു കിട്ടി വാഴ്ച കഴിഞ്ഞു (വലം വെച്ചു) അരി അളപ്പാനുടങ്ങുമ്പോൾ, ചേ

1) കൃഷിനിയാരെ.

കവനായി ചെന്നു മടിപിടിച്ചു അരി വാങ്ങി കാരാ കോറെ നായരെ കൈപിടിച്ചു മുഞ്ഞാഴി ചൊല്ലിച്ചു, വാലച്ചേരികോട്ടയിൽ കുടിയിരിക്കുന്ന നാട്ടംസ്വരൂപവും കാത്തു ഭക്ഷിച്ചു, മ്മാലോകങ്ങ് വരുന്ന അല്ലലും മമാവ്വാഡിയും ഒഴിച്ചു, സംഘത്തെ പരിപാലിച്ചു, വഴിപോക്കങ്ങ് അന്നദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു വേട്ടക്കുരുമകൻ എന്നറിക.

പുഴവായിടവക: മുക്കാതം വഴി നാട്ടം ൩൦൦൦ നായരും മതിലാഞ്ചേരിസ്വരൂപത്തിൽ ൧൦ അമ്മോന്മാരും, ൪൨ ഇല്ലത്തിൽ മൂത്തോൾ എഴുവരും, ചാത്തിമംഗലത്തപ്പനും, മുവ്വന്തിക്കാളിയും, അറയിൽ ഭഗവതിയും, (ഇരഞ്ഞോൻ, വെള്ളവല്ലേരി ൨ ഇല്ലം വാഴംകുത്താക്കന്മാരും) തെക്കിടം വടക്കിടം ൨ താവഴിയിൽ കുത്താക്കന്മാരും (പൂത്തറയിൽ അമ്മവാഴ്ചയും അടിവരത്തി ഇടവും) — ഇങ്ങിനെ ഉള്ള പുഴവായിൽ നിന്നു ചാലയിൽ ഭഗവതിക്കു വിളക്കിന്നും ചിലവിന്നും മുതൽ വരേണ്ടുന്നതു, വരായ്ക്കൊണ്ടു “വിളക്കും ചിലവും മുട്ടി പാത്തിരിക്കുന്നു” എന്നു കല്പിച്ചു കോയ്യിൽനിന്നു ആളെ അയച്ചു, (പുഴവായിടവകയിൽ മേൽകോയ് ചൊല്ലി ഇടഞ്ഞപ്പോൾ) വിലക്കി നാശം ചെയ്തവരെ ചെന്നു മുടക്കി അവരെ വെട്ടിക്കൊന്നു. അന്നു ഏതമത്തടത്തിൽ ഉണ്ണിത്തിരിയും ഏതാനും ചേകവരും “നാടക്കി യോഗ്രം വേണം” എന്നിട്ടു അവർ മദിച്ചു കൂടി. അന്നു പച്ച എടപ്പാട്ടിലും യോഗ്രം കഴിച്ചു. അന്നന്തരം വടക്കും തലക്കാർ എത്തി പുരപ്പല്ലിട്ടു, (കാണ) കേൾക്കാകുന്നേടത്തോളം ചൂട്ടു. അതു മേതുവായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നു കണ്ടൻ

പാലത്തു കണ്ടിയിൽ പട (പുഴവായിൽ.) അന്നു ഇടവകയിൽ ലോകതം കത്താക്കുന്നതും ഒരുമിച്ചു നിരൂപിച്ചു ൧൦൦൦൦ത്തെക്കണ്ടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അന്നു പേരൻപിലാക്കുന്നു കൈപിടിച്ചു കൂട ഇരുത്തി, (അതുകൊണ്ടു ൧൦൦൦൦ത്തിൽ മുറുപ്പായിരമാകുന്നു,) ആ ൩൦൦൦ വടക്കുപുറത്തേ ലോകതം തങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കി, കിഴക്കുപുറത്തു ലോകതം മുറുപ്പായിരത്തിന്റെ പക്ഷം തിരിഞ്ഞു പോർനിലത്തേക്കു ബന്ധുവായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കണ്ടുപാലത്തു കണ്ടിയിൽ പടക്കു ൨ പക്ഷവുണ്ടെന്നു വേല ചെയ്യുന്നു ൧൦൦൦൦ത്തിലുള്ള ലോകർ എന്നറിക. (അങ്ങിനെ തന്നെ ഓരോരുത്താർ പിടിച്ചുവാറെ ഇങ്ങമന്നു. അതുകൊണ്ടു ൩൦൦൦൦ ഉണ്ടായി.)

താമരശ്ലേരിരാജാവു എന്നു പറവാൻ കാരണം: പുഴവായിടവകയും കുറുന്ധിയാതിരിയും കൂടി ഇടഞ്ഞു പലനാശങ്ങളും വന്നതിന്റെ ശേഷം പുഴവായി കമ്മന്നാതം ൩൦൦൦ നായരും മൂത്തോൽ എഴുവരും മറ്റും കൂടി ഒരുമിച്ചു കുതിരവട്ടത്തു ഇല്ലത്തേക്കുണ്ടു, കോട്ടയത്തു രാജാവായ പുറവഴിയാകോവിലെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു, താമരശ്ലേരി ഇടമരം എന്ന രണ്ടില്ലത്തു നമ്പൂതിരിമാർ തങ്ങളെ ദേശം കൊടുത്തു, രാജാവിന്നു താമരശ്ലേരി രാജാവായി അരി ഇട്ടു വാഴ്ച കഴിച്ചു ൭൦൦ നായർക്കു അരിയുണ്ടെന്നു ചേകവരായി കോട്ടയിൽ ഭഗവതിയും കണ്ണിക്കുരുമകനും ഇവരെ നാട്ടു പരദേവതയായി കുടിവെച്ചു പുഴവായ്ക്കു രക്ഷയായി ഇങ്ങോട്ടും, താമരശ്ലേരിക്കു രക്ഷയായി അങ്ങോട്ടും, തമ്മിൽ ഏകീകരിച്ചു സ്ഥാനങ്ങളും കല്പിച്ചു, ൧൦൦൦൦

ത്തിൽ ചിലർക്കും ഐയായിരം പ്രഭകർത്താവിന്നും ചങ്ങാതവും കല്പിച്ചു, രക്ഷയായിട്ടിരിക്കുന്നു.

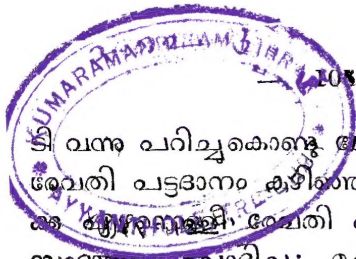
പിന്നെ പയ്യനാടു: നുകാതം നാടും, രക്തം (വെള്ളിയിന്നർകൂട്ടം തച്ചോളികൂട്ടം വീയർകൂട്ടം മൂട്ടാടികൂട്ടം; ഇങ്ങിനെ രക്തയുക്കാർ), നുകുന്ദി,¹⁾ പൂറം²⁾ നായരും കുറമ്പർനാടാകുന്നതു. ഇപ്പോൾ പൂർത്തരക്കോൻ കടക്കൽ വേലയുള്ളവർ (അവരും പേരമ്പിലാക്കിഴ് വരി ഒപ്പിച്ചു നിഴലിൽ പലിശ കമിഴ്ത്തി ഇരിക്കുന്നു.) കോരപ്പഴ കടന്നു തുറശ്ശേരിക്കു ഇപ്പറത്തേ നാട്ടുകോയ് സ്ഥാനവും ഭോകരും കുറമ്പിയാതിരി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നെടിയിരിപ്പിൽ സ്വരൂപത്തിങ്കലേക്കു—പെൺവാഴ്ചയിൽ³⁾ കൊടുത്തു കിട്ടി അടങ്ങിയ നാടും ഭോകരും എന്നു പറയുന്നു.

ന. മറേറ മൂന്നു സ്വരൂപങ്ങളുടെ അവസ്ഥ.

ച. പിന്നെ എന്നാടും പെരിമ്പടപ്പും തമ്മിൽ പണ്ടു പടയുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ പെരിമ്പടപ്പു സ്വരൂത്തിൽ ചേകവരായിട്ടു വളരെ ആൾ ഉണ്ടു. (ഓരകാതം, ചെമാടമ്പികൾ, രഹകായ്ക്കുക്കാതം—അതിൽ ബാല്യത്തച്ഛൻ മുന്പൻ.)

[പറയൂർ എന്ന കോവിലും മാടത്തിങ്കൽ കോവിലും കൊച്ചിയിൽ മൂത്ത കോവിലും കൊച്ചിയിൽ ഇളയ കോവിലും, അങ്ങിനെ ഇരിക്കും കാലത്തു കൊച്ചിയിൽ നടുമുററത്തു ഒരു ചെറുനാരകം ഉണ്ടു; നാറങ്ങ കാച്ച് മൂത്താൽ ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും കൂ

1) അകമ്പടിയും. 2) ൩൦൦൦൦. 3) പെൺ വഴിയിൽ.

ടി വന്നു പഠിച്ചുകൊണ്ടു പോയതായും. അക്കാലം രേഖതി പട്ടാണം കഴിഞ്ഞു ഒരു ഭട്ടത്തിരി അവിടേ കെ എഴുന്നള്ളി. രേഖതി പട്ടാണത്തിന്റെ ഉഷ്ടം സംഭാരവും ചോദിച്ചു: മൂത്ത താവഴിയിന്നു ഉഷ്ടം സംഭാരങ്ങളും പറഞ്ഞു നാരങ്ങക്കുറിയുടെ യോഗങ്ങളും കേൾപ്പിച്ചു: ഞ്ചെന്നാരങ്ങളെ മൂപ്പിച്ചു എനിക്കു തരേണം" എ ജിചെയ്തു ഭട്ടത്തിരി. "നാരങ്ങ മൂത്താൽ ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും ചുടവന്നു പഠിച്ചുപോയി കളയും." "അതിന്നൊരുപദേശം ഉണ്ടെന്നുള്ളിച്ചെയ്തു ഭട്ടത്തിരി, താമൂതിരിയുടെ ആളെ പാപ്പിച്ചാൽ നാരങ്ങ മൂത്തു കിട്ടും." "എന്നാൽ ഓരാളെ കൂട പാപ്പിച്ചു പോകേണം" എന്നുള്ളിച്ചെയ്തു മൂത്തതാവഴിയിന്നു. എന്നാറെ തന്റെ വാല്യക്കാരനെ കൂടി നൃത്തി. "വെട്ടിക്കൊന്നു പോയാൽ ചോട്ടം എന്തു" എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. "വെട്ടിക്കൊന്നു പോയാൽ താമൂതിരിയെ കൊണ്ടു കൊച്ചിക്കോട്ടയുടെ ഓടു ചവിട്ടിച്ചേക്കുന്നുണ്ടു" എന്നു ഭട്ടത്തിരി അരുളിച്ചെയ്തു അവനെ പാപ്പിച്ചു എഴുന്നള്ളി. എന്നാറെ നാരങ്ങ മൂക്കയും ചെയ്തു, ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും വന്നു നാരങ്ങ പഠിപ്പാനുടങ്ങിയപ്പോൾ "നാരങ്ങ പഠിക്കരുതു" എന്നവൻ പറഞ്ഞു. അതു കേളാതെ നാരങ്ങ പഠിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാറെ നൊമ്പരക്കെ തമ്പുരാന്റെ തൃക്കാലാണ ഇട്ടു. ആണ കേളാതെ നാരങ്ങ പഠിച്ചു; എന്നാറെ പഠിച്ചവന്റെ കൈയും വെട്ടി അവനെയും കൊന്നു. അതു കേട്ടു ഭട്ടത്തിരി കൊച്ചിയിൽ എഴുന്നള്ളി ന്ന ഓടു എടുത്തു തന്നുടെ ഇല്ലത്തു വന്നു വീരാളിപ്പട്ടിപ്പ് പൊതിഞ്ഞു.

